

கல்கி

கல்கி நவம்பர் 26, 1950

4

அணு

“கல்கி” ஆசிரியர் எழுதிய

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காலத்தை அற்புத
மாக விளக்குகின்றது

விலை ரூ. 6-8-0

கவிபரத் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் தீர்தியாவுக்கு
ஆற்றியிருக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

என்ற துறையில் வேறு அழகாக
விளக்கியிருக்கிறது

விலை அறு எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

ச சி தே வி
எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் : : சென்னை

FAS-534

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹோர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை நகரத்திற்கு சேர்ல் ஏஜன்டு :

சு ரா ஜ் ஏ ஜ ன் ளீ ஸ்

10, ஜூனியர்ட்ர சாஹிப் நெடு, சென்னை-14

Tarapur, பாஸ்காடு அண்டு தீவிரிக்கு
சேர்ல் ஏஜன்டுகள்,

B, பாஸ்பட்டரி செட்டியார்
146, வைபியாள் நெடு - கோயமுத்தூர்

மட ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு :
சேகர்ஸ், திருப்பத்தூர் (வ. ஆ.)

ஒரு எளியவனின் மகத்தான சரிதம்!

ஏழை படும் பாடு

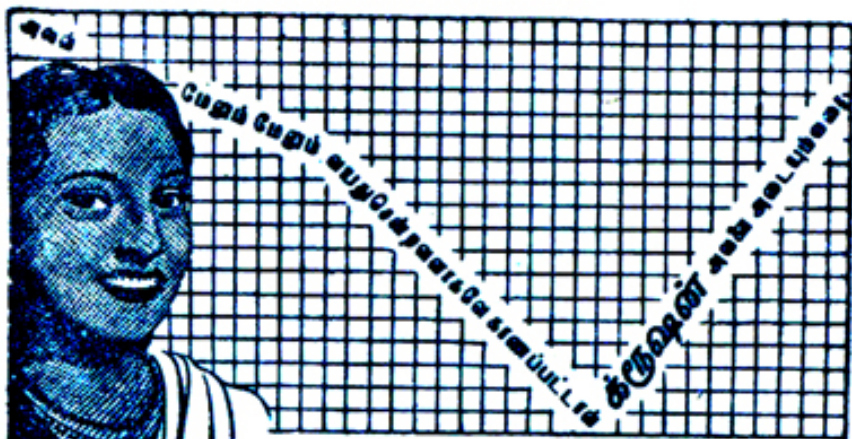
சென்னை.காஸ்டிரோ
கிரிளன்..ஸரஸ்வதி

மற்றும் பல முக்கிய இடங்களிலும்

சென்னை தியேட்டர்களில் தினாதி 3 காட்சிகள் : மாலை 2, 6 & 9-30 மணி
முதல் இரண்டு வருடங்களுக்கு காலை 9-30 மணி முதல் 12 மணி வரை
முன்று தியேட்டர்களிலும் முன்னதாக டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படும்

NARAYANAN Co. Release...

மூப்பது வயதுகூட கிரம்பாத போதிலும் அவள் வயது சென்றவளாயும் கோயாளியாகவுமே காணப்பட்டாள். பள்ளியிலும், கலாசாலையிலும் அவள் ஒரு வீராங்கனையாகத் திகழ்ந்தது அவள் சிகெதிகள் மட்டுமே அறிவர். பெரு முச்சும் இரைப்புமாக அவள் தெருவோடு செல்வதைப் பார்த்த அன்னியர்கள் கம்பலில்லை. ஆனால் அவளது ஊனைச் சதை யெல்லாம் கரைந்து மறைந்த பின்னர் 10 வயது குறைந்த யௌவனத்துடன் காணப்பட்டாள்-அதன் ரகசியம்-"க்ருஷின்."

இயற்கையான அழகிய நேர்த்தத்தை யும் யௌவனத்தின் சோபையும் பெரிதாகப் பாவிக்கும், ஆனால் ஊனைச் சதை யினும் அவதிற்படும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் இவ்வாற்ததைகளை நன்றாக கவனிக்க வேண்டும்.

க்ருஷின் சேர்த்துள்ள ஆறுவித இயற்கை ரேகா சத்துக்கள், சீரத்தினுள், சத்தஒட்டத்தினிருந்து வடிக்கூட்டப் பட்ட விஷயங்களையும், ஜீனத்திற்குப் பிறகுள்ள கழிவு பதார்த்தங்களையும் வெளித்

தள்ள, அவயவங்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் ஊனைச் சதைக் குறைபாட்டை அழித்துப் போரூடுகின்றன. கழிவு பதார்த்தங்களும் விஷப் போருள்களும் அபரிமிதமாக ஒன்றுசேரவிடப்பட்டால் உடம்பின் ராசியைக் கவலை மூலம் கொழும்பாக மாறுகின்றன. நேரடச்சியாகக் கொஞ்ச காலம் க்ருஷின் உட்கொண்டால் அது அதிகப்படியான பளுவைக் குறைத்து, முத்திரக் காய்கள், சர்க்குடக்கள் இவற்றில் இயற்கையான சனைத்தைத் தூண்டுறேது. சத்தம் கத்திகாக்கப்பட்டு ஆரோக்கியம் தழம்புகிறது. யௌவனத்தேர்த்தத்தைப் பெறுவதோடு யௌவன உணர்ச்சியையும் பெறுகிறீர்கள். அரவது தங்களும் அந்த க்ருஷின் உணர்ச்சியை அடைகிறீர்கள். முதலில் ஒரு பாட்டில் வரக் குவகன், உய்கன் கடைக்காரரிடமும் கெயில்லு கனிடமும் கடைக்கும். "க்ருஷின்" விநா கு. 1-10-0.

"க்ருஷின்" சக்சிரிதம் நியூன், செ., லிட். (மாஞ்செஸ்டர், இங்கிலாந்து) அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. விநாசனாசன: டர் அண்டு கம் பெனி, லிமீடெட் பம்பாய், கங்கத்தர், மதராஸ்.

நீங்களும் அந்த கிருஷின் உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்

000

படத்தில் நடிக்கத் திறமையும் வீரப்பமும் உள்ள இளம் ஆண், பெண்கள் மனுச்செய்து கொள்ளலாம்.

தேவையான யோக்கியநாமங்கள் :

1. நல்ல திரைக ஆரோக்கியம்
2. வசீகரத் தோற்றம்
3. நல்ல அழகான முகவெட்டு

கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் தெரிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்

1. வயது. 2. உயரம், 3. படிப்பு, 4. தாய் மொழி இது தெரிந்த மொழி, 5. பாடும் திறமை, நடனாடும் அனுபவம் (ஏதாவது இருந்தால்), 6. நாடக மேடை அனுபவம் (ஏதாவது இருந்தால்)

சமீபத்தில் எடுத்த மூன்று பாதி அளவுள்ள புகைப்படங்களும், ஒரு முழு உருவப் புகைப்படமும் மனுவுடன் சேர்த்து அனுப்பப்பட வேண்டும். மனுதாரர்கள் தேரில் அழைக்கப்பட்டால் அவர்கள் சேலம் வரவேண்டும். முக்கியமான பாகத்தை ஏற்று நடிப்பதற்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள் ரூ. 2,000 வரைக்கும் மாதச் சம்பளம் எதிர் பார்க்கலாம்.

000

கீழ்க்கண்ட விவரத்துக்கு மனுச்செய்யவும்

புரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்டு

தி மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்
சேலம்

“என் கிராமத்தில் விரோதி மலேரியாவை நாங்கள் வீழ்த்தி விட்டோம். இதற்கு உதவியது பாலுட்ரின்.....”

மலேரியாவைப்பற்றி எங்களுக்கு இனி பயமேயில்லை. எங்கள் கிராமத்திலே அது மிகவும் பயங்கரமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ‘பாலுட்ரின்’ மாத்திரை விதம் 3 நாட்கள் உட்கொண்டால் மலேரியாவைக் குணப்படுத்தும் என்பது இப்போது எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மலேரியா விராமல் தடுக்க வாரம் ஒரு மாத்திரை உட்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம்”.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு ‘பாலுட்ரின்’ மாத்திரை விதம் (ஆகாத்திற் குப்பிறகு தன்னீருடன்) 3 நாட்கள் உட்கொண்டால் சாதாரணமாக மலேரியா பாதிப்பு அகலும். வாரம் ஒரு மாத்திரை விதம் உட்கொள்ளுவதால் புதியதாக மலேரியா தொத்துவதின் தடுக்கச் செய்யும். பின்னிட்டு ரெகிமும் விரும்பத்தகாத கோளாறுகள் ஏதும் இல்லாதது ‘பாலுட்ரின்’. சிறுவர்கள், வயோதிகர்கள், கர்ப்பினி மந்திரிகள் யாவரும் முழு கம்பிக்கையுடன் உட்கொள்ளலாம். ஒரு மாத்திரை விதம் ஒளி அணு. ‘பாலுட்ரின்’ 8 அணுவுக்கு 8 மாத்திரைகள் அடம்பிச தாங்களில் கிடைக்கும்.

‘பாலுட்ரின்’

மலேரியாவுக்கு அற்புதமான ஓளவுதம்.

குணத்தின் சின்னம்

இம்பீரியல் கேமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
(இந்தியா) லிமிடெட்,
கங்கத்தா பம்பாய் சென்னை கொச்சி
புதுடிச்சி காச்சி.

ICX 3TM

யார்போர் மனதை யாவெய்தும்
உய்தாயும்!

வாவணியா பிக்சர்ஸ்

யாரினாதம்

நீதியை போதிக்கும் கதை • கருத்து நிறைந்த வசனம் •
செவிக்கின்பம் தரும் இசை • வயிறு குலுங்கச்செய்யும்
நடைகூசுவை • கண் கவரும் நாட்டியங்கள்

சென்னை செயிட்டி, மஹாராணி & லக்ஷ்மி (பெரம்பூர்)

மற்றும் தமிழ் நாடெங்கும் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது!

என்றவிதமான
பலக் அளவுகளும்
உட்தரப்படும்.

தி யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

வழங்கி வாங்கலிக்கப்
பட்ட ஸ்தலங்கள்
ரூ. 4 கோடி.கள்.
செலுத்தப்பட்ட
ஸ்தலங்கள்
ரூ. 2 கோடி.கள்
பின் 4 நி
ரூ. 52 ½ லட்சங்கள்.

நினைவு குறி
கவிகத்தா.

G. D. பிரை B. T. நாகர்
சேர்மன். ஜெனரல் மானேஜர்.

FOR TWO WEEKS MORE

JEWEL FITTED WATCHES

AT LESS THAN HALF PRICES

EACH GTD.
10 YEARS

ALARM
TIME
PIECE

SPECIAL QUALITY 26/- 15/-
SUPERIOR 36/- 16/8

1606-5 JEWELS ROLD GOLD 75/- 34/-
" 15 JEWELS ROLD GOLD 90/- 42/-

1607-5 JEWELS ROLD GOLD 60/- 32/-
" 15 JEWELS ROLD GOLD 74/- 44/-

1608-5 JEWELS CHROME CASE 76/- 22/-
" " " ROLD GOLD 64/- 28/-
" 15 JEWELS SUPERIOR 76/- 42/-

Postage extra. Free on order for two.

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

Perfect
HAIR CARE
with

CASTOROL

காஸ்டர்ல்

தலைமுறை கழற் உட்கல் கலையி
படுக்ததான துணைகலையி
புரிகலப் படுக்த. உத்தமக்
கலத்தலான கலத்தல கலத்தல

A CALCHEMICO PRODUCT

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/149, பிராட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

புதிய வெளியீடுகள்!

மகாநிவாணி
ஜி.வி.என்.ஸி.வஸந்தகோகிலம்

N. 14441
(மீதநி - பஜநி)
கமலி அம்மியன்
கமலி தேவதா

மகாநிவாணி
ஜி.வி.என்.ஸி.வஸந்தகோகிலம்

N. 28192
கமலி அம்மியன்
இத்தியானிவச

டி.என்.சிவநாணு & எம்.என்.ராஜம்
(அருள்)

N. 28193

பவுடர் படிப்பு
2 பாகங்கள்

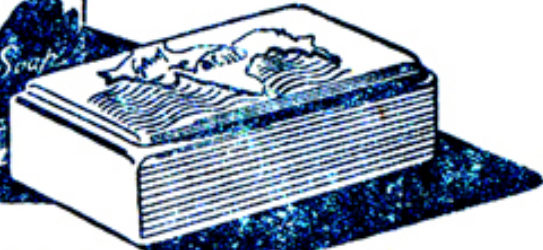
ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்

நி.கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்
கங்கத்தா - பம்பாய் - மதராஸ் - டில்லி

வண்வத்னி நம் வட்டினால் (ஸ்வதேசம்) விரும்பப்படும் சோப்

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஓர் அலாதி முறையின் நன்மை பயக்கும் அம்சங்கள் புகுத்தப்பட்டதும், பொருக்கி எடுக்கப்பட்ட சோதனைக்குள்ளான பொருள்களால் இந்தியாவிலேயே, இந்தியர்களுக்காக இந்தியர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட கோத்ரெஜ் வத்னி டாப்லெட் சோப்புகள் இவ்வறிய குணங்களை உடையன:—

1 முற்றிலும் சிக்கனமுள்ளது.
கெட்பயாயிருந்த போதிலும் மிருதுவானது.
உபயோகிக்கும் பொழுது உடையாது, விணுகாது.
அதன் கடைசி செதிள் உள்ளனவும் பரிமளங்கமழும் க்ரீம் துரையை அளிக்கிறது.

2 அது அதிக மிருதுத் தன்மையை உடையது—குழந்தையின் இனஞ் சருமத்திற்கு ரொம்பவும் நல்லது.

3 சுத்தம் செய்வதில் முதன்மையானது.

4 அதிகரிக்கத் தக்க குறைகடவிலையில் விற்கிறது.

சு ப் பு ய ி ர் வ ற் ற சு தே சி னோ ப்

முற்றிலும் சுத்தமானது.
மிருகக் கொழுப்பற்றதென்பதற்கு உத்தரவாதம்.
விரும்பினருக்கான சிறு கட்டியாயும் கிடைக்கும்

ஜெட் கோத்ரெஜ் ரெய்லி கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை: 164, பிராட்வே; சென்னை: 6130, கலையத்தி

தாவது எண்ணைகளினால் ஸோப்பு தயாரிப்பதில்
முதன்மையானவர்கள்

மலர் 10
இதழ் 17

நவம்பர் 26

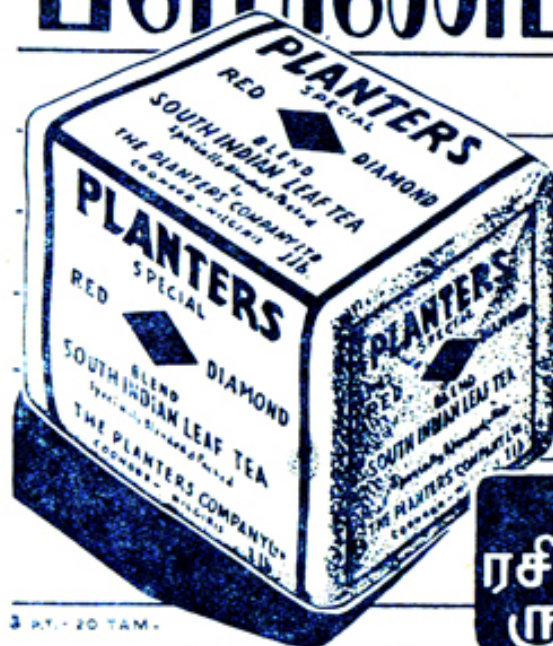
விலை ரூ.
காத்திகை 11

பரோபகாரம்!	சாஸ்திரி	...	10
என்ன சேதி?	...	...	11
தள்ளிப் போட்ட தேர்தல்	...	...	14
அக்கப்போர்	...	...	17
மூன்று இரவுகள்	கமல் ஜோஷி—அஷ்யம்	...	19
வட்ட மேஜை	...	...	25
எண்ண அடிகள்	வ. சா. நாகராஜன்	...	29
பொன்னியின் செல்வன்	கல்கி	...	33
நகைத் திருட்டு	லக்ஷ்மி ராஜேந்திர சங்கர்	...	46
ஊரும் பேரும்	தேவீ	...	49
கதம்பம்	பாபு	...	52
பொய்யில் உண்மை	கே. ஏ. எஸ்.	...	53
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என் குமாரசுவாமி	...	58
குழந்தை உள்ளம்	தாமசேது—ரா. வீ.	...	61
ராஜா தப்பினான்!	நவீனன்	...	66
ஊமைத்துரையின் வீரக் கதை	...	...	70
தலை தீபாவளிப் பேட்டி	நமது விசேஷ விடாக்கண்ட சிருபர்	...	72
உள்ளம் குளிர்ந்தது	வக	...	74

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ப்ளாண்டர்ஸ்

வைரா க்ரோன்
நீலகிரித்

தேயிலை

நீங்கள்
ரசிக்கக்கூடிய
ருசிக்காக

3 RT. 20 TAM.

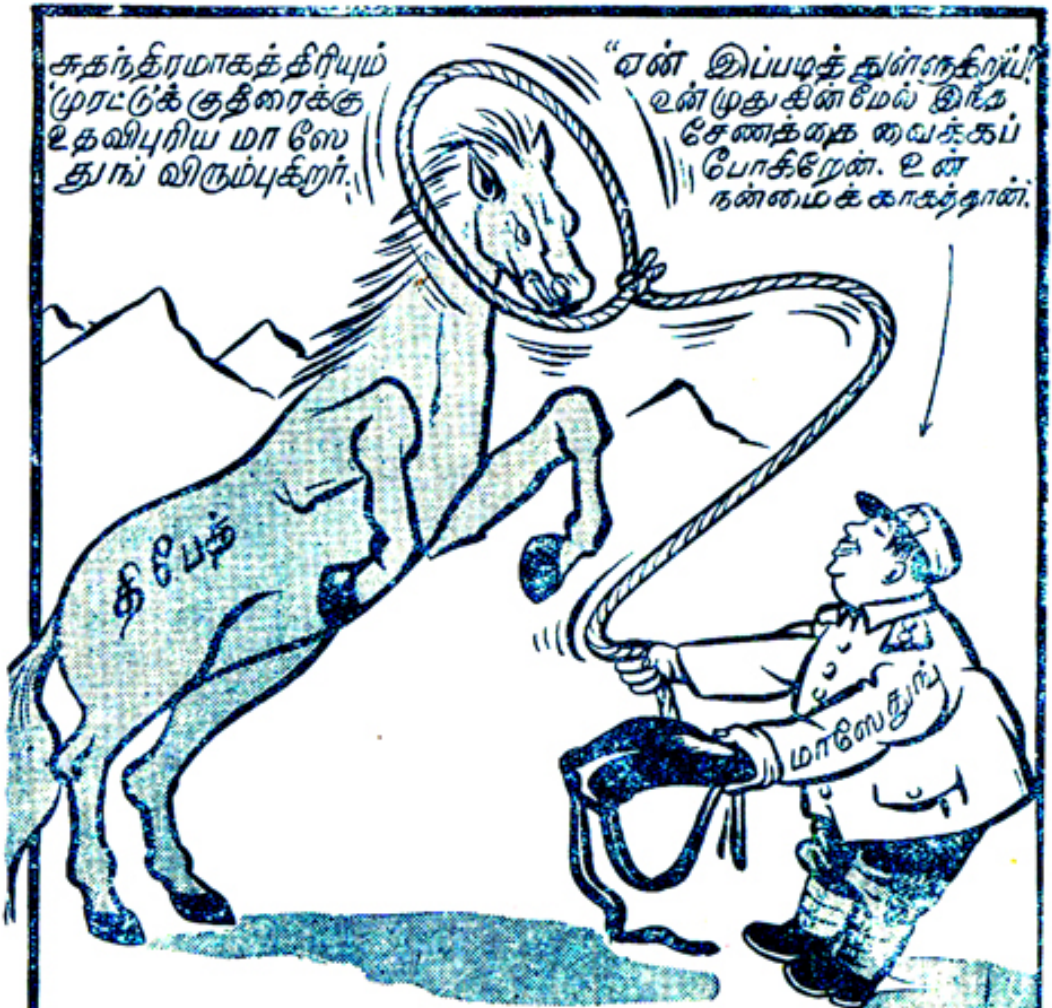
The Planters Company, Ltd., Coonoor, Nilgiris, S. India.

பரோபகாரம்!

சுதந்திரமாகத்திரியும்
முரட்டுக் குதிரைக்கு
உதவிபுரிய மாஸே
துங் விரும்புகிறார்.

"ஏன் இப்படித் தள்ளுகிறீர்!
உன்முதுகின்மேல் இரீத
சேணத்தை வைக்கப்
போகிறேன். உன்
நன்மைக்காகத்தான்.

எக்ப்பைப் பாதுகாப்பதே தன் கடமை என்று சிங்கம் சாத்தக்கின்றது.

"நான் போய்விட்டால் உங்களை
ரட்சிப்பது யார்?"

என்ன சேதி ?

புள்ளி விவரம்

சீலாசாலைகளில் இடம் கிடைக்காமல் ஏராளமான மாணவர்கள் கஷ்டப்பட்டு கிடுக்கள். எனவே, அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க மாணவர்கள் தனியாக வீட்டில் வாசித்து பரீட்சைகளுக்கு எழுத அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சென்ற வாரம் சென்னை செனைட் சபையில் ஓர் அங்கத் தினர் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அவ் விஷயமாகச் சிறிது சேரம் விவாதம் நடந்த பின் தீர்மானம் போட்டுக்கு விடப் பட்டுத் தோல்வி யடைந்தது. தற்போதைய சென்னைச் சர்வ கலாசாலைகள் குண்டு செனைட் சபையில் இத்தகைய தீர்மானம் தோல்வியுற்றதைக் குறித்து ஆர்.சரீயப்படுவதற்கில்லை. அது சிறை வேறி யிருந்தால்தான் எல்லோரும் ஆர் சரீயத்தில் மூழ்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளும்.

தீர்மானத்துக்குப் பதில் அளித்த சர்வ கலாசாலை உப அத்தியக்ஷகர் டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியார் சில தகவல்களை வெளியிட்டார். கலாசாலை வகுப்புகளில் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களுக்கு இடம் காலியாக இருக்கிறதாம்! மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட கலாசாலைகளில் குறிப்பிட்ட பாடப் பிரிவுகளில் சேர விரும்புவதால்தான் இடம் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறதாம். இவ்விதம் உப அத்தியக்ஷகர் புள்ளி விவரம் களுடன் சமாதானப் கூறினார் "பொய்களிலே மூன்று வகை உண்டு: ஒன்று, பொய்; இரண்டு, முழுப்பொய்; மூன்று, புள்ளி விவரம்!" என்பதாகச் சொல்வார்கள். கலாசாலைகளில் இடங்கள் காலியாகக் கிடப்பது பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கலாம் அல்லவா?

விசித்திர வாதம்

புள்ளி விவரங்களை முழு உண்மை என்று ஒப்புக் கொண்டாலும் அதிலிருந்து ஏற்படுவது என்ன? பிள்ளைகள் வீட்டில் படித்துப் பரீட்சை எழுதுவதற்கு அது ஏன் தடையாக வேண்டும்?

சென்னைடைச் சேர்ந்த அல்லது சென்னைக்கு அருகிலுள்ள மாணவர்களுக்குச் சென்னையில் இருக்கும் கலாசாலையில் இடம் கிடைக்கவில்லை வென்றால் என்ன பலன்? அவ்விதம் இடம் கிடைக்காத மாணவர்கள் எல்லோரும் திருச்சிக்கோ, மதுரைக்கோ அல்லது வேறு நகருக்கோ செல்வது சாத்தியமாக, வசதியாக இருக்குமா? ஆயிரக்கணக்கான வீட்டுகள் காலியாக இருப்பதால் அத்தகைய மாணவர்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம் ஏற்பட முடியும்? அவ்வாறு இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும் மாணவர்களுக்குத் தனியாகப் படித்துப் பரீட்சைகளில் எழுதுவதற்கு வசதி கொடுப்பதால் யாருக்கு என்ன நஷ்டம்? சென்னை செனைட்டுக்கு என்ன கொண்டு போய் விடும்? அவ்விதம் வசதி அளிப்பதால் சர்க்கார் காலேஜு படிப்புக்காகச் செய்யும் செலவு குறைவாகும். மற்றப்படி, படிப்பின் தரத்தக்கோ, பரீட்சையின் கண்டிப்புக்கோ எவ்விதக் குந்தகமும் உண்டாக நேரதுவில்லை. கலாசாலைகளில் சேர வசதியாத மாணவர்கள் தங்கள் வசதிக்கும் ஆற்றலுக்கும் தக்கபடி படித்துக்கொள்வார்கள். மற்ற மாகாணங்களிலும் மற்றத் தேசங்களிலும் இத்தகைய வாதிகள் இருக்கும்போது சென்னைச் சர்வ கலாசாலைக்கு மாத்திரம் என்ன கேடு வந்தது? இந்தச் சர்வ கலாசாலை சீர்திருத்தம் செய்வதற்குக்கூட மனமல்லாத சென்னைச் சர்வகலாசாலையார் எவ்வித துறையில் செய்வ வேண்டிய மற்றப் பெரிய சீர்திருத்தக்களை யெல்லாம் எந்த ஜன்மத்தில் செய்யப் போகிறார்கள்?

திடுக்கிடும் செய்தி

"விவரம்புற காந்தி" என்று போற்றப்பட்ட காண் அத்துல் கபார்கானின் தேக சிலை கலைக்கீடமாக இருக்கிறது என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் திடுக்கிடாதவர்கள் இருக்க முடியாது. மூன்று வருஷ காலமாக அத்துல் கபார்கான் அனுவித சிறை வாழ்க்கை அவருடைய ஆரோக்கியத்தைச் சீர்குலைத்துவிட்டது. பிரிட்டி

லூரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மற்றத் தலைவர் களைப் போல் அப்துல் கபர்கானும் சிறையையே விடாகக் கொண்டிருந்தார். பாரத நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்ட தலை சிறந்த தலைவர்களில் ஒருவரான கபர்கான் பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின் இந்தியாவிலோ, பாகிஸ்தானிலோ கிரீவாக பீடத்தில் அமருவதுதான் கியாயம் ஆகும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர் பாகிஸ்தான் சிறைக் கூடத்தில் துன்புறும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. கொள்ளைக் கூட்டத்தாருக்கும் அரசியல் பித்தலாட்டக்காரர்களுக்கும் அடைக்கலம் அளிக்கும் பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள் களங்கமற்ற தேச பக்தரும், சாத்துவிக வீரருமான கபர்கானைச் சிறைப்படுத்தி வைத்ததை என்னவென்று சொல்வது? மேற்படி செய்கையினால் பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள் தங்களுக்குப் பெரும் இழிவைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

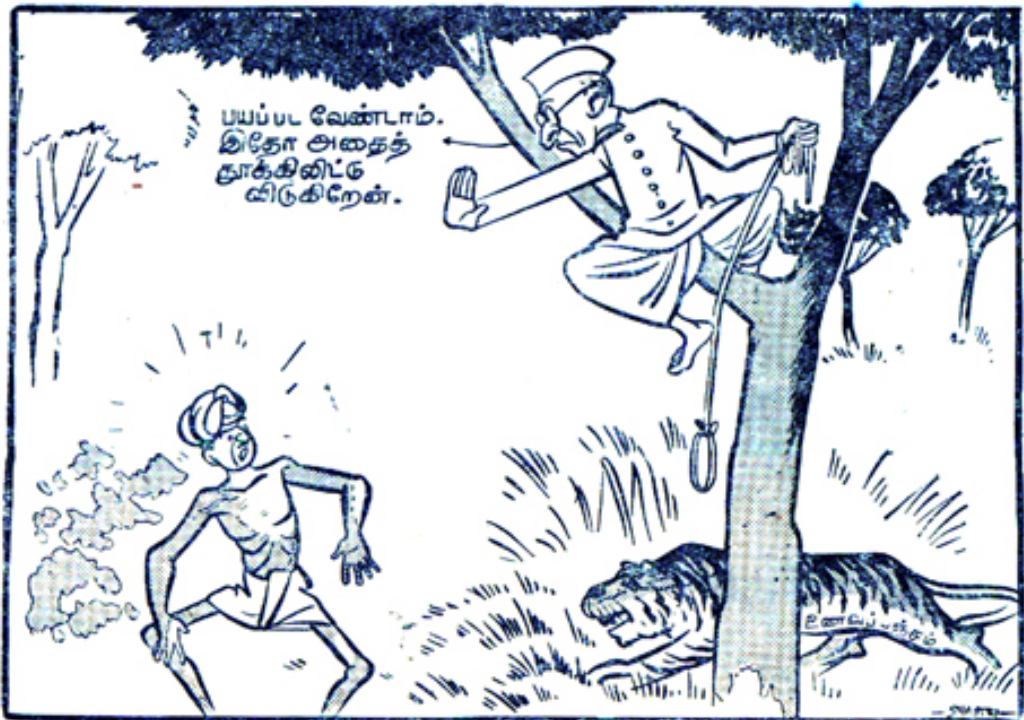
கொதிப்பு அடங்காது

கூர்ன் அப்துல் கபர்கானின் தேக நிலையைப் பற்றிச் செய்தி வந்த அதே சமயத்தில் அங்கிருந்து மற்றொரு செய்தி

யும் வெளியாகி யிருக்கிறது. ஆப்கன் எல்லைப் பட்டாணியர்களுக்கும் பாகிஸ்தான் துருப்புக்களுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் இரு தரப்பாரிடையும் மிகுந்த உயிர்ச் சேதம் கேர்ந்தது என்றும், கடைசியில் பாகிஸ்தான் துருப்புகள் பின் வாங்க கேர்ந்தது என்றும் அந்தச் செய்தி கூறுகிறது. பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள் என்று அப்துல் கபர்கானைச் சிறைப்படுத்தினர் களோ அப்பரிருந்து அவர்களுக்கும் பட்டாணியர்களுக்கும் பெரும் பகை மூண்டு விட்டது. பட்டாணியர்களை அடக்குவதற்காகப் பாகிஸ்தான் கைக்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கைகள் இதுவரையில் யாதொரு பலனையும் அளிக்கவில்லை என்பது இப்போது வந்துள்ள செய்தியிலிருந்து தெரிகிறது.

அப்துல் கபர்கானின் தேக நிலையை உத்தேசித்து அவரைப் பாகிஸ்தான் சர்க்கார் விடுதலை செய்யலாம் என்ற வதந்தி உலவி வருகிறது. இதை எழுதும் வரையில் அவ்விஷயமாக உறுதியான தகவல் கிடைக்கவில்லை. எனினும், அந்த உத்தமரை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்ற நற்புத்தி இப்போதாவது பாகிஸ்தானுக்கு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அஞ்ராதே!

இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள உணவுப் பஞ்சத்தை இந்திய சர்க்கார் நன்கு அறிந்து தக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள் என்று உணவு மந்திரி ஸ்ரீ முன்ஷி கூறினர்.

சென்னை மோட்டார் வர்த்தகர்கள் சங்கத் தலைவர்

ஸ்ரீ டி. எஸ். சந்தானம்

4-11-50ல் மேற்படி சங்க வருடாந்திரப் பொதுக் கழகக் கூட்டத்தில் செய்த பிரசங்க சாரம் :

“பாரத தேசம் குடியரசான முதல் வருஷத்தில் நாம் வாழ்ந்தோம். இந்தியாவுக்கும் பிரிட்டனுக்குமிடையே இப்போது பால்பரம் அன்பும் மதிப்பும் நிலைவது நம் தலைவர்களுக்குப் பெருமையளிக்கக் கூடிய விஷயமாகும். இந்த நிலைவறு இரு நாடுகளுக்கிடையே நடக்கும் வர்த்தக அபிவிருத்திக்குப் பெருநூலாக விளங்கும்.

இவ்வருஷம் நாம் இரண்டு முக்கிய பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க வேண்டியதாயிற்று. ஒன்று, நாணய மதிப்புக் குறைவு; மற்றொன்று, இறக்குமதிவரி அதிகரிப்பு.

நாணய மதிப்புக் குறைவால் மோட்டார் வண்டிகளின் விலையும் அதன் சில்லறை பாகங்களின் விலையும் நாற்பத்திரண்டு சத வீதம் உயர்ந்தவிட்டது. ஆயினும் அதை நாம் எப்படியும் சமாளிக்க வேண்டியதாயிற்று. ஏனெனில், நாணய மதிப்புக் குறைவு உலகப் பொருளாதார நிலைமைக்கு உட்பட்டது. ஆனால், இறக்குமதி வரி அதிகரிப்பு அப்படிப்பட்டதல்ல. மோட்டார் உற்பத்திப் பிரச்சனையை டாரிப் போர்டின் ஆலோசனைக்கு விட்டு, ஒரு முடிவு செய்யும்வரை இறக்குமதி வரி பழைய வீதிமே அமுலில் இருந்தவரவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

புள்ளுவதாக, வர்த்தகத்துக்காக உபயோகிக்கப்படும் மோட்டர்களுக்கு ஒரு விநிதமாகவும் மற்ற விஷயங்களுக்காக உபயோகிக்கப்படும் மோட்டர்களுக்கு இன்னொரு விநிதமாகவும் சென்ற இருபது வருஷங்களாகச் சங்க வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. வரி விதிப்பு விஷயத்தில் கையாளப்பட்டு வந்த மேற்படி வேற்றமை இப்போது சத்தாவி யிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி யிருக்கிறோம்.

நான்காவதாக, 75 (11)ன் கீழ் காணப்படும் வரத்து—நம்மைக் காப்பாற்றிக் கைகொடுக்கக் கூடிய வரத்து—75 (9)ன் கீழும் 75 (10) கீழும் ராஜேம்— ஒருவேளை இது சட்டம் வகுத்த வர்களின் தவறாக இருக்கலாம் என்று நாம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம்.

வாரிகளின் போக்குவரத்தை 75 மைல் சுற்றளவுக்கு மேல் போகாமல் கட்டுப்படுத்த சென்னை சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். ரயில்வே தற்சமயம் போக்குவரத்துக்களை முழுதும் சமாளிக்க இயலாமையால் இதற்கு நம்முடைய கடுமையான ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்துள்ளோம்.

ஏறக்குறைய 12½ லட்சம் சதுர மைல் வில்லிநாடுகளில் நம் நாட்டுக்கு ஸ்ரீ டி. எம். சந்தானம்

35,000 மைல் நீளமுள்ள ரயில் பாதை போதா தென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய விஷயம். ரயில்வேயை இன்னும் விரைப்பதற்குப் பணமுடையும் அச்சிய நாட்டு நாணயச் செலவாணியும் இடையூறாக இருக்கின்றன. ஆகையால் போக்கு வரத்து சீர்பட மோட்டார் — வாரி போக்கு வரத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

சில ரக மோட்டார் பாகங்களை விரியோகம் செய்வதில் சென்னை சர்க்கார் கண்ட்ரோல் வரத்து செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மோட்டார் விற்பனை விலை கண்ட்ரோல் மாத்திரம் இன்னும் நீக்கவில்லை. சென்னைவைத் தவிர இந்திய யூனியனில் உள்ள வேறு எந்த ராஜ்ய சர்க்காரும் மோட்டார் விற்பனை விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்யவில்லை. இம்மாதிரி விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்வதற்கு எவ்வித நியாயமும் கிடையாது. அது எவ்வளவு சிக்கிரம் நீக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நலம்: அதை நீக்கும்படியாக சென்னை சர்க்காரை நாம் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

அநிகப்பேர் உட்கார வசதி உள்ள பஸ் களுக்கு வரிவிதிப்பினைக்கு நியாரணம் அளிப்பதாகச் சென்னை சர்க்கார் வாக்குறுதி யளித்தார்கள். அவர்கள் அப்படிக்கூறிப் பல மாதங்களாகியும் இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. புது வருஷம் பிறப்பதற்குள் இது சம்பந்தமான உத்தரவை அவர்கள் பிறப்பிப்பார்களென்றும் நம்புகிறோம்.

சர்க்கார் ஒரு திட்டமான கொள்கையைப் பின்பற்றாததால், பஸ் சேர்த்தக்காரர்கள் ஒரு திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. இதனால் பிரயாணிகளும் தங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒய் வொரு பஸ் ஸ்டாபும் சர்க்காருக்கு ரூ. 12,000 வரி கிடைக்கிறது. இதற்கு உதவியாக விளங்குவது பிரயாணிகள்தான். ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் சேவைக்குப் பிரதிபுலகாரமாக ஏதாவது கோருவது நியாயந்தானே!

மோட்டார் போக்குவரத்துவிதிகளைத் திருத்தவதற்காக சென்னை சர்க்கார் நம்முடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டுள்ளார்கள். மேற்படி ஆலோசனைகளினைத்தும் என்னென்ன வென்று குறிப்பிடும் பிரதிகள் அங்கத்தினர்களாகிய உங்களுடம் உள்ளன. சர்க்கார் எல்லா ஆலோசனைகளையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து கூடிய சீக்கிரம் ஒரு சட்டத்தை வகுத்து உதவுவார்களென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.”

தீள்ளிப் போட்ட தேர்தல்

சுட்டிப் பேச ஆள் இல்லாவிட்டால் தப்பிச் சண்டப் பிராண்டன்தான்!

தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சத்தியாகங்கரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அடக்குமுறைகளுக்கு இடக்காகிச் சிறைக்கூடங்களில் தனம் புரிந்தபோது, மற்றவர்கள் தேர்தலில் மும்பூசமாக ஈடுபட்டனர்; 'வேற்ற' யும் பெற்றனர்; 'ஜனப் பிரதிநிதி' களாகத் திகழ்ந்தனர்; சட்டசபைகளில் சக்கைப் போடு போட்டனர்.

இதைக்கண்டு பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் பரவரம் அடைந்தார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களின் செல்வாக்கு இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதாக மனக்கோட்டை கட்டினார்கள்.

காங்கிரஸ் தலைவர்க்க முடியாதவாறு நகர்க்குண்டு விட்டது என்று கூடச் சில பிரிட்டிஷ் பிரமுகர்கள் பெருமையுடன் கொக்கரித்தார்கள்.

ஆனால், 1937-ம் வருஷம் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் களந்து கொண்டது என்று தீர்மானித்தது.

அவ்வளவு தான்! தேசிய வெள்ளம் கரை புரண்டோடியது. காங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள் தேர்தலில் அபரிமிதமான வாக்குகள் பெற்று அபிமாக வெற்றி அடைந்தார்கள்.

அதைக்கண்டு பிரிட்டிஷ் அரசர் அதிர்ச்சியடைந்து மயக்கம் தெளிந்தவர்.

காங்கிரசை எதிர்த்து தின்றவர்களின் பெரும்பாலோர் ஜபீன் தொகைகளையும் இழக்க நேர்ந்தது.

உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலும் அவ்வளவு அதிக அபேட்சகர்கள் தேர்தலில் அவ்வளவு ஜபீன் தொகைகளை இழந்ததில்லை என்று அப்போது கண்கொட்டப்பட்டது!

ஜனநாயக உலகிலே குறிப்பிட்ட கட்சியின் செல்வாக்கை எவ்விதம் மதிப்பிடுவது? பொது ஜனங்கள் அபிமானத்தையும் ஆதரவையும் கொண்டுதான் மதிப்பிட வேண்டும்.

பொது ஜனங்களின் அபிமானத்தை எதைக்கொண்டு அளவிட முடியும்? தேர்தல் கருவியைக் கொண்டுதான் சரியாக அளவிட முடியும்.

எனவே, அப்போது நடந்த தேர்தலில் பாரத நாட்டு மக்களின் அபிமா

னம் காங்கிரசிடர் பரிபூரணமாக இருந்தது என்பது வெளியாயிற்று.

சாதத்திரத்தை இழந்திருந்த இந்தியாவில் காங்கிரசுக்குக் கிடைத்த ஆதரவைக் காட்டிலும் சுதந்திர இந்தியாவில், பாரத நாட்டின் இன்றைய மகோன்னத நிலைக்குக் காரணமான காங்கிரசுக்கு அதிக ஆதரவு கிடைக்க வேண்டும். இதுதான் உலகம் இயற்கையாக எதிர்பார்க்கக்கூடிய விஷயம்.

ஆனால், குடியரசு இந்தியாவின் முதலாவது பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்குப் பொது மக்களின் தூறு சத விதிக ஆதரவு கிடைக்குமா? அவ்வளவு அபரிமிதமான ஆதரவு கிடைக்காவிட்டாலும் என்பது, எழுபது சத விதிக ஆதரவாவது கிடைக்குமா? இதுதான் இப்போதைய கேள்வி.

காலநாமதமின்றி இந்தச் சந்திரகம் தீர வேண்டும் என்பதற்காகவே, அடுத்த வருஷம் மே மாதத்திற்குள் பொதுத் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று ஜவாஹர்லால் ஜி சிவ திவங்களுக்கு முன் வற்புறுத்திக் கூறினார்.

ஆனால் சென்ற வாரம் ஜனாதிபதி ராஜேந்திரப் பிரசாத் பாரிஸிலேண்டில் பேசியபோது பொதுத் தேர்தல் நடத்துவதைத் தள்ளிப் போட்டிருப்பதாயும், அடுத்த வருஷம் தவர்பர் அல்லது டிசம்பர் தேர்தல் தடைபெறும் என்றும் அறிவித்துள்ளார்.

இதனால் மக்களில் பலருக்கு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

ஜவாஹர்லால் ஜி சிவ திவங்கருடைய பொதுத் தேர்தலை வரும் ஏப்ரல் மாதத்திலேயே நடத்தக் கூடுமா யிருந்தால் மீவும் தவர்பர் யிருக்குமா.

மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்கார்களும் பொது மக்களின் ஆதரவைப் பூரணமாகப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை நிரூபிக்கப் பொதுத் தேர்தல் சாதனமாகும். இதை சர்க்கார் அவ்வளவு சீக்கிரம் நடத்துவதற்கானோ, அவ்வளவுக்கு தல்லதல்லவா?

பொதுத் தேர்தலைத் தள்ளி வைத்தாகிவிட்டது. புதிய முடியில் படி இன்னும் ஒரு வருஷம் அவகாசம்

இருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷ அவகாசத்தைப் பலரும் பளிகடமாக உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளப் பார்ப்பார்கள். உதாரணமாக:—

1. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனங்களை விடாப் பிடியாகப் பற்றிக்கொண்டு, காங்கிரஸின் பெயரால் தங்களுடைய சொந்த தனதில் கண்ணாடி திரும்ப வர்கள் தங்களுடைய பிடி தழுவி விடாமல் தீவிரமையால் பண்படுத்திக்கொள்ளப் பார்ப்பார்கள்.

2. காங்கிரசினுள்ள ஊழல்களைப் பார்த்து அதிர்ச்சி கொண்டு எதிர்ப்பு அரைக்க விரும்பும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தங்கள் தீவிரமையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம்: ஜனநாயக முறையில் தகுதியான எதிர்ப்புக் கட்சியை உருவாக்க முயற்சிக்கலாம்.

3. காங்கிரஸ் தலைவர்களே காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைத் துயர்மைப்படுத்துவதற்கு ஏற்படி அவகாசத்தை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்: பொது ஜனங்களின் பூரண நம்பிக்கையைப் பெற முற்படலாம்.

4. காங்கிரசுக்குப் புறம்பான கட்சிகள், தந்தம் கட்சி போன்ற இச்சந்தர்ப்பத்தில் வளத்துக் கொள்ளப் பார்ப்பதும் இயல்பியாகும்.

* * *

காங்கிரஸ் வாதிகள் செய்த நியாகத்துக்கும் தொண்டுக்கும் பாரதநாடு எவ்வென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் அவ்வளவு மகோன்னதமான ஸ்தாபனமாயினும், அதற்கு எதிர்ப்புக் கட்சி இருப்பதால் குடியிருப்பிர் பேரகாது என்றும், தன்மையினையும் என்றும் தாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஏறக்குறைய சமஸமுள்ள இரண்டு போட்டா போட்டிக் கட்சிகள் தீவிரமாக வேலை செய்வதின் மூலமாகத் தான் ஜனநாயக ஆட்சியை தல்ல முறையில் நடத்த முடியும்.

அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலிய சிறந்த ஜனநாயக நாடுகளில் இந்த முறை அமுலில் இருந்து வருகிறது.

அமெரிக்காவில் ஜனநாயகக் கட்சி (Democratic) என்றும், குடியரசுக் கட்சி (Republican) என்றும் இரண்டு கட்சிகள் இருக்கின்றன.

ஒன்றுக்கொன்று எதிர்ப்புக் கட்சியாயினும், தேச தன்மைக்கான காரியங்களைச் செய்வதில் இரு கட்சிகளும்

அக்கறை கொண்டவை. யத்தம் முதலிய காரணங்களினால் தெருக்கடி ஏற்படும்தோது இரு கட்சிகளும் போட்டியை மறந்து ஒன்று சேர்கின்றன.

ஜனநாயக அரசாங்கம் தேரமக்களின் துணியில் கண்ணாடி கருத்துமாக இருப்பதற்கும், அவ்வப்போது அரசியல் வாதிகள் செய்யும் தவறுகள் திருத்தப் படுவதற்கும் இரண்டு போட்டிக் கட்சிகள் இருப்பது மக்களுக்கு மிக்க அதுகூலமானது.

அமெரிக்காவின் பார்லிமெண்டு சபைக்குச் சில தினங்களுக்கு முன் நடந்த தேர்தலில் மறுபடியும் ஜனநாயகக் கட்சியே வெற்றிபெற்றது. குடியரசுக் கட்சி தோல்வியடைந்தாலும் முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிக ஸ்தானங்களைப் பெற்றது. வெற்றி பெற்ற ஜனநாயகக் கட்சி சில ஸ்தானங்களை இழந்துவிட்டது.

இதன் பின் என்ன? ஜனநாயகக் கட்சி எச்சரிக்கை அடையும்: தன் தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாக இருக்க முற்படும்.

பிரிட்டனிலும் சென்ற பொதுத் தேர்தலில் தொழிற் கட்சி மொத்தத்தில் வெற்றி பெற்றாலும் ஏராளமான ஸ்தானங்களை இழந்து விட்டது.

எனவே தொழிற் கட்சி மந்திரிகள் மீண்டும் ஜனங்களின் பூரண நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்குப் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

அது போலவே இந்தியாவிலும் தல்ல முறையில் எதிர்ப்புக் கட்சி ஏற்பட்டால் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுவதற்கு அது அதுகூலமாகவே யிருக்கும்.

* * *

தீவிரப்பாது காங்கிரசை எதிர்த்து திற்கும் சக்தியும் செவ்வாக்கும் வேறு யாருக்குள் எந்தக் கட்சிக்கும் இல்லை.

ரோஷிஸ்டுக் கட்சி, கர்யூனிஸ்டுக் கட்சி இவை காங்கிரசை எதிர்த்து திற்கும் பலம் சீக்கிரத்தில் பெறக்கூடும் என்று தோன்றவில்லை.

ரோஷிஸ்டுக் கட்சியின் செவ்வாக்கு அடுள்ள சில கயதலாற்ற தலைவர்களை மாத்திரமே பொறுத்திருக்கிறது. அதைத் தவிர மேற்படி கட்சி கட்டுக் கோப்பான முறையில் உருவான காரியம் எதுவும் செய்யவில்லை.

கர்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப் பற்றியோ சொல்ல வேண்டியதில்லை!

இந்த நிலையில் வருகிற பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸுடன் ஓரளவேனும் பலத்துடன் போராடக்கூடிய எதிர்ப்புக் கட்சி ஏற்பட முடியுமா?

அப்படி ஏற்பட்டால், தேற்று வரையில் காங்கிரஸுக்குள்ளிருந்து தேச விடுதலைக்குப் போராடி, தொண்டும் தியாகமும் செய்து, இன்று அதிகார வர்க்க காங்கிரஸின் அமுல் பிடிக்காமல் அதிருப்தி கொண்ட காங்கிரஸ் தலைவர்களாலேதான் ஏற்பட வேண்டும்.

அவ்வாறு அதிகார வர்க்க காங்கிரஸுக்கு எதிர்ப்பு ஏற்படலாம் என்பதற்குச் சில அறிகுறிகள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் தோன்றி வருகின்றன.

காங்கிரஸில் ஏற்பட்டுள்ள ஊழல்கள், குறைகளைக் காரணமாகச் சொல்லிப் பல தலைவர்கள் அதிரிந்து விளகி வருகிறார்கள். வேறு பலர் காங்கிரஸுக்குள்ளேயே எதிர்ப்புக் கட்சியை உருவாக்கி வருகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் அக்ராசனாக இருந்தவரும் காங்கிரஸில் மிகுந்த பற்றுதல் உடையவருமான ஆர்ச்சாய் கிருபாளானி காங்கிரசுக்குள்ளேயே டெமொகிராடிக் கோஷ்டியை அமைக்க முற்பட்டிருக்கிறார். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்குள்ளேயே இத்தகைய எதிர்ப்புக் கட்சியை தீடித்து நடத்த முடியுமா என்பது முற்பிறையும் சந்தேகத்தான்.

இதை சந்தர் வல்லபாய் பட்டேல் பல நாள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார். ஒரு நாள் ஒரேயடியாகத் தீர்த்துக் கட்டி விடுவார்.

அப்படி நேரும் பட்சத்தில் கிருபாளானி கோஷ்டியார் காங்கிரஸிலிருந்து அறவே விளகிப் புதிய கட்சி அமைக்க முற்பட்டாலும் முற்படலாம்.

மேற்கு வங்காளத்தில் டாக்டர் பி. எர். கோஷ், டாக்டர் சுரேச சந்திர பானர்ஜி முதலிய தலைவர்களும் எம். என். ஏ. க்களும் தூறுக்கு மேற்பட்ட சகாக்களுடன் காங்கிரஸிலிருந்து விளகிப் புதுக் கட்சி திறுவ முனைந்துள்ளனர்.

டாக்டர் போஷ் வங்காளத்தில் பிரதமராக இருந்தவர். திறமையிலும், தேசபக்தியிலும், தொண்டிலும், தியாகத்திலும் தற்போதைய பிரதமர் டாக்டர் ராய்க்குப் பின் வாய்கியவர் அல்ல. எனவே அவரும் மற்றும் தூறு பேர்களும் காங்கிரஸிலிருந்து விளகி விட்டார்கள் எனில் அத்தகைய புதிய கட்சி ஓரளவு பலம் பெற்றே தீரும். தன்னிப்போட்ட பொதுத் தேர்தல் வருவதற்குள்

இப்படித் துக் கட்சி அதிக பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

மத்திய சர்க்காரின் மந்திரியான ரவி அகமது கித்வாய் உத்தரப் பிரதேசத்தில் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்குள் எதிர்க்கட்சியை வளர்த்து வருகிறார். காங்கிரஸ் ஊழலைப் பற்றிப் பகிரங்கமாகச் சக்கைப் போடு போடுகிறார்! இவரும் அதிக காலம் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்குள் இருக்க முடியாது.

பாஞ்சாலத்திலும் காங்கிரஸ் ஒற்றுமை குலைந்து பிளவுபட்டு இரு கட்சிகளாக உருவாகி வருகிறது.

சென்னை மாகாணத்தில் ஸ்ரீ பிரகாசம் ஆர்ச்சாய் கிருபாளானியின் பிரதிநிதியாகி, எதிர்ப்புக் கோஷ்டியை அமைக்க முற்பட்டுள்ளார். ஸ்ரீ பிரகாசத்துக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதரவு ஏற்படுவது கஷ்டம். ஆனால் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அவருக்கு உள்ள செல்வாக்கை அடக்கியும் செய்ய முடியாது. வருகிற பொதுத் தேர்தலுக்குள் அவருடைய கோஷ்டி அங்கே பெரும் பலம் திரட்டி விடக்கூடும்.

கேரளத்தில் ஸ்ரீ கேளப்பனும் காங்கிரஸில் புதிய கோஷ்டியை அமைக்க முற்பட்டிருக்கிறார். தேசபக்தரும் காங்கிரஸ் வாதியுமான ஸ்ரீ கேளப்பனுக்கு ஓரளவு செல்வாக்கு ஏற்படக்கூடும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் காங்கிரஸ் வாதிகளாலேயே அமைக்கப்படும் கோஷ்டிகளும் கட்சிகளும் வரப்போகும் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு எதிர்க்கட்சியாக அமையக்கூடும். அவை தேர்தலில் ஓரளவு வெற்றியும் பெறக்கூடும்.

காங்கிரஸ் பீடத்தில் ஜவாஹர் லால்ஜி, சந்தர் பட்டேல், ராஜாஜி போன்ற மாபெரும் தலைவர்களும் தியாக சீலர்களும் இருந்துவரும் வரையில், மற்றெந்தக் கட்சியும் சிறுபான்மைக் கட்சியாகத்தான் இருக்க நேரும்.

எனினும் எதிர்ப்புக்கட்சி ஏற்படுவதன் பலனாகக் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் தன்னிடம் உள்ள குறைகளையும் ஊழல்களையும் களைய முற்படுவது அவசியமாகிவிடும். பிறகு பொது ஜனங்களுக்கு தன்மை செய்வதில் தீவிர சிரத்தை கொள்ளும்.

எதிர்ப்புக் கட்சி ஏற்பட்டு தல்ல போட்டியுடன் பொதுத் தேர்தல் நடந்தால் பொதுஜனங்கள் நாங்கள் தான் நாட்டை ஆளுபவர்கள் என்ற உணர்ச்சி கொள்வார்கள். உண்மையான ஜனநாயகம் தழைத்து ஒங்கும்.

அக்கப்போர்

"எனல் சக நூலை அதிகமாக இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்க வேண்டுமென்று ஜவுளி வியாபாரிகள் மத்திய சர்க்காரிடம் வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்." —செய்தி.

மத்திய சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ வேலைத் தொக்தாவது. ஆனபடியால், ஜவுளி வியாபாரிகள் இந்தக் குறையை கைலாக சமயம் பார்த்துத் ததிரிப்பார்களாக!

★

"சென்னை எண்ணெய் மில் ஊழியர்களுக்கும் கிரிவாகனங்களுக்கும் இடையே சமரசம் ஏற்பட்டது." —செய்தி.

ஏதாவது 'வழுவழா கொழுகொழா' சச மரமாகத்தான் இருக்கும்.

★

இரண்டு மந்திரவாதிகளுக்கும் இடையே நடந்த ஒரு மாந்திரீகப் போட்டியின்போது கால் ரூபாய் நாணயங்கள் தாமாகப் பறந்தனவாம்! —ஒ செய்தி.

"முழு ரூபாய் நாணயங்களாகவே நியம் கட்டுமுடைய கையை விட்டுப் பறந்து கொண்டிருக்கின்றனவே" என்ருார் ஒரு செலவாளி.

★

"19 ஜதை வெள்ளி வளையல்களை 10 ரூபாய்க்கு விற்க ஒருவன் பிடிப்பட்டு கடுங் காவல் தண்டனை அடைந்தான்." —செய்தி.

நல்லவர்களுக்குக் காலமில்லை இது! அதிக விலக்கு விற்பனர்கள் பலர் தப்பித் தங்குகொள்ள இவ்வளவு மலிவாய் விற்கவன் தண்டனை அடைவானேன்!

★

சலமான தொடர் கதைகளை அச்சிட்ட காடுதப் பைகளில் ரொட்டிகளைப் போட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம் ரொட்டி வியாபாரத்தை விடத் தி செய்யலாம் என்ற யோசனையைச் சில அமெரிக்க வியாபாரிகள் நடவ முறையில் கொண்டுவரப் போகிறார்கள்.

கவரொட்டி விளம்பரங்களை விட இந்த நூதன விளம்பர முறை ரொட்டி வியாபாரத்தை ரெட்டிக்கச் செய்யுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

★

"நல்லால் அடித்தவரை ஒருவன் தன் கால்களிலிருந்த இட்டிலியை விட பதிலுக்குத் தாக்கினானும்." —ஒரு செய்தி.

இட்டிலியால் அடிபட்டவருக்கே அதிக காயம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது சிச்சயம்!

★

"இந்தியாவில் மலிவான ரேடியோ செட்டுகள் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது."

"யுகஸிட்டுஸ் மர கடுவிறா நாட்டில் சில இடங்களில் நடந்தது." —இரண்டு செய்தித் தலைப்புகள்.

இந்த இரண்டு செய்தித் தலைப்புகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் படிக்கும்போது நமக்கு ஒரு ஆதரல் ஏற்படுகிறது.

"ஒரு மருமகன் தன் மாமியார் காதைக் கொறடாவினால் திருவினானாம்." —செய்தி.

இந்த மாது சிரேமணியைச் சட்டசபை மெம்பராக்வி ஒரு கட்சியின் கொறடாவாக நியமித்தால் என்ன!

★

"டிஸ்ட்ரெயிட்லும், ஹில்லுடலும் விருத்துண்டல்சீடன் அரசர் கட்டாய் காலமானார்." —செய்தி.

அவர்களுடன் மறபடியும் விருத்துண்ணத்தான் அவர் சென்றிருக்கிறார்!

★

"சென்னை கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரரான அக்ஷயை பம்பாய் டெஸ்ட் மாட்க்கு ஆடவரும்படி கிரிக்கெட் அதிகாரிகள் அழைப்பு அனுப்பி இருக்கிறார்கள்." —செய்தி.

கிரிக்கெட் ஆட்டச் செய்திகள் இதுவரை யில் சர்ப்பா பிந்துத்தவர்களுக்குக்கூட இனிமேல் ஒருவேளை இனிங்கலாம்!

★

பட்டினி காரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்றவர்க்கு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆறு மாத சடுங்காவல் தண்டனை விதித்தாராம்.

இனி ஆறு மாத காலத்துக்கு அந்த நபர் பட்டினி கிடக்க வேண்டியதில்லை.

★

"உகந்தா தேசத்துப் பருத்தியை இந்தியாவில் தாராளமாக இறக்க இந்திய சர்க்காரிலென்கல் வழங்கியிருக்கிறது." —டிசுந்தி செய்தி.

உகந்தா பருத்தி கம்பமுடைய தேவைக்கு உகந்தா என்பது பரிட்சிக்கப்பட்டதா?

மும்மாக்கட்டில் மருத்து விற்கும் வியாபாரி:—மகா ஜனங்களே! இது வரைக்கும் தான் இந்த மருந்தை ஐயாயிரம் பேருக்குமேல் விற்ப்ரிருக்கிறேன். இதுவரை யாரும் இதைப் பற்றி எவ்விதமான புகாரும் சொல் விக்கொண்டு வரவில்லை. இதனால் தெசிகிறது என்னவென்றால்.....

கூட்டத்தில் ஒருவன்:—செத்தவர் பேசுவதில்லை என்பதுதானே!

கத்தி ஓடிந்தாவும் வீரர் போரை நிறுத்தவில்லை!

இதன் குடி
என்ன?

சென்னை மந்திரிகளிடையே பிரகாசம் காலுவின் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று காலுவிரஸ் மேலிடத்தார் தீர்ப்புக்கறி பல மாதங்கள் ஆகின்றன. என்தும் சென்றவரம் பிரகாசம் மறுபடியும் அதே குற்றச் சாட்டுகளைச் சென்னை அரசும் பிளியில் கொண்டு வந்தார்.

“குண்டுக்குள் கம்புலிஸ்ட் அக்கிரமம். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கட்டுக் கொல்லப் பட்டார்.”
—செய்தி.
எந்த எந்த வாரிஸ் பெயரையோ மாற்று கிழாக்களே, குண்டுக்கள் பெயரை மாற்றித் தொலைத்தால் என்ன?

★
“கள்ளமார்க்கெட் வியாபாரம் செய்ததாக இரும்பு வியாபாரிகள் கைது.”
—தீர்மானத்தையும் செய்தி.
இவர்களுடைய குற்றம் வேசானது அல்ல!

★
“ஐ. நாமப் பலப்படுத்துங்கள்”
—பண்டித நேரு
ஐ. கா. சபையில் உள்ளவர்கள் போடும் வாய்ச்சண்டைகளிலிருந்து ஐ. நாம நன்கு பலப்படுத்தி இருக்கிறது என்பது தெரிய வில்லையா?

★
“அமெரிக்கப் பிரகாசத்திற்குச் சாட்டை.”
—செய்தித் திண்பு
சாட்டை எதற்கு? சட்டை செய்யாமல் விட்டு விட்டால் போகிறது!

★
“உலகிலேயே மிகவும் ஆடம்பரமான கார்.”
—ஒடி திண்பு
உலகிலேயே மிகவும் ஆடம்பரமான கார் என்னுடைய அகத்துக்கார்தான் என்கிறான் ஒரு டிப்பாப் ஆசாமியின் மனைவி!

“டலாய் வாமா நிபேத்தை விட்டு எக்ஸோ ஓடி விட்டார்.”
—செய்தி
கமக்கு எதற்கு அராபிய வாய் என்று டலாய் வாமா கருதி இருக்க வேண்டும்!

★
“ஏழைப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர் ஒருவருடைய சம்பளத்தை ஒருவன் கையாடி விட்டாலும்.”
—ஒடி செய்தி
அந்தக் காலாடி யாரோ?

★
“கொப்பரை வியாபாரிகள் நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது.”
—ஒடி செய்தி.
கப்பரை எடுத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு போசமாக இல்லையே!

★
ரஷ்யர்கள் அவர்கள் தேச எல்லைக்குள் உள்ள துருக்கி எந்தாவில் இருக்கும் ஒரு மனிதர் கொத்துக்கு சமாதானத்தில் கைரம் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.
—செய்தி
“சமாதானம் மிக ஏழிவிட்டது” என்பதை இது குறிப்பிடவில்லை என்று நம்புகிறோம்.

★
காசிகள் பரிசு அளிப்பதில் நமது பிரதமர் நெரு சளைப்படுகிறார்.
—செய்தி

★
“சிறந்த மத்யான, தீயான, கருணையான, சிறுவர்களுக்கு யான தகுவிதீர் சீர்தும்”
—செய்தி
என்றெல்லாம் நெருவைப்பற்றிப் பிரபந்தங்கள் வெளியிந்தால் நாம் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

வண்ணோவர்கள்

சுந்தரம்

இரவு முல் ஜாமத்திலே கல்வ வொர்ச்சமா யிருந்தது. விமலா மொட்டை மாடியில் உலாவ வந்தபொழுது ஆகாயத்தின் ஒரு மூலையில் சந்திரன் மூங்கி மலர்ந்த மூத்தடர் காட்சி அளித்துக்கொண்டிருந்தான். அமைதி குழிந்த அந்த நிலவிரவிலே சந்திரனுடைய மங்கிய ஒளியிலும் கூட ஒரு விசித்திரமான சோனப படர்ந்திருந்தது. தோட்டம் எங்கும் மரீஜாம்பமான மமை காழ்ந்து கொண்டிருந்தது. நெடி துயர்ந்த தேவதாரு விருகங்கள் உயரக் கைகப்பி ஆகாயத்தினிடம் ஆக்ம நிலேதமம் செய்வதுபோலக் காட்சி அளித்தன.

அந்த தேவதாரு பரங்கலிப்போலக் கைகளை உயரக்குளித்து வானத்தினிடம் தானும் ஏதாவது பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்று விமலாவுக்குத் தோன்றியது. அவள் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினால் கடைசியில் அதன் முடிவு என்னவாகும் அழகையிலும் அல்லவா கொண்டு போய்விடும்!

அந்தைய இரவும் இப்படிதான் இருந்தது. இதே மாதிரி நீண்ட அமைதி; இதே மாதிரி தனிமை. எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான்! வல வொங்குட வித்திவாசம் விடையாது.

இரவு பூவுலகம் விமலா இங்கும் அங்கும் அலை பாய்ந்து கொண்டிருந்தான். மங்கிய நில வொளி அலையுடைய உடல்மீது வீழ்ந்துகொண்டிருந்தது இப்படியே தொழுவது போலது தெரிவாயல் நேரம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

'விநாதன் வேலை முடிந்ததும் பட்டணத்திலிருந்து நிரம்பி வந்து விடுவான். வேலை முடிந்து விட்டால் அப்படி அலனுக்குப் பட்டணத்தில் 'என் தோலி' என்று விமலா தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டே மனம் கோட்டை கட்டிக்கொண்டிருந்தான். வழிமேல் வீழி வைத்து அவன் வரையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். சர்க்கார் காரியபர

யிருந்தாலும் அது அல்லவாவு ரொம்ப ரொம்ப முக்கியமான காரியம் இல்லை. இருந்தாலும் பட்டணமும் வேகு தொலைவில் இல்லையா! விமலாவுடன் பொழுதைப் போக்கவேண்டும் என்று மனம் இருந்தால் வண்டியைக் கொஞ்சம் வேசமாக ஈட்டுக் கொண்டு வந்தால் ஆயிற்று! மரீஜாம். மான அந்த நிலவிரவிலே என்னதான் தலை போகிற காரியமாயிருந்தாலும் விமலாவைத் தனியே தவிக்க விட்டு விட்டுவிடுவாதன் தங்கமாட்டான்.

தோட்டத்தில் கணக்கற்ற ரோஜாப் பூப்பல் எனும் மல்லிகை மல கனம் பூத்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் நறு மணம் காற்றிலே கலந்து காற்புறமும் 'கம கம' என்று வாசனையை அள்ளி வீசிக்கொண்டிருந்தது. சந்திரன் மூங்கி நான் இரவும் இப்படித்தான் ஆனந்த பயமாக இருந்தது. சந்திரன் மறைவதற்கு முன்பாக வ விநாதன் நிரம்பி வந்து விடலாம் அல்லவா!

வான விதியிலே வயித்திருந்த கண்களை அகற்றி விமலா ஒரு முறை சாலைப்பக்கம் கண்களாக்கெட்டிய தூய வரை தன் பார்வையைச் செலுத்தினாள். பிராகு சந்திரன் மீது கண்ணைப் புகைத்த வண்ணம் இங்கும் அங்கும் உலாவ ஆரம்பித்துவிட்டான்.

அன்று வீகம் குளிர் காற்றும் தான் என்ன கமலாயிருந்தது! சம்பந்தி, பூப்பல்கள் வேறு கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்திருந்தன. 80 80யே காற்றே வேறு அவற்றின் கருத்தகதத் தாய்வி 'குறு குறு' என்று விசித்திரமாக இருந்தது! இரவின் அந்த அமைதியிலும் சில வண்டுகள் தங்கள் தங்கள் சாகசாலாபாந்ததைத் தொடர்ந்து கடத்திக்கொண்டிருந்தன. இரவின் அந்த அமைதியையும் கம்பீரத்தையும் கிழித்துக் கொண்டு வந்த சில வண்டுகளின் கரோமான சத்தம் படைத்த பிரமணிடம்

என்னதான் பிரசுரித்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? யார் கண்டார்கள்?

சற்றுத் தொலைவில் இருந்த காலவாலியின் அறையிலிருந்து வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. விமலாவின் பார்வை அந்தப் பக்கம் சென்றதுதான் தாமதம்; அந்த வெளிச்சம் வெட்டும் தானாமல் அணர்ந்து விட்டது போலத் தோன்றியது. ஒரு வேளை யாராவது ஆள் அந்த விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு பிராயிடுக்கு கலாம் அல்லவா? அந்த அறையிலிருந்து 'டொலக்' வாசிக் குற்ற சத்தம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, அன்று அதன் எதன் அல்லவாவு சகமால் அமைப்பவில்லை.

காலவாலியின் மூலவிசயப் போலவே, தானும் அந்தக் கொண்டாட்டத்திலும் கூட்டத்திலும் கலந்து கொள்ள முடிந்திருந்தால், அவளுக்கு அந்த ரொடி ருளம் அற்றதற்கும் உயிர்த்தனை இல்லாததாகவும் தோன்றியிருக்கும்! மாடியின் இடப்பக்கத்து நுழையிவிட்டு இரண்டாவது மாடியில் உள்ள டிராயில் நும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே நின்று நின்று போன்று கண்டிப்பப் பரிசுக்கும் பிரகாசத்துடன் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

அந்த அறை அவருடையது. தற்காலத்து நவநாகரிகமான செயற்கைச் சாதனங்கள் மூலம் அவங்கரிக்கப் பட்டிருந்த அந்த அறை விமலாவையே பரிசுரித்துக் கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றியது. கவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த ஜர்மன் கடிக்காய் 'டிக், டிக்' என்று இசிய நாதம் எழுப்பிக் கொண்டிருந்த காரியத்திலே கண்ணியக் கருத்துமையிருந்தது. பெரிதாகப் பட்டு மாட்டப்பட்டிருந்த விநாயகனுடைய புகைப் படத்தின் மீது நீல நிற 'வாழைத்தண்டு' விளக்கின் வெளிச்சம் விழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வெளிச்சத்தின் காரணமாக அவனுடைய புருவங்கள் இன்னும் அழகு பெற்று அதிகமாகப் பிரகாசத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சிவப்பூசி பிரம்பினால் பின்பப்பட்ட நாற்காலி ஒன்றை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு விமலா மொட்டை மாடியின் மேற்குப் பக்கத்து நுழையி உட்கார்ந்தாள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சந்திரன் வானத்திலே மறையலானான். சந்திரன் அஸ்தமிப்பதற்கு முன்னால் விநோதன் வந்துவிடிக் கூடாது! யார்கண்டார்கள்!

விமலாவின் கண்ணத்தில் நிறகு அடித்துக் கொண்டு ஒரு வெளவால் பறந்து சென்றது. வெளவாலிடம் தனக்கு இயல்பாகவே உள்ள வெறுப்பின் காரணமாக அவள் சட்டென்று தன் கண்ணத்தைத் துடைத்துக் கொண்டாள். ஆனால் வெளவாலின் மிகுதவான ஸ்பரிசும் அப்பொழுது இருந்த நிலையில் அவளுக்குக் கடுதலாகப் படவில்லை. நிலவின் மயக்கம் வெளவாலையும் மயக்கிச் சந்திரன் வசப்படுத்தி விட்டது போலும்! விமலாவின் அறை வெளிச்சத்தில் அது வழி மறந்து விட்டது.

மொட்டை மாடியில் உட்கார்ந்த வண்ணமே விமலா தேவதாரு விருஷங்களுக்கு இடையில் சந்திரன் மறைவதைப் பார்த்தான். மேகங்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு எவ்வித ஆடம்பரமும் இன்றிச் சந்திரனுக்குப் பிரிவு உபசாரம்

கொடுக்கத் தீர்மானித்து விட்டன போலும்! வெள்ளிப் போர்வை போர்த்திக் கொண்டிருந்த தேவதாரு விருஷங்களும் அந்தப் பிரிவு உபசாரத்தில் கலந்து கொண்டு மட்டற்ற மழிற்சியில் சூழ்வின. கத்திக்கத்தி வாய் வலித்துச் சில் கண்டு களும் தங்கள் பாட்டை சிறுத்திக் கொண்டு விட்டன. எங்கு பார்த்தாலும் சிச்சத்தம் நிலவியது. அகண்டாகாரமான ஜடத்துவம் சூழ்ந்தது.

வேட்க்காரி சிதை மாடிப்படி ஏறி வரும் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. எவ்வா விளக்கு கணையும் அணந்துவிட்டு அவள் மாடிச் சதவைச் சாத்தித் தானிடுவதற்காக வந்தாள். அதை உணர்ந்த விமலா, "கதவு சிறுத்திருக்கட்டும். நான் இன்னும் இங்கேதான் இருக்கிறேன்" என்று சொன்னாள்.

நாற்புறமும் நல்ல சூழ்நிலை சூழ்ந்திருக்கிறது. விமலாவின் அறையில் மட்டும் பச்சை விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தமன சந்திரன் ஆடாமல் அசைபாமல் நின்று கொண்டிருக்கிறான். அவன் அருகில் இருக்க எண்ணிப் பூமிதேவி நெடுங்கி வருகிறாள் என்று எண்ணத் தோன்றியது.

துக்கக் கலக்கத்தில் இருந்த விமலா துக்கத்தைப் போக்க நீண்டது எழுந்து இங்கும் அங்கும் நடக்கலானாள். அவளுடைய உடம்பு சந்திரன் மங்கிய மஞ்சள் ஒளி விழ்ந்து அலாநிச் சோபையை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விமலா ஒரு தெய்வப் பதுமையாகவே அப்பொழுது சிழந்தாள்.

இருள் கவிந்து காணப்பட்ட வீடு பிரேத புரி போலக் களியிழந்து அமைதிப உருவாகக் காட்சி அளித்தது. பக்கத்தில் எங்கே இலே சாக்க தூறி யிருக்க வேண்டும். இவ்வாறிட்டால் காற்றில் மண்ணின் வாரண கலந்து வரக் காரணம் என்ன? சிற்றில் சமயம் 'குருகுரு' என்று சிசிக்கொண்டிருந்த காற்றிலே மரங்களின் இலைகள் ஆடிச் சல சலத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது சமயம் நிமரொன்று ஒரு பறவை சிறிச்சிட்டிக் கதறிபது. பிறகு பௌசம் சாசித்துவிட்டது. அது சிவகாரம் சோகம் ஆகிய இரு பாவங்களையும் ஒரே காலத்தில் காட்டிக் கூடிய ஏதோ ஒரு சாக்கத்தை அவளுக்கு ஓரபகப்படுத்தியது. பிறகு பழையபடியே அமைதி நிலவி விட்டது.

ஆலை அடக்கமாரட்டாமல் விமலா ஆகாயத்தை வி அண்ணந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இடையிடையே சாலைவில் போகும் இரண்டொரு மொட்டார்களின் சத்தமும் அவள் காதுகளில் விழாமல் தூலை.

தொலைவில் வெகு தொலைவில், வானமும் பூமியும் ஒன்றை ஒன்று தொடுவது போலிருக்கும் இடத்தில் விளக்குத் தெரிந்தது. அடுத்த கணம் அகிலாக்கும் விட்டது. அது ஏதாவது விநோத விளம்பர வகையைச் சேர்ந்ததாயிருக்குமோ! அல்லது பார்வையில் உண்டாகும் பிரமையாக இருக்குமோ! அது விளம்பரமும் இல்லை; பார்வையில் உண்டாகும் பிரமையும் இல்லை. அதுதான் நகரத்தின் எல்லை!

பட்டணத்தில் விநோதனுக்கு என்ன வேலை என்பது விமலாவுக்குத் தெரியும். அப்படி போன்றப் பிரமாதமாக வெட்டி முறிக்கிற வேலையில்லை. அப்படியானால் வேறு ஏதாவது...

ஏதாவது காரணம் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஒருவரை அவன் வேறு யாராவது ஒரு பெண்ணின் மீது மையல்கொண்டிருப்பானோ!—ஆம், அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஒருநாள் அவன் விநோதனுடன் கூடப் பட்டைத்துக்குப் போயிருந்தபோழுது ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தானே! 'சுரு குரு'வென்று வளர்ந்திருந்த கருட்டை மயிர், மேல்வய சிவந்த உதடுகள், நெற்றியில் சன்னஞ்சிறு குங்குமப் பொட்டு, காதல்களில் கண்ணைப் பறக்கும் அழகிய வேலாக்குகள், கழுத்தில் மேல்வய மைனர் சங்கீ, கை திட்டிய வட்ட வட்டமான ஒரு விழிகளில் கருணை எப்பது காணக்கூடக் கிடைக்கவில்லை. அவற்றில் மனதின் மனத்தை மயக்கி மதி தடுமாறச் செய்யும் தன்மைதான் அதிகம் இருப்பதாகத் தோன்றியது.

அந்த மாயஜாலக் காரியின் யோக வலியில் தான் விநோதன் மதிமயங்கிப் போயிருக்க வேண்டும். அவன்மீடம் மனதைப் பறி கொடுத்து விட்டு மதிதான் மத்தனாக அவனையே சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மூன்றுநாள் இரவும் விமலா மாடிக்கு வந்தாள். ஆனால் அன்று ஆகாயம் அகவனவு சிர்மலமாயிவிலும், வெண்ணில்கள் சூழ்ந்து வானுவலம் அரம்பைகள் மூழும் தேவலோக மாகத் திகழ்ந்தது. மேகங்கள் நுக்கு மேல் மேகங்கள் வந்து சந்திரனை மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் ஆகாயத்திலே சந்திரன் இருந்ததனாலே தான் மேகங்களும் வெண்மை யாகக் காட்சி அளித்தன.

அன்று விமலா வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தாள். காவலாளியின் அறையில் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. இடைவிடைய அல்லிருந்து 'கவலை'வென்று சரிப்பொரியும் வந்து கொண்டிருந்தது. தினமும் அவர்கள் இப்படித்தான் சிரிசெலுர்கள், கூச்சல் இடுகிறார்கள், பாவமும் படிக்கிறார்கள், காதல் பாட்டுக்கள் பாடுகிறார்கள். பகலின் அடிமைத்

தனயிலிருந்து விடுபட்ட பின் விடுதலை மழிச்சியில் மூழ்கு வதுயாருக்குமே இயல்புதானா! ஆனால் அன்று விமலாவுக்கு அந்தக் கோலாகலம் எல்லாம் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. விநோதன் இந்த ஆ காரிணைக்கு 'காரிண'க்கு அப்பால் குடி யிருக்கக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் அப்படிச் செய்திருந்தால் இவர்கள் மூத்தலில் அவன் விழிக்காமலே இருக்கலாம். இவர்கள் வார்த்தைகளையும் காது செடுத்துக் கேட்காமல் இருக்கலாம்.

அன்று தயங்கலும் சில் வண்டுகளும் போட்ட சத்தம் கண்ண கடுமையாகவும் காலத்தை துன்பப்பதாகவும் இருந்தது அவை போடும் சத்தம் ஒன்றின் சத்தத்தை மறிசென்று மீமயப் போட்டி விடுவதுபோலத் தோன்றியது. அதுமட்டுமல்ல;

விவேகத்தைவும் புத்தியையும் மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டு மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு தர்க்கம் செய்யும் மனிதர்களின் நிலையை அந்தச் சத்தம்நினைவுறுத்தியது போலவும் தோன்றியது.

இன்று இடிகளின் இடுக்கு வழியே சந்திரனின் நீழல் இறங்கவில்லை. மூடல் நாள் இரவு விமலாவின் கண் ஓரத்தில் நீர் கோத்து நின்றது. மெனல் அவளுக்கு அன்று விநோதன் திரும்பி வந்து விடுவான் என்று நம்பிக்கை பரிபூரணமாக இருந்தது. ஆனால் இன்றே அந்த நம்பிக்கை சற்றுக் குறைந்திருந்தது. ஆகவே அவனுடைய கால்களுக்கு வேடமும் சஞ்சலமும் இன்னும் அதிகரித் திருந்தன. போன்றி வரும் ஆகேசத்தை அடக்கமாட்டாமல் அவன் சிறு குழந்தையைப் போல் அழுது விட்டான்.

இன்று விநோதன் திரும்பி வரமாட்டான் என்று விமலா எண்ணினாள். அடுத்த கணம் அவனுடைய உள்ளத்தில் கற்பனை பெருக்கெடுத்தது ஓடியது. விநோதன் இப்பொழுது மிகவும் அழகாக அவல்கரிக்கப்பட்ட அறை பொன்றில் இருப்பான். அந்த அறையை விமலா ஒரு நடைகூடப் போய்ப் பார்த்து வர முடியாது. அந்தப் பெண்ணின் யோக வலியில் கட்டுண்டு ஜாதி-ஜனம், அருமை-பெருமை அனைத்தையும் மறந்து அவன் ஆணந்தக் கடலில் மூழ்கத் தினைத்துக் கொண்டிருப்பான். காமப் பேய் அவனுடைய கண்களைக் கட்டிக் குருடாக்கி இருக்கிறது.

ஆமாம், விமலாவின்னுடைய அறை என்ன அகவனவு அழகில்லாததா! மிகவும் சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் உள்ள இந்த அறை மயங்கார விளக்கள் பச்சை ஒளியில் பகல்தளிர் போலத்தான் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது! ஜன்னல்களை நீல நிறத் திரை வேறு அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வெண்மையான எரிப்பு தாயின் மடியைப் போலக் கோமளமாகவும் ரமணியமாகவும் இருக்கிறது.

அப்புறம் விமலா வேறு இருக்கிறார். அவளுடைய உடல் ஒரு ஒளி மயமாகத் திகழ்ந்தது. கண்களில் இன்பத்தின் இனிமையடி கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஆடம்பர மற்ற நல்ல பட்டுப்புடவை உடுத்தியிருக்கிறார். இவற்றை வெல்லாமல்விட மகேசுவரன் மாகமறுவற்ற பால்போன்ற வெள்ளை புள்ளம் வேறு அவளுடைய அழகுக்கு அழகு செய்துகொண்டிருக்கிறது. அவளுடைய உடம்பு போலவே உள்ளமும் களங்கமற்றது. கோடை காலத்தில் பாதி மலர்ந்த இருவாட்சி மலருக்கு ஒப்பிடலாம் அவளுடைய உள்ளத்தை. அதே திண் அழகு புறத்தில் அழகைப் புறமுதுவிட்டு ஒடுமாறு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அப்படியிருக்கும் அவர் இந்த உலகத்துக்கு உபயோக மற்றவளாகவும் பிரயோஜன மற்றவளாகவும் இருப்பானேன்? இந்த மச்சமீடு, இதில் உள்ள சாமான்கள், வேலைக்காரர்கள், வேலைக்காரிகள் எல்லோருமே அந்த மூன்றும் போவதற்குச் சொந்தமானவர்கள். அதாவது விமலாவைக் காட்டிலும் அந்தப் பெண்ணுக்குத்தான் இவற்றைவிட அதிக உரிமை உண்டு. நடுகிப்பென்று ஒரு நாள் அவள் இந்த மச்ச வீட்டுக்கு எஜமானியாக அதிகாரம் செய்ய வந்தாலும் வந்து விடலாம். இந்த மொட்டை மாடியில் அவளுடைய காலடிச் சத்தம் கேட்டாலும் கேட்கும்.

கண்பு:—உடம்பு வர வர மெலிந்து வருகிறதே! ஏதாவது டானிக் சாப்பிட்டால் தேவலாம்.

டாக்டர்:—என்ன, உமக்கு உடம்பு மெலிவு? ஆணைக்குட்டி மாநிரி இருக்கிறீரே?

கண்பு:—எனக்குச் சொல்லவில்லை, டாக்டர்! உங்கள் உடம்பைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன்.

அப்பப்பா! குன்றியம உருவெடுத்த இரவு என்ன அபசகுனம் மாநிரி இருக்கிறது! சில்லவர்களுடன் சேகராத்தினுக்கூட இந்த கீள் அமைதியைக் குங்கும முடியவில்லையே! பொளவாலின் அந்தக் கோமளமான ஸ்பரிசும் எங்கே! கடந்த இரவு ஒரு விதத்தில் அவளுக்குப் பரிபூரணமானதாகத் தோன்றியது!

துயரத்தில் வாழும் பெண் வீழ மதிக்க முடியாத ஆடை ஆரணங்கள் மூலம் தன் இதயத்தில் தாபத்தை மறைக்க முயலுகிறார். உன்னம் குழறிக்கொண்டிருக்கிறதாலும் வெளியில் பகட்டாகக் காட்டிக் கொள்ளுவதற்காகவேதான் அங்குக்கு இந்த ஆடம்பர சாமக்கிரிபைகள் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல அப சகுனம் பிடித்த குன்றியம உருவெடுத்த இந்த சரவுக்குத் தன் சிங்கமையை மறைப்பதற்காகத்தான் மலர்களின் நறு மணம் திசையப்படுகிறது போலும்! ஆனால் எப்பொழுதாவது எவ்விதத்தாவது ஏதாவது துர் நூற்றம் வீச ஆம்பித்துவிட்டால் இம் மலர்களின் நறு மணத்தினால் அவற்றை அழகுவிட முடியுமா? அன்றைய இரவு விமலாவைச் சேர்க்கையாக வாட்டியிட்டது. மலர்ச் சஞ்சலமும் வேக கடைபும் அவளுக்குக் களைப்பை அறிமொகி விட்டன. அவளுடைய உடல் முழுவதும் வியர்த்து விறு விறுத்து விட்டது.

வேலைக்காரி விளக்குகள் அணைத்ததையும் அணைத்து விட்டதையும் வீடு முழுவதும் குமிழிநட்டாசுப் போப் விட்டது. காவலாளிகளின் உச்சமும் கோலாலமுகூட அடங்கி விட்டது. ஒரு வேளை அவர்களும் களைத்துப் போய்த் தூங்கி விட்டார்கள் போலும்!

அன்றைய இரவே முடிவற்ற அமைதி விமலாவுக்கு என்னவோ போலிருக்கிறது. அவள் தன்னை நாதியற்றவள் போலவும் பல மற்றவள் போலும் எண்ணி மணம் புழங்கினாள். சிறிது நேரம் சென்றதும் சிறுசுச் சிறகு அவளுடைய உடலில் புதிய சக்தியும் புகுதுணர்வும் பெருகி வருவது போலத் தோன்றியது. தேவதார விருஷங்களை யும், கட்டிடத்தின் சாம்பலுண்டுச் சுவரையும் தாண்டி வந்து ஒரு ஜீவன் அவளுடைய உள்ளத்தை ஆட்கொண்டு விட்டது.

அழுவிய சீரமும் களங்கமற்ற உள்ளமும் படைத்த விமலாவின் மனத்தை சில தவறிக் கேட்ட நகரத்தின் கீழ்ப் பெண் பிடித்து விட்டாளா, என்ன! இன்று இரண்டு நாட்களாக, இரண்டு இரவுகளாக விநகரணப் போலவே, அந்தப் பெண் பேயும் அவளுடைய உள்ளத்தில் புகுந்து பிராகார்பால் அல்லவா அவளை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்!

ஆகவே, வேலைக்காரி விளக்கை அணைத்து விட்டுச் சென்றதும், மலர்களின் மணத்தைப் பிரிக்கொண்டு வரும் துர்நூற்றத்தின் கிணவு போல் அந்தப் பெண் பேயின் கிணவு விமலாவின் உள்ளத்தில் எழுந்தது. அப்பொழுது ஏன கபாவமும் களங்கமற்ற நுகர்மும் படைத்த விமலா விமலாவாகக் காட்சி அளிப்பவிலும், அவளுடைய முகத்தில் என்னும் கொள்ளும் வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடுமே உருவான முகத்துடன் விமலா காட்சி அளித்தாள். அவளுடைய மனத்திலே முடிவற்ற போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. போர் அரக்கன் பயங்கர உருவம் தரித்துத் தன்

எந்நீர வந்து சிற்பதுபோன்ற பிரமையில் விமலா விலவிலத்துப் போனாள். பிறருடைய உள்னத் துடிப்பையும் இதய தாபத்தையும் உணராமல் அவர்களுடைய இன்பத்துக்கும் அமைதிக்கும் அழிவுநீசை, தன் காமத்தியில் போட்டுப் பொசுக்கும் ஒரு பெண்ணின் பேய் உருவம் விமலாவைக் கதிகலங்க அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அதற்குப் பிறகு விமலாவினால் ஒரு அடிக்கட முள் எடுத்துவைக்க முடியவில்லை. களைப்புற்ற சீர்த்துடன் களைப்புற்ற ஒரு பிரயாணியைப் போல மொட்டை மாடியின் மொட்டைச் சுவரைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகவும் சிரமம் பட்டுக்கொண்டு சின் றள். அப்பொழுது அவ ளுக்குத் தன் கால்கள் தரையிலிருந்து வழுக்கிக் கொண்டே போவதுபோலத் தோன்றியது.

அப்பொழுதுதான் அடுப்பல் கரையிலிருந்து வந்தவன்போல அவளுடைய உடல் வியர்வை யினால் சொட்டச் சொட்ட களைந்திருந்தது. அந்த அமைதியில் அவளுக்குே தன்னுடைய இதயத் துடிப்புத் தெளிவாகக் காதுகளில் விழுந்து கொண்டிருந்தது.

இந்திப்போல வெகு நேரம் வரை விமலா தன் சினைமீது சின்று கொண்டிருந்தாள். இப்படியே இரண்டு இரவுகள் கழிந்து விட்டன. படைத்த பிரமணின் கொடுமான பரிசாகத்திலும் கண்ணாழ்ச்சி விளையாட்டிலும் தயர்மும் வேதனையும் ததும் இரண்டு நாட்கள் ஓடியிட்டன இப்பொழுது மனத்தில் என்ன அடிகள் எழுவதில்லை. அவளை இப் பொழுது எந்தக் கவலையும் வாட்டுவதும் இல்லை. இருள் சூழ்ந்த இரவில் அவளுக்கு ஏதாவது புலப்பட்டால் தானே!

சந்திரன் மறைந்து விட்டான். இரவு பணிப் போர்வையினால் மூடப்பட்டிருந்த வானம் விடியற்காலையில் வெளிச்சப்பட்டு பிரகாச மாகவும் சிம்மலாகவும் ஆகவிட்டது. விமலா களைத்துச் சோர்வுற்றுத் தன் அறந்தக்குச் சென்று படுக்கையில் படுத்துவிட்டான்.

வேங்ககாரி சேதை ஒவ்வொரு அறையின் ஐன்மைகளைவும் கதவுகளையும் சாத்திவிட்டு விளக்குகளையும் அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏனெனில் இரவு பறிசெரு மணி அடித்து விட்டது. ஒன்றும் நாள் இரவும் முதல் இரண்டு ஜாமங்களைக் கழித்து கள்விரவு நேரத்தை அடைந்தது.

இன்றும் வீடு அமைதியே உருவாக இருந்தது. மானிட வேலையில் கண்டீசர்கள் வந்து போக ஆரம்பித்த பின்னரும் கூட வருத்தமும் உரு வெடுத்த அந்த வீடு கலகலப்பாக ஆகவில்லை. வேங்ககாரிக்கும் கூடப் பயமா யிருந்ததோ, என்னிவா! அவசர அவசரமாக விளக்குகளை அணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். இருட்டு என்றால் இவ்வளவு பயம் ஏசினு!

விளக்கு அணைக்கப்பட்டதும், அந்த வீட்டில் உள்ள ஆத்மாக்கள் அத்தனையும் இறுதி எய்தி விட்டது போலவும், அத்துடன் கூடவே தானும் மரித்து விட்டதுபோலவும் விமலா வுக்குப் பிரமை உண்டாயிற்று. இரவின் இருட்டு தேவதாரு விருஷங்களுடன் ஒன்றி இருட்டை இன்னும் பயங்கரமாகிக்கி கொண்

முதல்வர் (பெருபையாக):—
ஸா! நான் முதல் நான் வேட்டை யினைவே ஒரு சிரமமுமில்லாமல் ஏழெட்டு யானைகளைப் பிடித்து விட்டேன்!
இரண்டாமவர்:— ஒ டே ஹா, அப் படியா! ஆனால் அந்த யானைகளைக் கோணியில் போட்டுக் கட்டத்தான் சிரமம் பட்டிருப்பீர்கள், இல்லையா?

டிருந்தது. வானவீதியும் வேறு இருண்டு கிடந்தது. எல்லா டுட்டுக்களும் சேர்ந்து அகண்டாகாரமான இருட்டாகப் பரிணமித் திருந்தன. அவ்வளவு டுட்டை விமலா தன் தாய்க்கையிலேயே கண்டதில்லை. காற்று மட் டும் அடிக்காமல் இருந்தால் மரம் செடிக்கையும் கூடக் கண்டு கொள்ள முடியாது. மேற்குத் திக்கில் கூட்டம் கூட்டமாகக் கரிய மேகங்கள் குழுகியிருந்தன. நடுநடுவே மின்னல் மின்னிக் கண்களைப் பறித்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்த இருட்டில் விமலாவின் சிவந்த தனிர்க் கரங்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதே சிரமமான காரியம். அவை அவளுடைய கலர்ப் புடவை யுடன் ஒன்றி இருட்டில் இரண்டறக் கலந்து விட்டன. இருள்! புராதனமான பூமியைக் காட்டிலும் பழமையான இருள்! அதைத் தகர்த்தெறிய எத்தனையோ ஆயிரம் இரவு களுக்குப் பிறகு சிடுஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உலா தேவி உதயம் ஆனார். அவளைத் தேடிக்கொண்டு வந்த சூரிய சிரணங்கள் தன் ஒளிக் கதிர் மூலம் அடித்து ஓட ஓட இருட்டை வீரட்டி விட்டன. இருள் என்னும் பயங்கரப் பேரரசர்கள் சூன்யத்தில் தள்ளி இயக்கிக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது விமலா வுக்கு. உடனே அவள் பயந்து போய் கண் களை இறுக மூடிக்கொண்டாள். கண்ணா ளுடிய பின்னரும் கரிய இருள் அவள் கண் களை விட்டு நகரவில்லை. கண்களைத் திறந்தால் பீதி தணியுமோ என்று எண்ணிக் கண்களைத் திறந்தாள்.

அந்தக் சூன்யிருட்டில் நாய்கள் உரக்கக் குரைத்துக் கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது இரண்டு மோட்டர்கள் வெகு வேகமாக இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு ஓடி விட்டன. அவற்றின் இரைச்சல் அறிமுகம் கேட்டது. நிமி ரென்று யாரோ வாசத் தகவைத் திறப்பது போன்ற சத்தம் கேட்டது. அடுத்த கணம் இனக் தெரியாத ஒரு சிமலுருவம் பேசாமல் வராத் தாயில் வந்து சின்று கொண்டது.

விமலாவுக்கு மகிழ்ச்சி எங்கும் பரியது. இருட்டின் பயங்கரத்தை மறந்து துள்ளிக் குதித்து எழுந்து நின்றாள். அவள் அந்த இரண்டு மூன்று நாட்களும் பட்ட அந்தனை அவஸ்தைகளும் அடிபொரு மறைந்தொழிந்தன. விநோதன் திரும்பி வந்து விட்டான் என்ற எண்ணமே அவளை நீலை கொள்ளச் செய்ய வில்லை. காவலாளி பாகவதம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். பாகவதம் படிக்கும் மும்முரத்தில் அவனுக்குத் தன் ஐயமானர் வந்து நிற்பதே தெரியவில்லை. மின்னல் வேகத்தில் விமலா கீழே இறங்கினாள். அவளுடைய கண்ணர் வறண்டு விட்டது. வெறுப்பும் பொருமைபும் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓடி ஒளிர்து விட்டன. விநோதன் வந்து விட்டதில் தான் அவளுக்கு எத்தனை மகிழ்ச்சி!

வாசந் கதவண்டை வந்ததும் விமலா சுற்று முற்றும் பார்த்தாள். எங்கும் யாரும் தென்படவில்லை. சீ! அவளுக்கு என்ன பைத்தியமா! வின் பிரமையிலே வீழ்ந்தவ்வாறு அவள் இவ்வளவு தூரம் எழுந்து ஓடி வந்துவிட்டாள்! நிறுந்ருவம் வின் பிரமை என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. வருத்தமும் அவநம்பிக்கையும் அடைந்து விமலா திரும்பிப் படியேறலானாள். அதே சமயம் எதிரே ஞெந்த வேப்பமரத்தினடியே ஒரு கனமான பொருள் வீழும் சப்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்தாற்போலவே வலி தாளாமல் முனரும் சத்தமும் வந்தது. அப்புறம் பேச்சு மூச்சைக் காணும்.

விமலா வெகு வேகமாக வேப்ப மரத்தடிக்குச் சென்றாள். முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒரு ஆள் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனை உற்றுக் கவனித்தாள். பிறகு கடுமையான குரலில், "நீ யார்! இந்த வேளையில் எங்கே வந்தாய்! என்ன எண்ணத்தடன் நுழைந்தாய்!" என்று அதட்டிக் கேட்டாள்.

அறிமுகமில்லாத அந்த மனிதன் நடுங்கிய குரலில், "நான் தவறு இழைத்து விட்டேன் என்பதை நன்கு அறிவேன். ஆனால் நான் வெறும் ஆபத்தில் மட்டும் சிக்கிக் கொள்ள வில்லை. எல்லாவிதத்திலும் கதிர்ப்பறவனாக இருக்கிறேன். வேண்டாம் என்று எண்ணியும் மனயின்றித்தான் உங்களுடைய வீட்டுக்குள் நுழையும்படி ஆகிவிட்டது. பட்டணத்தில் உள்ள போலீஸ்காரர்கள் வெறிபிடித்த நாய்களைப் போல, என்னைப் பிடிப்பதற்காகப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!" என்றான்.

"ஆனால் இதுபோல போலீஸ் குப்பின்டெண்டின் பங்களை வாயிற்றே!"

"எனக்கும் இந்தச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. இருந்தாலும் நுழையும் பொழுது சரியாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டது."

"உனக்கு என்ன வேண்டும்?"

"எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம். நான்கு மாத காலமாகப் போலீஸ்காரர்கள் என்னைக் காவல் கைதிர்ப்பாக்கிவிட்டார்கள். என் மனைவி நோய்ப் படுக்கையில் இருக்கிறாள். நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாள். இந்த நிலைமொ அடுத்த நம்பியுமொ என்று இருக்கிறாள். அவள் சார்பில் எத்தனையோ மனுக்கள் போடப்பட்டன.

ஆனால் அதிகாரிகள் யாரும் அதைச் செவியில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. பரோலிலும் எனக்கு விடுதலை கடைக்காது என்று தோன்றிற்று. ஆகவே, நான் ஓடிவந்து....."

"ஓடிவந்து விட்டாயா! இங்கிருந்து உன்னைக்கு நடந்து போய் விட முடியுமா! ஸ்டேஷன் போவதற்குள்ளாகவே உன்னைப் பிடித்து விடுவார்களே!"

"அப்பொழுது எனக்கு இந்த யோசனை ஓடவில்லை. நீங்கள் சொல்லக் கேட்ட பிந்தான் ஞாபகம் வருகிறது!"

"ஒருவதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றி பெய்காம் போலித்திருக்க வேண்டாமா! அது மிக்கட்டும். உனக்கு மோட்டர் சைக்கிள் விடத் தெரியுமா!"

"தெரியும். ஆனால் நீங்கள்....."

"நான் எஸ். பி.யின் மனைவி. இந்தக் கேள்வியெல்லாம் உனக்கு எதற்கு! வா, என்னுடன்!"

அந்த மனிதன் வியப்புக்கு குறி தாண்டவமாத விமலாவின் பின்னாலேயே போனாள். அப்பொழுது அவள் உள்ளத்திலே நம்பிக்கையும் அவநம்பிக்கையும் ஊரவாடிக் கொண்டிருந்தன. 'காரே'ஜின் கதவைத் திறந்து விமலா, "போ, ஏன் நிற்செய்!" என்று திட்டமும் திடமும் கூடிய குரலில் கேட்டாள்.

மக்திர வசப்பட்டவன் போல அந்த மனிதன் விமலாவின் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தான். பிறகு தன் கணியைத் தெரிவிப்பதற்காக அவள் வாய் திறக்கு முன்னரே, விமலா அவனைத் தடுத்தது, "சிக்கிரம்! சிக்கிரம்! இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நல்ல மழை பிடித்துக் கொண்டுவீடப் போகிறது. நாழிகையாக்காமல் உடனே புறப்படு!" என்றான்.

'படபட' வென்று பயங்கரப் பேரிரைச்சுறுக்கிடையே, அந்த மனிதன் காற்றையும் கரிய இருளையும் மிழ்த்துக் கொண்டு குய்மிருட்டில் மோட்டர் சைக்கிள் சவதம் மறைந்து விட்டான். விமலா வெகு வேகமாக மாடியேறி வந்து தன் படுக்கையில் விழுந்தாள்.

களைப்பும் வருத்தமும் சேர்ந்து அவள் உடம்பை முன்னமேயே டெட்டி ரெறித்துக் கொண்டிருந்தன. இப்பொழுதோ இனக் தெரியாத ஒரு பிழி அவளுடைய உள்ளத்தை உருக்குலைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் இன்று இரவு விமலாவுக்குத் தூக்கமே பிடிக்கவில்லை. உங்களும் புறமும் கரிய இருள் சூழ்ந்திருந்தது. இருந்தாலும் அந்தக் கரிய இருளினிடையே கூட ஏதோ ஒரு குஞ்சுமான் பொருள் இருந்து, அவளுக்கு வணக்கம் காட்டியது. "நகுடன் மனைவியாயிருந்தாலும் அவளும் என்னைப்போல் ஒரு பெண்தாயின்? நான் தான் அதை உரைமுடியும்!.....ஆனால் திருடனைக்கூட, குற்றவாளியைக்கூட, கொலைகாரனைக்கூட அடையும் பாசமும் பிணைத்து விடுகின்றன. திருடனைவிட கொல்காரனைவிட அன்பும் பாசமும் இல்லாத சில கொடிய பிறன்களும் இந்த உலகத்தில் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன....." என்று கண்கலங்க தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான். —அடியும்.

விட்டமேஜை

★ கதருக்கு நூல் விதி ஏன்?

சர்க்கா சங்கக் கிணைகளில் 1945 ஜூன் மாதம் முதல் ஒரு நூல் விதி அமுலிலிருந்து வருகிறது. கதர் வாக்குவாதங்களாக, வாக்கும் கதருக்கு ஆகும் செல்வாத்தில் குறைந்த பட்சம் எட்டில் ஒரு பங்கு நூலாகவும் மற்ற பகுதி ரொக்கமாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இவ் விதியைப் பற்றி சமீப காலத்தில் முக்கியமாக மகாத்மா காந்தியடிகளின் மறைவுக்குப் பின்னர், பலவிதமான சந்தேகங்களும், எதிர்ப்புகளும் பரவிக் கதரன்பர்களின் மனதில் குழப்பம் ஏற்படுத்தி வருகிறது. நூல் விதிக்கு எதிராகக் கூறப்படும் ஒவ்வொரு உரத்ததிற்கும் மகாத்மா காந்தியடிகளோ அளித்துள்ள பரிந்துரை மேல் நாம் கூறுவதற்கு ஏதும் இல்லை. நூல் விதியைக் கொண்டு வந்த பொழுது காந்திஜி வெளியிட்ட தமது கருத்துக்களை விவரித்து "சர்க்காரும் அலிம்ஸா சமுதாயமும்" என்ற நூலாக சர்க்கா சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது. அதிலிருந்து அவர் மொழிகளையே தொகுத்துக் கருகிற்ஊம்.

"நூல் சிபந்தியை வற்புறுத்தவதன் காரணமாக நான் ஒருவன் மட்டுமே கதரை உடுத்த நேர்ந்தாலும் கவலைப்படமாட்டேன்... கதர் மடிய வேண்டுமென்று கடலின் உள்ள மாலும் அது இயற்கையாக இறப்பதை யே விரும்புகிறேன். உங்களுடைய கோழித் தன்மையாலும், நம்பிக்கை இன்மையாலும் அதைக் கொடிய வேண்டாம். எந்தக் காரணத்தினாலோ தாயே நூல்க் இயலாதவர் தமது மனைவி, தாய், சகோதரிகள் அவ்வது வேல்க் காரர்களாகக் கொண்டு நூல்க் செய்க. அக்கம் பக்கத்துக்கு வெளியே செல்லாமல் நூல் தயாரித்துக் கொள். விடக்கு வாக்கவேண்டாம்." —மகாத்மா காந்தி (சதரும் அலிம்ஸா சமுதாயமும்—பக்கம் 101)

".....மக்கள் கதரவிவதும் உடலை மூடுவதற்காகவே உயிர் உல்லாசத்திற்காக அல்ல. ஆகையால் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டாம் போல் சர்க்காரும் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு திடீரான சபதம் நூல்க் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சாவும் கதர் உடுத்த முடியும்.....உண்மையில் அங்கு அலிம்ஸா சமுதாயம் பிறர் நூல்க் வேண்டும். ஜனங்கள் விளையாடுவதற்காக விளையாட்டுக் கூடம் (Clubs) அமைக்கிறார்கள். அங்கே தம் உடல், பொருள் இரண்டையும் கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதைப்போல் சுவாஸ்தியக் கூடம் அவ்வது சர்க்கா கூடம் (Spinning Clubs) நீறும், மக்கள் அங்கு சென்று பரிக் வேட்டிப் பட்டை போடுவதும், நூற்பதும், நூல்க் தந்து துணி பெறுவதும் தகாதா? லடியும்

என்னவென்றால் மனதில்லாத பொழுது எதிர்வாதங்கள் பல தோன்றுகின்றன. தீவிரமான ஆசையுண்டானால் ஆட்டத்தை விடாதது போல் ஜனங்கள் ராட்டையையும் விட முடியாது." —மகாத்மா காந்தி. (சர்க்காரும் அலிம்ஸா சமுதாயமும் — 112, 113)

நூல் விதிக்கு எதிராகக் கூறப்படும் காரணங்களில் கதரின் தரம் குறைந்து விட்டது என்பதும் ஒன்று. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. அனைக இடங்களில் சலவைக்குப் போதிய தண்ணீர் வசதி யில்லாமல் சலவைத் தொழிலாளர்கள் கால்டிக் சோடா, பிளீசிங் பவுடர் போன்ற சலவைக் காரங்கள் உபயோகித்து நன்றாக அலசி அகற்றாததால் துணியில் தங்கு துணி கைந்து போகிறது. சாதாரணமாக நாட்டுக் காரம், சோடா ஆய் போன்ற காரங்கள் உபயோகப்பதில் அதிக வேலையும் தண்ணீரும் தேவையானபடியால் அவைகளுக்குப் பதில் பிளீசிங் பவுடர் போன்ற அதிகக் காரமுள்ள சாயைப் பொருள்களை உபயோகிக்கிறார்கள்.

காந்தியடிகள் விதித்த சிபந்தியை நாம் யாவும் கடுமையானவைகளை. அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்துள்ள நாம் அந்தக் கஷ்டங்களை ஏற்றுத் தான் சுவாஸ்தியம் பெற்றோம். அந்த சிபந்தியை களில் கதரும் ஒன்று. கதருக்காக நூல் விதியும் ஏற்படுத்தினர். இந்த சிபந்தியை கடினம் என்று கருதிக் கை விடுவதால் அவர் விருப்பிய லக்ஷயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிரம சாத்தியம் கைகூடுவது கடினமாகிவிடும். ஏழு லட்சம் சிரமங்க்க் கொண்ட நம் நாட்டுக் சிரமங்களுக்குச் சுவாஸ்தியம் இல்லாமல் நம் சாத்திய கதர்திறத்திலும் பயனாகும் இராது.

மேலும், காந்தியடிகளே எல்லாத் தத்துவ சிபந்தியான சந்தேகங்களுக்கும் பதிலளித்துள்ளார். அவரது போன்றவர்களால் பின்பற்றவே சர்க்கா சங்கம் முடிவாகிறது. காந்திவாத்தியும், அலிம்ஸாசியும், சத்தியம், சமத்துவம் பொருத்திய ஒரு சமுதாய அமைப்பினும் நம்பிக்கையுள்ள ஒவ்வொரு கதரன்பும் இந்தப் பணியில் தங்கு ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் அளிப்பார்கள் என்றே பூரணமாக நம்புகிறேன்.

நிபுர்தி 8-11-50 என். எஸ். சுப்பிரமணியம்

○○○

மாதம் ஒரு முறை!

திபாவளி வந்து ஒளி வீசுகிறது. 'சல்வி' திபாவளி மலர் சூலம் தம்மீ மணம் எழுமிருது. "சேமமுற வேண்டுமெனில் தேருகெல்லாம் தம்மீ முழக்கம் செய்துக் கொள்" என்ற பாசுதியாக வாக்கு மேல்யாயிற்று.

★ விட்டமேஜைப் பரிசுத் தொகை ரூ. 25 "கதருக்கு நூல் விதி ஏன்?" என்ற கடிதம் எழுதிய நிபுர்தி ஸ்ரீ என். எஸ். சுப்பிரமணியத்துக்கு வழங்கப்பட்டது.

கண்ணிநீலியை ஒலியங்கள், கட்டுரைகள், கதைகள் முதலியன யாவும் மலரில் மிளிர் கின்றன.

தமிழ் கூறும் கல்லுலகம் இதுகாறும் தமிழ் கழகச் செய்திக்குப் பல வழி வகைகள் செய்திருக்கிறது. என்னும் இன்றைய மலர் அதன் சிகரம். அகாக்க முடியாத மாபெரும் வெற்றி.

தமிழ் காட்டின் தனிப்பெருந் தலைவர், அரசியல் வேட்கர், தமிழ் முனிவர் ராஜாஜி அவர்களுடைய எழுத்தோலியம் உள்ளத்திலே உலகையும் உணர்ச்சியும் ஊட்டுகிறது.

சமீபமணி அவர்களின் காவிய நயக் கட்டுரை இயைபில் இடம் பெற்று விட்டது.

அமரகவி பாரதியாரின் குயில் பாட்டின் ஓசை செவியலில் ஒலிக்கிறது.

தற்காலக் கவிஞர் சாமியக்கம் பிள்ளை அவர்களின் கதை கருத்தைக் கவர்ந்தது. கவிநாயகம் அவர்களுடைய பாட்டு தீபாவளி வேட்டு ஓசை விளப்புகிறது.

சிற்பச் சிறப்பையும் ஆயனர் மகள் சிவகாமியின் ஆட்டத்தையும் காண மெய் சிவர்க்கிறது. பழங்கால மகிமைகளையும் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டக் காவியமும் ஒலியமும் எவ்வளவு சிறும் சிறப்புமாத உன்னது எனக் காணும்போது உள்ளம் மெழ்ச்சிக்கூடில் மிதக்கிறது.

காலமத்தையரின் சேவையின் சிறப்பும் மெய்க் காதலர்களின் ஒன்று பட்ட பண்பட்ட மனமும் மலரை மேலும் உயர்த்தி விடுகிறது.

வள்ளுவரின் வாக்கை மெய்ப்பிக்கும் குறள் நயமும் அதனை விளக்கிய படமும் தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் அசையாத நம்பிக்கையும் வீரத்தையும் உண்டாக்குகிறது.

'தீபாவளி ஏன் மாதம் ஒரு முறையாவது வரக்கூடாது; கல்மி மலரைக் கண்டு களிப்ப குலகை கொள்ளலாமே' என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

சட்டயாசும் வி. முத்துராமகிருஷ்ணன் 10-11-50

குறை நீர்த்தது!

'கல்மி' தீபாவளி மலர் கிடைத்ததோ இல்லையோ, அட்டையிலேயே ஆகிய பிரயிக்க வைத்தவிட்டது. அட்டா! உள்ளே பிரித்தால் தான் எத்தனை விதமான வண்ண வண்ணச் சித்திரங்கள்! ஒன்று ஆண்டுக்கொரு தீபாவளி மலர் வெளியிடாத குறைமையத் தீர்த்து விட்டீர்கள். எவ்வாறு இவ்வளவு சேர்த்தியாக மலரைத் தகவரிக்க முடிந்தது! மலர் பூசாவும் பரிசுடப் பிரிக்க பிரயிப்புதான் அதிலும் ஏற்படுகின்றது. ராஜாஜி, டி. கே. சி. சுவாமி சுத்தானந்த பாரதி, நாமக்கல் கவிஞர், கதை—கட்டுரைகள் என் மனதை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை.

இவ்வளவு உயர்வான முறையில் சேர்த்தியாகத் தமிழ் மக்கள் தீபாவளித் திருநாளைக் கொண்டாடத் தங்கள் மலரை அளித்ததற்கு என் நன்றியை "கல்மி" தேவர்களின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளும்பெறும்.

திருவிசுவாசம் 10-11-50 வி. அருளுச்சலம்

மலர் அல்லி—பூங்கா!

'அழகுறவாய்த் பொருள் எக்காலத்திலும் ஆனந்தம் அளிப்பது' என்று பாடினார் ஆங்கிலக் கவி கீட்சர். அன்னும் அழகுடன் ஆழ்ந்த அறிவுடைமையும் அகமகிது விளங்கினால், அது ஆனந்தத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட அற்புதம் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும்! அத்தகைய அற்புதங்களில் ஒன்று 'கல்மி' தீபாவளி மலர். மலர் என்று அதைச் சொல்வது ஒருவகையில் தவறாதான். நானுவித வண்ணங்களும் நறு மணமும் கொண்ட கள் மலர்களைப் பல கர்த்தனம் செய்வும் பூங்கா எனப்பித பொருள்தும். பூம்பொழிலில் 80 நாட்களாய் உள்ள 'மாடத்தேவன் கலை' மங்காத வீரத்தின் மாண்பு மிக்க வரலாறு. தி.பா.க மனப்பான்மை தேய் பிறைபோல் குன்றி வரும் இக்காலையிப் பண்டைய வீரப் பண்பாட்டை நம்முடன் நினைந்து நினைத்துச் சிந்தையைச் செம்மைப் படுத்திச் செயலை உயர்வுபடுத்த உதவும் சிறந்த சித்திரம்.

உண்மையை மறைக்கும் வேடங்களும், துவேஷங்களும் மலிந்து விடக்கும் இக்காலில், எல்லா உயிர்களும் ஒன்றே என்ற அடிப்படையிலே நிறுதமையை வலியுறுத்தி அன்பையும் அறிவும் சைவையும் போதிக்கிறது ராஜாஜியின் கதை. முழு முதற்பொருளைத் தமிழர் மூர்த்தி வடிவத்தில் வணங்கும் தத்துவத்தை விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளது டி. கே. சி. யின் கட்டுரை. 'கல்யாசாரி' என்று கேட்டும் கல்யாசாரியும் வெல்லும் உண்மையான நம்பிக்கையான ஐயம் என்ற அன்பு மாரிக்கத்தக் காட்டுவது சுத்தானந்தரின் கதை. அன்னுடைய வாழ்க்கையின் அல்லல்களையும் சிக்கல்களையும், கழல்களையும் சித்திரிக்கும் கதைகளும், நகைச் சுவைக் கட்டுரைகளும் நம்மை வரவேற்கின்றன. "குழந்தை வளர்க்காதது என்பது!" என்ற கட்டுரையை எழுதிய ஆசிரியர்க்கு இவையும் ஒரு குழந்தையாவது பிறக்கவேண்டும் என்று மனமார் ஆசிரிவிக்கிறோம்.

கருத்தோலியங்களிடம் போட்டியிடும் அளவில் கவிச்சி மிக்க சித்திரங்கள் மலரின் அழகுக்கு அழகு செய்யின்றன. உழவாள் காரும், கவிவாணர் காரும், அறிவாளர் கருக்கம் கலை அன்றை நடமாடத் தகுந்த இடங்கள் என்ற கருத்தமைந்த கவிமணியின் அழகான பாடலை விளக்கும் சித்திரம் ஒன்றைக் காண்கிறோம்.

இத்தகைய 'மலர்' இயல்—'கல்மி மலர் பூங்கா' என் மனதில் அழகையும் ஆனந்தத்தையும் அளித்து வருகிறது!

அட்டயாசும் வி. என். வரதப்பன் 12-11-50

யாமறிந்த மனர்களிலே.....

நீங்கள் அன்புடன் சமர்ப்பித்த "கல்மி" தீபாவளி மலரை "தமிழ் கூறும் கல்லுலகம்" மலிற்செயுடன் ஏற்றுக் கொண்டது உருவத் தால் பெரிய ஊமத்தம் மலர்களை விற்றபின்ன்க்கு விடும் விபரமாகக் கருத்தோன்றையே கொண்டு டி.பா.க, "மலர் என்ற சொல்லுக்கு மதிப்புத் தரும் மலர் இதுதான்" "கல்மி மலருக்கு

இளை கல்வி மலர் தான்" என்றும், தமிழர் களின் ஏகோபித்த புகழ்ச்சி சொல்லிப் பெற்று விட்டது. விஷய தானத்திலும் தான் எத்தனை விதம்! சாவுகக் கூறின் "கல்வி மலர்" ஒரு சிறு கலைக் களஞ்சியமாகவே நிகழ்விற்று என் குல் மிகையாகாது. ஆகவே,

"யாரித்த படைகளே கிடுகி படை போல்
இந்த நாடு வந்தும் எடுதும்"

என்ற எங்கள் இசைய ஒலி உங்கள் காதிக்கு எட்டினால் விடப்படுகிறீர்! நிந்தக:

இந்த வருட "கல்வி" மலர் கதை, கட்டுரை, ஹாஸ்ய சித்திரம், வர்ண சித்திரம் இவற்றைத் தாங்கி வந்ததுடன், ஒரு புதிய அம்சத்தையும் ஏற்று வந்திருக்கிறது. அதுதான் "கவந்திர மும் ககாதாரமும்" என்ற தலைப்பில் (பக்:134) வெளியிடப்பட்டிருக்கும் விளம்பரக் குறிப்பு. "கத்தப் சோறு போடும்" என்ற தத்துவத் தின் தன்மை யறிந்த கம் மக்கள், தூண்டுஷ்ட வசமாக, இன்னும் பொது இடங்களில் காம் கத்தத்தைக் கையாள் வேண்டிய விடுகளை அகலியம் செய்து வருகின்றார்கள். விளம்பரத் தில் உறப் பட்டது போல் புகை வண்டி சிலகல் களில் மட்டுமல்ல, வீதிகளிலும், பஸ் ஸ்டாண்டு களிலும், பூங்காக்களிலும் கூட, அகத்தமான, அருவருக்கத் தக்க முறையில் டுந்துகொள்ளு கின்றனர் கம் மக்கள் கத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டியது நமது வீடு ம. டுமல்ல; அடுத்த வீட்டு வாசலும், வீதியும், மற்றெல்லாப் பொது இடங்களும் உடத்தான் என்பதை மக்கள் மனதில் பதிய வைத்து அவர்களைப்

"பொது சல உணர்ச்சி" உள்ளவர்களாக மாற்ற வேண்டியதும் பத்திரிகைகளுடைய கடமைகளில் ஒன்றாகும். கலை மெடுகேறிய சித்திரகளுக்கும், விஷய விளக்க, உல்லாச, கட்டுரைகளுக்கும், உணர்ச்சி பொங்கும் ஜீவ கதைகளுக்கும் இடமே, இவ் டுளம்பரக் குறிப்பு. கலை உலகிலிருந்து கம்மைக் கடமை உலகிற்குக் கொண்டு வருகிறது.

கடனார் புதுநகர் எஸ். எஸ். மூர்த்தி
9-11-59

இலங்கையின் விசித்திரச் சட்டம்

இலங்கைக் கடவுள் படைத்து அவர் படைத்த உலகை அழகு படுத்தும்படி மனி தனையும் படைத்து அதை மனிதன் தனியாக இடப்பது கல்லதல்ல என்று அவனுக்கு யோச யாக ஒரு பெருகையும் படைத்தார் ஆணும் பெண்ணுமாக இப் பூவுலகை அலங்கரிக்கும் போது இலங்கையில் மாத்திரம் இதற்கு விநோதமாக இருந்து வந்தது. அதாவது இலங்கை யாழ் இக்கியருடைய மனைகள் தங்கள் புகழ்பெருடன் சேர்ந்து வாழக் கூடாது என்றிருந்த இலங்கைச் சட்டம். இத்தயான்ல் இருக்கிற ஒரு பெண் இலங்கையில் வசிக்கும் தன் பூவுலகுடன் இருக்க (வி-ா) பரிமீட் பெறுவது டுபரும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விசுவீரணக எழுதிக்கேட்டால் அவர்கள் 'உன் மனைவி ஏன் இங்கு இருக்க வேண்டும்!'

இப்போது சாப்பிட்டவுடன்

கோல்கேட் டென்டல்
கரிமால்
பல் துலக்குவதானது
பல்
சிதைவைத்
தவிர்க்க
உதவுகிறது

பிரபல பல் தைத்தியர்களின் மேற்பார்வையில் ஒரு தொகுதி காரணத் தரணவர்கள் சாப்பாட்டித் துப் பில் கோல்கேட் உபயோகித்துப் பல் துலக் கினர்- மற்றொரு தொகுதியினர் வழக்கப்படி பல் துலக்கினர் 'கோல்கேட்' உபயோகித்தோருக்குப் பற்களின் ஓட்டை விழுவது வேகமாகக் குறைந் தது. மற்றவர்களுக்கோ புதிய புதிய ஓட்டைகள் அதிகரித்தது 'கோல்கேட்' என்னைத பல் சிதை வைவும் தடுக்கும் என்று ஜும்பம் உறவில்லை. ஆனால் 'கோல்கேட்' உபயோகித்தால் பல் சிதைவைத் தடுத்த உதவுகிறது என்பது நிடுமிகவும் பட்டிருக்கிறது.

எப்போதும் கோல்கேட் *உட்பொகீயுல்கள்
அதன்மூலம் உங்கள் பற்களை துலக்குகிறோடு
உடவே கவன தர்க்கத்ததை அகற்றி
பல் சிதைவைத்தடுக்கள்!

*சாட்டிடிடன்
கோல்கேட் காலம் தே
பிரணை வரும்புள்

காலம் குஞ்சர்கள்
உங்கள் சதகளை பாதுகாப்பது
பொல் அலுவலப்பெற்றள்ளை.

இதுவே பத்திரமும் உறுதியுமான
வழி எனபது குகவாசிக்கிட்டது.

என்ற காரணத்திற்காக இருக்கவேண்டும்!' என்ற அபத்தக் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள்.

அதற்குத் தகுந்த காரணம் எழுதிப் பின்வரு ப்ரியாவைப் பட்டால் இரண்டு மாதத்துக்கு 'விரா' கொடுக்கிறார்கள். அது முடிந்து திரும்ப எழுதினால், 'ஏன் இன்னும் உன் மனைவி போக வில்லை? இனி 'விரா' கொடுக்க முடியாது. இந்த விரா முடிவடைந்ததும் போய் விட வேண்டும். அதற்கு மீறி இருப்பதாயிருந்தால் வழக்க எடுத்துத் தகுந்த தண்டனைகளுக்கு உள்ளாவீர்கள்' என்று பயமுறுத்துகிறார்கள். இதைப் பார்த்தும் போது இயங்கிக்கும் பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவிகளை எல்லாம் அனுராதபுரத்துக் காட்டுக்குத் தப்பிக்கொண்டு அனுப்பி விட்டார்களோ என்று எண்ணத் தொடங்குகிறது.

ஆகையால் இவ்வகையிலுள்ள இந்தியப் பெண்மணிகள் தங்கள் கணவருடன் வாழ வேண்டும் என்பதை இவ்வகை அரசாங்கத் துக்கு எடுத்துச் சொல்ல நம் இந்திய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

இலங்கை 20-10-50 இந்திய சர்கோதரி.

●●●
தையற்காரின் நிலை

தீர்க்காலத்தில் என்னைப்போன்ற ஏழைத் தையற்காரர்களுக்கு ஜீவனம் நடத்துவதே

பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கத்திரிக் கோலில் அகப்பட்டுக் கொண்டு நின்டாடும் துணியின் நிலையைப் போன்றது இன்றைய தையற்காரனின் நிலை. லாபு +ட்டப்படி எட்டு மணிநேரம் தான் வேலை செய்யவேண்டும். இந்த எட்டு மணி நேரத்துக்குள் வாடிக்கை வீடுகளுக்குச் சென்று துணி எடுத்து வர வேண்டும். தைத்த துணியைக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டும். கூலி வாங்கக் காலக் கடுக்க நன்று விட்டுக் கடைசியில் கூலிக்குப் பதிலாகத் 'துணி நன்றாகத் தைக்கப்படவில்லை' என்று விட்டுக் காரரின் அதிருப்தியைப் பெற வேண்டும்! மேலும் தேடிமேட் ஆடைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கியவுடன் என்னைப் போன்ற தனிப்பட்ட தையற்காரர்களின் வருவாய் மிகவும் குறைந்து விட்டது. தீபாபளி போன்ற சமயங்களில் நன்றாகச் சம்பாதிக்கலாம் என்றாலும் அதற்கும் வழியில்லை. முன்னதாகிவ துணியைத் தைத்து வைத்துக் கொள்ளாமல் வாடிக்கைக்காரர்கள் அனைவரும் ஒரே சமயத்தில் கொண்டு வந்து கொடுத்து எங்களைத் திக்கு முக்காடச் செய்கிறார்கள்.

கடவுள் மனிதனைப் படைக்கிறார். தையற்காரர் சுவைவக்காரர் போன்ற ஏழைத் தொழிலாளிகள் 'நாசிக மனிதனைப்' படைக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு நம் மக்களுக்கு இருப்பில் தையற்காரர்கள் இவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் இருக்க மாட்டார்கள்.

திருச்சி 23-10-50 ஏ. ஷங்கர்நிர்

14 நாட்களில் நீங்களும் அழகிய சருமத்தை அடையலாம் என்று டாக்டர்கள் நிரூபிக்கின்றனர்

பாமோலிவ் அழகுத்திட்டம் வெவ்வேறு வயதுள்ள வெவ்வேறு சருமத்தை உடைய 1418 ஸ்திரீகளிடம் உபயோகிக்கப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டது. 14 நாட்களில் மூன்று பேர்களில் இருவர் அழகிய சருமத்தைப் பெற்றனர்.

தீயங்கள் செய்யவேண்டியது இவ்வளவுதான். பாமோலிவ் சோப்பால் உங்கள் முகத்தைக்கழுவுங்கள். அதன் அடர்த்தியான துரையை உங்கள் சருமத்தின் மேல்வைத்து 60 விநாடிகள் தேயுங்கள். பிறகு அலம்புங்கள். ஒரு நாளைக்கு 3 வேளை வீதம் 14 நாட்கள் இவ்வாறு செய்யுங்கள். கீழ்க்கண்ட சருமநாறு தக்கனைக் கவனிப்பீர்கள் :

- புதிய, பிரகாசமுள்ள தீர்ம்!
- குறைந்த தேய்ப்பு!
- அதிக மிருதுத்தன்மை, வழ அழப்பு—உலர்ந்த சருமத்திற்கும்!
- தங்கி தீர்க்கும் புதிய புடிப்பத்தின் வரணை.
- தடித்து உழைப்பது.

சோப்பு மட்டுமில்லை—ஓர் அழகு சாதனம்!

விண்ண அழகிகள்

வ. சா. நாகராஜன்

அவள் :-

61 வ்வளவு கேவலமாக நடந்து கொண்டார்! ஒரு வார்த்தை; ஒரே வார்த்தை! இதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவர் பொறுமையைப் பற்றிப் பிறருக்கு உபதேசிப்பதில் என்ன பயன்? மொத்தத்தில் ஆண்களே இப்படித்தான். பெண்கள்தான் பொறுமையின் பூவுணம் என்றும் சாந்தத்தின் ஸ்வரூபம் என்றும் சொல்வது; தாங்களோ, சமயம் வந்தால் கோபத்தில் உச்சியில் ஏறிக் கொண்டு மிருகங்களாக மாறி விடுவது!

'பளிர்' என்று ஒரு அதை! 'விண்' என்று கன்னம் முழுவதும் தெறித்து விழும்படியாக என்ன ஆத்திரத்துடன் அதைந்தார்! 61 அப்படி அடிபடும்படியாக நான் என்ன பெரிய தவறு செய்த விட்டேன்?

முன் கூடத்தில் குழந்தை தூளியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்தில் இருந்த மேஜையினடியில் உட்கார்ந்து அவர் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தார். எழுதும் வேலைதான் இன்று நேற்றி விருந்து இல்வையே!

எதற்காகிவா குழந்தை கத்திற்று. ஆனால் குழந்தையின் கத்தல் அவருக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. இன்றைக்கு எழுதி மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு திரும்பி வரப் போகிற கதைதான் பெரிதாகத் தோன்றிற்று. குழந்தையைக் கவனியாமல் தன்பாட்டில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

குழந்தை அழுகையை நிறுத்தவில்லை. நான் உள்ளே கைக் காரியத்துடன் இருந்தேன். காதுயிலிருந்து சமையல் உள்னாக்கும் வாசலுக்கும், பால்காரிக்கும், தயிர்க்காரிக்கும், கறகாய்க் கூடைக்காரிக்குமாக எத்தனை தடவை அலைவது? இந்த மாதிரி வேலைகளால், ஏதாவது ஒன்றுக்கு உப்போ, வேற ஏதாவோ போட மறந்துவிட்டால் அல்லது இரண்டு தடவை போட்டுவிட்டால் எப்படி எரிந்து விழுவார்! இந்தத் தடவை ஒரே ஒரு முறை குழந்தையின் தூளியை ஆட்டிவிட்டு எழுதக் கூடாது அந்தக் கதையை?

குழந்தை நிற்காமல் அழிவ, கூடத்திலிருந்தபடியே "இந்தச் சனியனை எங்கே யாவது எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தொலையேன்!" என்று கத்தினார்.

'சனியன்!' குழந்தையைப் பார்த்து என்ன வார்த்தை சொல்கிறார்! கைகிவலை கேடும் ஆத்திரம், குழந்தையைச் சனியன்

என்று திட்டியதனால் ஏற்பட்ட ஆத்திரம் இவற்றுடன் 'படபட' வென்று கூடத்துக்கு வந்து குழந்தையைத் தூளியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு "ஏண்டா இந்த மாதிரிக் கத்திக் கத்தி உயிரை எடுக்கிறே?" என்று சொல்லியபடியே அவன் முதுகில் இரத்தமாக ஒரு தடவை அடித்து விட்டேன். அவன் அழுகை பலத்தது.

அவர் நாற்காலியைப் பெருந்த சத்தத்துடன் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு எழுந்திருந்தார். எழுதிக் கொண்டிருந்த பேனாவை அப்படியே மேஜையின்மேல் எறிந்துவிட்டு 'தடதட'வென்று என் அருகில் வந்தார். ஒரு கணம்கூட யோசிக்கவில்லை. 'பளிர்' என்று கன்னத்தில் ஒரு அதை!

அந்த ஒரு கணம் என் கிணைவே போய் விட்டது. காதுக்குள் 'வெய்' என்ற சத்தம் எழுந்தது. என் கன்னத்தில் விழுந்த அதைபினால் குழந்தையும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு இன்னும் வீறிட்டு அழுகான். அவர் திரும்பவும் மேஜையடிக்குப் போகாமல் கோரக விட்டை விட்டு வெளியே நடந்து விட்டார்.

61 இது என்ன மரியாதை! குழந்தையை வளர்க்கவேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு சிறிவுடும் எனக்குத்தானா? இதில் அவருக்குக் கொஞ்சம்கூட உரிமை இல்லையா? வலதுகை எழுதிக் கொண்டே இருக்க இடதுகையினால் தூளிக்கயிற்றை ஒரு தடவை ஆட்டியிருந்தால் குழந்தை அப்பொழுதுதே சாரதானமாகியிருக்கும். அதை விட்டு விட்டு என் கன்னத்தில் இப்படி 'பளிர்' என்று, பல் தெறித்து விழும்படியாக அதைவானேன்?

கதை எழுதுபவர்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. அப்படிக்கல்யாணம் செய்துகொள்ளாதான் வேண்டும் என்றால் கதை எழுதுவதை விட்டுவிட வேண்டும். இரண்டும் செய்யாமல்.....61

அவள் :-

61 என்ன ஜன்மங்கள் இவை! ஒரு மனிதன் உயிரைக் கொடுத்துக்கொண்டு எழுதுகிறானே, அவனுக்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் உபகாரம் செய்வோம் என்பதில்லை. எவ்வளவு தூரத்துக்குத் தொல்லை கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவையும் கொடுப்பது!

குழந்தை கத்தினால் என்ன, நாளை எழுதிருந்து அதைச் சமாதானப் படுத்த வேண்டும்? என் கையில் தான் அது சமாதானம் அடையுமா? இல்லை, நான் செய்து

அவள் :—

ஒரு மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. பாவம், அவர் எங்கேயோ எழுந்திருந்து போனார். இன்னும் திருபவ்ஷை காலை வேளையாக ஒரு மணி நேரத்தை எங்கே சென்றிருந்து? எங்கேயாவது நெருத் தெலகத்தன் கதையைப் பற்றி ஏதாவது யோசித்துக் கொண்டே நடந்து கொண்டிருப்பார்.

நான்தான் கொஞ்சம் பொறுமையுடன் இருந்திருக்கக் கூடாதா? பாவம்! காலையல் - பூந்திருந்து பல் கூடத் தேய்க்காயல் ஏதோ கவரணியமாக எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அதை நான் தெரிந்தகொண்டிருக்க வேண்டாமா? என்னமோ என் பைத்தியக்காரத்தனம்! குழந்தையை அவர் எப்படி சமாதானப் படுத்த முடியும்? அது என் வேலைதான்! இந்த ஒரு சின்னக் காரியத்துக்காக என்னை ஆத்திரத்தடன் நான் கூடத்துக்கு ஓடிக்க குழந்தையை அடித்து அறையான பொறுமையைச் சோதித்து விட்டேன்!

கொண்டிருக்கும் வேலைதான் கடுவில் விட்டு விட்டுப் பிரதகு தோடாந்து செய்துகொள்வோம் என்று கினைக்கும் வேலைதான்! நல்ல கவரணியமான சம்பாஷணையை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். இன்று காலையிலிருந்து எவ்வளவு கவரணியமாகப் போயிற்று அந்தக் கதை! இன்னும் ஒரு மணி எழுதியிருந்தால் அதை முடித்திருக்கலாம். இனிமேல் அது எங்கே! அந்த 'மூட்' அப்பொழுதிதே போய் விட்டது.....

கதை எழுதபவன் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது; அல்லது கல்யாணம் செய்துகொண்ட பிறகாவது கதை எழுதவதை சீதத்திவிடவேண்டும். இந்த மாதிரி இரண்டுக் கட்டான் வேலை செய்தால் தினம் தினம் கதை எழுதி அவற்றை எல்லாம் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் விட்டு விட வேண்டியதுதான்!

அப்பா! என் கை 'வின் வின்' என் கிறது. அங்களுக்குத்தான் என்ன ஆத்திரம், குழந்தையைச் சமாதானம் செய்யக் கூட நேரம் இல்லாமல்? உள்ளே சமையல் அறையில் காலை ஆறு மணியிலிருந்து பத்து மணி வரையிலுமா சமையலுக்கு உண்டிருக்கிறீர்? என்ன அகம்! சமையல் அவளுக்கு? என்னை—நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் கதையைக் கொஞ்சங்கூட எழுதியம் செய்யாமல், குழந்தையின் அழகையை அதிகமாக அதன் முதுகில் அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டானே! அட்டா! ஒரே ஒரு கன்னத்தில் மட்டும் அறைந்து விட்டு, இன்னொரு கன்னத்தைச் சும்மா விட்டு விட்டு வந்து விட்டோமே!

துக்காக என்னை ஆத்திரத்தடன் நான் கூடத்துக்கு ஓடிக்க குழந்தையை அடித்து அறையான பொறுமையைச் சோதித்து விட்டேன்!

கன்னத்தில் அடித்து விட்டார். வேறு என்ன செய்வார் அவர்? என் கன்னத்தில் அடித்த வலி அப்பொழுதே ஆறிப் போய்விட்டது அவர் கதை? மறுபடியும் உட்கார்ந்து அழைந்து போன யோசனையைத் திரும்பவும் மூட்ட முடியுமா? சீ சீ! என் பைத்தியக்காரத்தனத்தினால், இன்றைக்கு அவர் அருமையான கதை ஒன்றை தீழ்ந்து விட்டார்.

ஹும்! எழுதிக் கொண்டிருந்த பேனாவை முடி வைக்கவில்லை. எழுதிய காதலங்களை மீதாட்குள்ளும் வைக்கவில்லை. அப்படியே எழுந்து போய்விட்டார். என் மேல் என்ன கோபம் வந்திருக்கு? வந்த ஆத்திரம் முழுவதையும் அடக்கிக் கொண்டு வேறுமனை ஒரு அறை அறைந்து விட்டுப் போய் விட்டார். அதனால் எழுதிய கதையை முடிக்காத அவருடைய மனம் சமாதானமாகுமா?

எனக்குத்தான் அவருடன் இவ்வளவு விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் சர்க்குச் சரியாகப் போய் படிப்பு இல்லை. அப்படிதான் அவருடைய கதையைப் பற்றி எப்படிக்குற்றம் கூறுவது? எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு வெளியுக்கத்தைப் பற்றிய யோசனையை எல்லாம் பங்கிட்டுக் கொண்டு அப்பால் கதித்திவைத்தவிட்டு, தன் கற்பனையுடன் உறையடிக்கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயம் பார்த்து நான்

வேண்டுமென்றே போய் அவரைக் கலைத்து விட்டேன்.

காப்பிடக் குடிக்காமல் காலை வெய்யிலில் எங்கே கற்றுக்கொடுக்கிறேன்? அதைத் தவிர அப்பொழுதே போய்விட்டது. என்னுடைய அட்டென்ஷன்தையும், அவருடைய ஐந்து விரல்கள் பிசிந்திருக்கும் என் இடது கன்னத்தையும் சேர்த்து நீண்டதும் பார்த்தால் அந்த அதை சரியான தண்டனை என்றுதான் தென்றுிறது. நான் செய்த பைத்தியக்காரத்தனத்துக்கு அவர் இரண்டு கன்னங்களிலும் கூட அதை பிசிந்திருக்கலாம்.

அவன் :—

67-வது பைத்தியக்காரத்தனம் செய்து விட்டேன்! அதைத் தவிர ஒரு பணிகாரம் ஆகியும் கூட என் கை இன்னும் 'விண்விண்' என்று தெறிக்கிறது! அவன் எப்படித் தடித்துப்போயிருப்பான்! அதைக் கொஞ்சம் கூடப் பார்க்காமல் வெளியில் நடந்து விட்டேன்!

பார்க்கப் போனால் அவன் செய்த தவறுதான் என்ன? பாவம், ஒன்றாக இருந்து கொண்டே காலை ஒன்பது மணிக்குள் காபியும் சமையலும் மற்ற வேலைகளும் ஆக வேண்டும்; அத்துடன் சதா அழுது கொண்டிருக்கும் குழந்தையையும் சமாதானம் செய்யவேண்டும் என்றால் அவன் தான் என்ன செய்வான்?

சீ! நான் ஒரு பைத்தியக்காரன்! அப்படி விழுந்து விழுந்து கதை எழுதி என்ன பலன் ஏற்பட்டு விட்டது? எழுதின கதைகள் எல்லாம் திரும்பி வந்ததுதான் மிச்சம்! இதற்காக என் அங்கைக் குழந்தையைப் போய்ச் 'சனியன்' என்று திட்டியேனே, என் புத்தியை என்ன செய்தால் தேவலை?

'சனியன்' சீ! என்ன கேவலமான வார்த்தையார் யாருடைய உள்ளங்களை எல்லாமோ எடுத்துக் காட்டிக் கதை எழுதுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஒரு

தாயின் மேன்மையான உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி விட்டேனே!

'பளி' என்று ஒரு அதை! பூப்போன்ற அவன் கன்னம் இந்த நனை நாழிகை சிவந்து போயிருக்கும். அதில் என் ஐந்து விரல்களும் பிசிந்து போயிருக்கும். நேற்று இரவுதான் அந்தக் கன்னத்தின் மேன்மையை ரோஜா மீன் இதழ் என்று சொல்லி.....

நான் ஒரு முரடன்! என்ன கதை வேண்டி யிருக்கிறது? இந்தக் கதைப் பைத்தியத்தை

எல்லாம் கல்யாணத்திற்கு முன்பே மூட்டை கட்டி வைத்திருக்க வேண்டும்! அவன் கன்னத்தில் ஓயி அதைத்தேன், அப்பொழுது அவன் எப்படித் தடித்திருப்பான்? இப்பொழுது விட்டுக்கொண்டு அழுது அழுது சிவந்திருக்கும் அவருடைய முகத்தில் நான் எப்படி விழிப்பது?

இருவரும் :—

"ராஜி....."

"....."

"ராஜி! இதோ, என்னைப் பார்!"

"....."

"பார்க்க மாட்டாயா? நான் செய்த தவறை ஒப்புக் கொள்கிறேன் அதற்காக நீ என்ன சொன்னதும் கேட்கிறேன்..... இதோ பார்! இந்தக் கதையினால் தானே உன்னை அப்படி மீருகம் யாதிரி அடர்ந்தேன்? அதை இதோ மீறித்து விடுகிறேன்....."

"ஐயையோ! வேண்டாம்! அதை எதற்காகக் கிழிக்கிறீர்கள்? நான் பண்ணினதுதான் தப்பு. என்னை மன்னித்து விடுங்கள்! இனிமேல் குழந்தை கத்தினால், நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தடவை....."

"ராஜி, அழாதே! இனிமேல் அந்த மாதிரிக் கதை எழுத உட்காரவே மாட்டேன். நீயும் இந்தக் குழந்தையும் தான் எனக்குக் கதைகள்!"

"நானும் குழந்தையும் உங்களுக்குக் கதையாக இருக்கிறோம்... ஆனால் நங்கள் கதை எழுதுவதை கிறித்தவர்கள்! என் அறியாமையினாலே இவ்வாறு குப்பெரிய தப்பு செய்துவிட்டேன்... என்னை மன்னித்து....."

"உன்னை நான் மன்னிப்பதா? நீ அவ்வா என்னை மன்னிக்க வேண்டும்?"

"சரி, சரி! குழந்தையைக் கொஞ்சம் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! உன்னிடம் எனக்குக் கொஞ்சம் காரியம் இருக்கிறது. இதோ பார்த்துவிட்டு வந்து விடுகிறேன்!"

பெங்களூர் பிரேமகாண்டாஸ் ஸ்ரீ எஸ். வி. சாமஸ்வாமி ஸ்வாமி அவர்கள் இரண்டாவது வருப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு உள்ள அறிக்கையானது கைகுள் அரசாங்கத்தாரால் பெங்களூர் பெருக கோர்ட்டின் விசேஷ மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

கூர்நி நகரத்திலிருந்து சோழ வள நாட்டுக்கு வாரிப வீரன் ஒருவன் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் பெயர் வல்லவையன் வந்தியத் தேவன். ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தில் வலிமை பெற்ற அரசர்களாயிருந்த வணர்குலத்தை அவன் சேர்ந்தவன். தற்போது காஞ்சியில் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்து இளவரசர் ஆதித்த கீகையின் அமோனத்தைப் பெற்ற அந்தரங்க வேலக்காரன். அச்சமயம் தஞ்சையில் தங்கியிருந்த சுந்தர சோழ மகாராஜாவுக்கு ஆதித்த கரிகாளீடமிருந்து ஒலை எடுத்துக் கொண்டு அவன் சென்றான்.

வாரியில் வீர நாராயண புரத்துக் கருவில் ஆழ்வார்க்கடியான் என்னும் வீர வைஷ்ணவருடைய பழக்கம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. அந்த வைஷ்ணவரிடம் சில காரணங்களினால் வந்தியத் தேவனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று.

கடம்பூர் செங்கண்ணன் சம்புவரையர் என்பவரின் மதிள் சூழ்ந்த பெரிய மாளிகையில் வந்தியத்தேவன் அன்றிரவு தங்கினான். சம்புவரையரின் புதல்வன் கந்தன் மறவேன் வந்தியத் தேவனுடைய அருமை தண்பன்.

கடம்பூர் மாளிகைக்கு அன்றிரவு இன்னும் பல பிரபல விருந்தாளிகள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவர் பழுவூர்ச் சிற்றரசரான பழுவேட்டையா. சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் அச்சமயம் மிக உத்தமமான பரவிகளை வகித்துவந்தவர். ஐம்பத்தைந்து வயதுக்கு மேல் அவர் ஓர் இளம் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். தாம் போகு மிடமெல்லாம் மூடு பல்எக்கில் தம் மூடைய இளம் மனைவியையும் அழைத்துப்போவது அவரது வழக்கம். அன்றிரவு கடம்பூர் மாளிகைக்கு வரும் போதும் அவரைத் தொடர்ந்து மூடு பல்எக்கு வந்தது. பழுவேட்டரையரின் பெண்ணையைக் குறித்து நாடெங்கும் ஐயங்கள் பரிகாசமாகப் பேசியதுபோல் கடம்பூர் மாளிகைக்கு அன்று வந்திருந்த விருந்தாளிகளும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

பல்எக்கில் இருந்த பெண்மணரிடம் ஓர் ஒலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வீர வைஷ்ணவ ஆழ்வார்க்

கடியான் வந்தியத்தேவனிடம் கேட்டுக் கொண்டான். வந்தியத்தேவன் அதைக் கோபத்துடன் மறுத்து விட்டான்.

அன்றிரவு கடம்பூர் மாளிகையில் குரவைக் கூத்து, வேளாட்டம் முதலிய ஆடல்பாடல் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இவற்றுக்குப் பின்னர், தளவிரவில் ஓர் அந்தரங்கக் கூட்டமும் நடந்தது. சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் முக்கிய அதிகாரிகள் பலரும் பிரபல தலைவர்களும் அதில் காத்து கொண்டனர். வந்தியத்தேவன் மேல் மாடியில் மறைவான இடத்திலிருந்து அக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தான். ஒரு பெரிய அரசியல் சதி அங்கு நடைபெறுவதை அறிந்தான். சுந்தர சோழ மகாராஜாவின் உடல் நிலை மோசமாயிருந்தபடியால் அவருக்கு அடுத்தபடி பட்டத்துக்கு உரிய வர் யார் என்பதைப் பற்றி அந்தக் கூட்டத்தில் பேச்சு நடந்தது.

சுந்தர சோழரின் மூத்த குமாரர் ஆதித்த கீகையீ தான் நியாயமாகப் பட்டத்துக்கு உரியவர் என்று வந்தியத் தேவன் கருதி யிருந்தான்.

ஆனால் அன்றிரவு அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் காணல் சென்ற சண்டராதித்தரின் புதல்வரான இளவரசர் மறுபித்த தேவருக்கே சிம்மாசனம் உரியது என்று முடிவு செய்தார்கள்.

சிவபக்த சிகாமணியான கண்டராதித்தர் சுந்தர சோழரின் பெரிய தம்புபுனர். கண்டராதித்தரின் புதல்வர் மதுராந்தக தேவரும் இளமையிலேயே இந்த இக உடைவாழ்வை வெறுத்துத் துறவுமார்க் கத்தில் மனதைச் செலுத்தி யிருந்தார் என்று நாட்டில் வதந்தி பரவியிருந்தது.

பழுவேட்டரையர் தம்முடனே மூடு பல்எக்கிலே அழைத்து வந்தது அவருடைய இளம் மனைவியல்ல வென்றும், இளவரசர் மதுராந்தக தேவர்தான் என்றும், அச்சித் கூட்டத்தின் முடிவில் வெளியாயிற்று. கடம்பூர் மாளிகையில் இரவு முழுவதும் ஜாமத்தில் "வாழ்க மதுராந்தக உத்தம சோழர்!" என்னும் வீர முழக்கம் எழுந்தது.

இந்நவெல்லாம் கடம்பூர் மாளிகையின் வெளிச் சுற்று மலிளமேல் ஒளிந் திருந்த ஆழ்வார்க்கடியானும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

யொள்ளியின் செல்வன்

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்
வழிநடைப் பேச்சு

பாலாற்றுக்கு வடக்கே யுள்ள வறண்ட பிரதேசங்களிலேயே வந்தியத் தேவன் அதுகாறும் தன் வாழ்நாளைக் கழித்தவன். ஆகையால் ஆற்று வெள்ளத்தில் நீந்துவதற்கு அவனுக்குத் தெரியாமலிருந்தது. ஒரு சமயம் வடபெண்ணைக் கரையில், எல்லைக் காவல் புரிந்து வந்தபோது, குளிப்பதற்காக ஆற்றில் இறங்கினான். ஒரு பெரிய நீர்ச் சுழலில் அகப்பட்டுக் கொண்டான். அந்தப் பொல்லாத விஷமச் சுழல் அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வரச் செய்து வதைத்தது. அதே சமயத்தில் கீழேயும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தது. சீக்கிரத்தில் வந்தியத்தேவனுடைய பலத்தை யெல்லாம் அந்தச் சுழல் உறிஞ்சி விட்டது. "இனிப் பிழைக்க முடியாது; சுழலில் மூழ்கிச் சாக வேண்டியதுதான்!" என்று வந்தியத்தேவன் நிராசை அடைந்த சமயத்தில் தெய்வானைமாக நதிச் சுழலிலிருந்து வெளிப்பட்டான். வெள்ளம் அவனை அடித்துக் கொண்டு போய்க் கரையில் ஒதுங்கிக் காப்பாற்றியது!

அன்றிரவு வந்தியத்தேவன் மீண்டும் சென்று படுத்தபோது அவனுக்கு நதியின் சுழலில் அகப்பட்டுத் திண்டாடியது போன்ற அதே உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒரு பெரிய இராஜாங்கச் சதிச் சுழலில் தன்னுடைய விருப்பமில்லாமலே விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டதாகத் தோன்றியது. அந்த நதிச் சுழலிலிருந்து தப்பியதுபோல்

இந்தச் சதிச் சுழலிலிருந்தும் தப்ப முடியுமா? கடவுள் தன்னை மறுமுறையும் காப்பாற்றுவாரா?

அன்று அவன் கடம்பூர் மாளிகையில் நடந்த நள்ளிரவுக் கூட்டத்திலிருந்து அறிந்து கொண்ட விஷயங்கள் அவனைத் திக்கு முக்காடச் செய்து விட்டன. சோழ மகா சாம்ராஜ்யத்துக்கு வெளிப் பகைவர்களால் ஏற்பட்டிருந்த தொல்லைகள் நீங்கிச் சில வருஷங்கள்தான் ஆகியிருந்தன. இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் மகா வீரர்; போர்க்கூலியில் நிபுணர்; ராஜதந்திரத்தில் சாணக்கியர். தம்முடைய அறிவாற்றல்களையும் சோழ நாட்டுப் படைகளின் போர்த் திறனையும் பூரணமாகப் பயன்படுத்தி இரட்டை மண்டலத்துக் கிருஷ்ண மன்னனின் ஆதிக்கத்தைத் தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து அடியோடு தொலைத்தார். வெளிப் பகை ஒருவாறு ஒழிந்தது. இந்த நிலைமையில் உட்ககைமும் சதியும் தலை தூக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. வெளிப்பகையைக் காட்டிலும் அபாயகரமான இந்த உட்பகையின் விளைவு என்ன ஆகும்?

சோழ நாட்டின் புகழ்பெற்ற வீரர்களும் அமைச்சர்களும் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் அல்லவா இந்தப் பயங்கரமான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? பழுவேட்டரையரும் அவருடைய சகோதரரும் எப்பேர்ப்பட்டவர்கள்? அவர்களுடைய சக்தி என்ன?

செல்வாக்கு என்ன? இங்கே இன்று கூடியிருந்த மற்றவர்கள் தான் எவ்வளவு பெயரும் புகழும் செல்வாக்கும் பராக்கிரமமும் வாய்ந்தவர்கள்? இத்தகைய கூட்டம் இதுதான் முதற் கூட்டமா யிருக்குமா? பழுவேட்டையர் மூடு பல்லக்கில் மதுராந்தகரை வைத்து இவ்விதம் இன்னும் எத்தனை இடங்களுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறாரோ? அடாடா! முதிய வயதில் ஓர் இளம் பெண்ணை மணந்து கொண்டது இவருக்கு இந்தச் சதிகார முயற்சிக்கு எவ்வளவு சாதகமாகப் போய்விட்டது?

சோழ சிம்மாசனத்துக்கு உரியவர் இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர்தான் என்பதுபற்றி இன்றுவரை வந்தியத்தேவனுடைய மனதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் உதிக்கவில்லை. போட்டி ஒன்று ஏற்படக்கூடும் என்று அவர்களவிலும் கருதவில்லை. கண்டராதித்தனுடைய புதல்வர் மதுராந்தகரைப் பற்றி அவன் கேள்விப் பட்டதுண்டு. தந்தையைப் போலவே புதல்வரும் சிவ பக்திச் செல்வர் என்று அறிந்ததுண்டு. ஆனால் அவர் இராஜ்யத்துக்கு உரிமையுள்ளவர் என்றோ, அதற்காகப் போட்டியிடக் கூடியவர் என்றோ கேள்விப்பட்டதில்லை. அந்த எண்ணமே அவனுடைய மனதில் அதுவரையில் தோன்றியதில்லை.

ஆனால் நியாயா நியாயங்கள் எப்படி? பட்டத்துக்கு உரியவர் உண்மையிலே யார்? ஆதித்த கரிகாலரா? மதுராந்தகரா? யோசிக்க யோசிக்க இருதரப் பிலும் நியாயம் இருப்பதாகவே தோன்றியது. போட்டி என்று உண்மையில் ஏற்பட்டால், இவர்களில் யார் வெற்றி பெறுவார்கள்? தன்னுடைய கடமை என்ன? ஆஹா! என்னென்னவோ மனக் கோட்டை கட்டிக்கொண்டு காஞ்சியிலிருந்து இந்த யாத்திரை கிளம்பினோமே? பட்டத்து இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலருக்கு உகந்த படி நடந்துகொண்டு சோழப் பேரரசில் பெரிய பதவிகளை அடையலாம் என்று ஆசைப்பட்டோமே! காலகாலத்தில் வானார் குலத்தின் பூர்விக ராஜ்யத்தைக் கூடத் திரும்பப் பெறலாம் என்று நினைத்தோமே? இதற்கெல்லாம் சாதனமாக எந்தப் புனியங்கொம்பைப் பிடித்தோமோ, அதுவே

முறிந்து விடும் போலிருக்கிறதே?..... இத்தகைய சிந்தனைகளினால் வந்தியத்தேவன் இரண்டாம் முறை வந்து படுத்த பிறகு வெகு நேரம் தூக்கம் பிடிக்காமல் திண்டாடினான். கடைசியாக, இரவு நாலாம் ஐராமத்தில் கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில் அனனுக்கு ஒருவாறு தூக்கம் வந்தது.

மறுநாள் காலை யில் உதய சூரியனுடைய செங்கிரணங்கள் களிர் என்று அவன்பேரில் பட்டபோது கூட வந்தியத்தேவன் எழுந்திருக்கவில்லை. கந்தமாறன் வந்து தட்டி எழுப்பிய போதுதான் தூக்கவாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்தான்.

“இரத்திரி நன்றாய்த் தூக்கம் வந்ததா?” என்று கந்தமாறன், விருத்தினரை உபசரிக்கும் முறைப்படி கேட்டான். பிறகு அவனாகவே, “மற்ற விருத்தின ரெல்லாம் தூங்கச் சென்ற பிறகு நான் இங்கு வந்து பார்த்தேன். நீ நன்றாய்க் கும்பகர்ன சேவை செய்து கொண்டிருந்தாய்!” என்று சொன்னான்.

வந்தியத்தேவன் மனதில் பொங்கி எழுந்த நினைவுகளை யெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு, “குரவைக் கூத்துப் பார்த்து விட்டு இங்கு வந்து படுத்தது தான் தெரியும். இப்போதுதான் எழுந்திருக்கிறேன். அடாடா! இவ்வளவு நேரம் ஆகிவிட்டதே! உதித்து ஒரு ஐராமம் இருக்கும் போலிருக்கிறதே! உடனே நான் கிளம்பவேண்டும். கந்தமாறா! குதிரையை ஆயத்தம் பண்ணும்படி உன் வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளை யிடு!” என்றான்.

“அழகா யிருக்கிறது! அதற்குள்ளே நீ புறப்படுவதாவது? என்ன அவசரம்? பத்து நாளாவது இங்கே தங்கி விட்டுத்தான் போகவேண்டும்” என்றான் கந்தமாறன்.

“இல்லை, அப்பனே! தஞ்சாவூரில் என் மாமனுக்கு உடம்பு செவ்வையாக இல்லை, பிழைப்பதே துர்லபம் என்று செய்தி வந்தது. ஆகையால் சிக்கிரத்தில் அவரைப் போய்ப் பார்த்து வேண்டும். உடனே புறப்பட வேண்டும்” என்று ஒரே போடாகப் போட்டான் வல்லவரையன்.

“அப்படியானால், திரும்பி வரும்போது தாவது இங்கே சில நாள் கட்டாயம் தாமதிக்க வேண்டும்.”

“அதற்கென்ன, அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போது நான் புறப்படுவதற்கு விடை கொடு!”

“அவ்வளவு அவசரப்படாதே! காலை உணவு அருந்திவிட்டுப் புறப்படலாம். நானும் உன்னுடன் கொள்ளிட நதி வரையில் வருகிறேன்.”

“அது எப்படி முடியும்? யார், யாரோ, பெரிய பெரிய விருந்தாளிகள் உன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்களே, அவர்களை விட்டுவிட்டு.....”

“உன்னைவிடப் பெரிய விருந்தாளி எனக்கு யாரும் இல்லை!.....” என்று கூறிய கந்தன் மாறவேள் சட்டென்று நிறுத்திக் கொண்டான். “வந்தவர்கள் பெரிய விருந்தாளிகள்தான். ஆனால் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள என் தந்தை இருக்கிறார். அரண்மனை அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். உன்னோடு நேற்று ராத்திரி கூட நான் அதிக நேரம் பேசவில்லை. வழியெல்லாவது சிறிது நேரம் உன்னோடு சல்லாபம் செய்தால்தான் என் மனம் நிம்மதி அடையும். அவசியம் கொள்ளிடக்கரை வரையில் வந்தே திருவேள்!” என்றான்.

“எனக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றுமில்லை. உன் இஷ்டம், உன் சௌகரியம்” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

ஒரு நாழிகை நேரத்துக்குப் பிறகு இரு நண்பர்களும் இரு குதிரைகளில் ஏறிச் சம்புவரையர் மாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். குதிரைகள் மெதுவாகவே சென்றன. பிரயாணம் மிகவும் இன்பகரமாக யிருந்தது. மேலக் கூற்று சாலைப் பழுதியை வாரி அடிக்கடி அவர்கள் மேல் இரைத்ததைக்கூட அந்த நண்பர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. பழைய ஞாபகங்களைப்பற்றிய பேச்சில் அவ்வளவாக மனதைப் பறி கொடுத்திருந்தார்கள்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் வந்தியத்தேவன் கூறினான்:—“கந்தமாறா! உன் வீட்டில் ஒரே ஒரு இரவு தான் தங்கினாலும் அது எனக்கு எவ்வளவோ பயனுள்ளதாய் யிருந்தது. ஆனால் ஒரே ஒரு ஏமாற்றம். உன்

சகோதரியைப் பற்றி வடபெண்ணை நதிக்கரையில் என்னவெல்லாமோ வர்ணனை செய்து கொண்டிருந்தாய்! அவளை நன்றாய்ப் பார்க்கக்கூட முடியவில்லை. உன் அன்னைக்குப் பின்னால் ஓலிந்துகொண்டு அவள் எட்டிப் பார்த்தபோது அவள் முகத்தில் எட்டில் ஒரு பங்குதான் தெரிந்தது! நானும் மடமும் பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டியதைவிட உன் தங்கையிடம் சற்று அதிகமாகவே யிருக்கிறது.”

கந்தமாறனுடைய வாயும் உதடுகளும் ஏதோ சொல்வதற்குத் துடித்தன. ஆனால் வார்த்தை ஒன்றும் உருவாகி வரவில்லை.

“ஆயினும் பாசுகமில்லை. நீதான் நான் திரும்பி வரும்போது சில நாள் உன் வீட்டில் தங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறாயே? அப்போது பார்த்துப் பேசிக் கொண்டால் போகிறது. அதற்குள் உன் தங்கையின் கூச்சமும் கொஞ்சம் நீங்கி விடலாம் அல்லவா? கந்தமாறா! உன் சகோதரியின் பெயர் என்னவென்று சொன்னாய்?”

“மணிமேகலை!”

“அடா! என்ன இளிமையான பெயர்! பெயரைப்போலவே அழகும் குணமும் இருந்து விட்டால்.....”

கந்தமாறன் குறுக்கிட்டு, தாயம் நிறைந்த குரலில், “நண்பா! உன்னை ஒன்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தங்கையை நீ மறந்து விடு. அவளைப் பற்றி நான் சொன்னதை யெல்லாம் மறந்துவிடு. அவள் பேச்சையே எடுக்காதே!” என்றான்.

“இது என்ன, கந்தமாறா! ஒரே தலைகீழ் மாறுதலாய் யிருக்கிறதே! நேற்று இரவு கூட உன் வீட்டுக்கு நான் மருமகனாக வரப் போவதைப் பற்றி ஐயாடையாகச் சொன்னாயே!”

“அவ்விதம் நான் சொன்னது உண்மைதான். ஆனால் பிறகு வேறு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. என் பெற்றோர்கள் வேறு இடத்தில் என் சகோதரியைக் கலியாணம் செய்து கொடுக்க முடிவு செய்து விட்டார்கள். மணிமேகலையும் அதற்குச் சம்மதித்து விட்டாள்!”

வந்தியத்தேவன் மனதிற்குள் “மணிமேகலை வாழ்க!” என்று சொல்லிக் கொண்டான். மணிமேகலையை யாருக்

குக் கொடுக்க நிச்சயித்திருப்பார்கள் என்று ஊகிப்பதிலும் அவனுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படவில்லை. மூடு பல்லக்கி வீருந்து வெளிப்பட்ட இளவரசர் மதுராந்தகருக்குத்தான் நிச்சயித்திருப்பார்கள். மதுராந்தகருடைய கட்சிக்குப் பலம் தேட இப்படி யெல்லாம் உறவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறார்களாக்கும். பழுவேட்டரையர் பொல்லாத கேட்டிக்காரர்தான்!

“ஆஹா! நேற்று ராத்திரி வந்திருந்த பணக்கார விருந்தாளிகளில் ஒருவரை மாப்பிள்ளையாகத் திட்டம் செய்தீர்களாக்கும்! கந்தமாரு! இதில் எனக்கு வியப்பும் இல்லை; ஏமாற்றமும் இல்லை. ஒரு மாதிரி நான் எதிர்பார்த்ததுதான்.....”

“எதிர்பார்த்தாயா? அது எப்படி?”

“என்னைப் போல் ஏழை அநாதைக்கு யார் பெண்ணைக் கொடுப்பார்கள்? ஊரும் விடும் இல்லாதவனை எந்தப் பெண் மணந்து கொள்ள இணங்குவாள்? எப்போதோ என் குலத்தைச் சேர்ந்த முன்னோர்கள் அரசு செலுத்தினார்கள் என்றால், அது இப்போது என்னத்துக்கு ஆகும்?”

“நண்பா! போதும், நிறுத்து. என்னைப் பற்றியும் என் குடும்பத்தைப் பற்றியும் அவ்வளவு கேவலப் படுத்தாதே! நீ சொல்வது ஒன்றும் காரணமில்லை. வேறு மிக முக்கியமான காரணம் இருக்கிறது. அதை அறிந்தால் நீயே ஒப்புக் கொள்வாய். ஆனால் அதை நான் இப்போது வெளிப்படுத்துவதற்கில்லை. சமயம் வரும்போது நீயே தெரிந்து கொள்வாய்!”

“கந்தமாரு! இது என்ன ஒரே மர்மமாகவே இன்றைக்கு நீ பேசிக் கொண்டு வருகிறாயே?”

“அதற்காக என்னை மன்னித்தவிடு. உன்விடம் கூட நான் மனம் விட்டுப் பேச முடியாதபடி அப்படி ஒரு பெரிய காரியந்தான். எது எப்படியானாலும் நம்முடைய சினேகத்துக்கு எவ்விதப் பங்கமும் வராது என்பதை நம்பி, விஷயம் வெளியாக வேண்டிய சமயம் வரும்போது, ஒட்டமாக ஒடி வந்து உன்விடத்தான் முதலில் சொல்வேன். அது வரையில் என்விடம் நம்பிக்கை வைத்திரு. உன்னை நான் ஒருநாளும் கைவிடமாட்டேன் என்று நம்பி!.....”

“இந்த வாக்குறுதிக்காக ரொம்ப வந்தனம். ஆனால் என்னைக் கைவிடும் படியானி நிலைமை என்ன என்பதுதான் தெரியவில்லை! அப்படி நான் இன்னொருவரை நம்பிப் பிழைக்கிறவனும் அல்ல. கந்தமாரு! என்னுடைய உடைவாளையும் கைவேலையுமே நான் நம்பியிருப்பவன்!”

“அந்த உடைவாளையும் வேலையும் உபயோகிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் சிக்கிரத்தில் வரலாம். அப்போது நான் இருவரும் ஒரே கட்சியில் நின்று தோளோடு தோள் சேர்ந்து போரிடுவோம். அதுமே உன்னுடைய நோக்கமும் கைகூடும்.....”

“இது என்ன? ஏதாவது யுத்தம் சிக்கிரம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறாயா? அல்லது சமூகாட்டில் நடக்கும் யுத்தத்துக்குப்போகும் உத்தேசம் உனக்கு உண்டா?”

“சமுத்துக்கா? சமுத்தில் நடக்கும் அழகான யுத்தத்தைப் பற்றிக் கேட

டால் நீ ஆச்சரியப்பட்டுப் போவாய்! சுழத்தில் உள்ள நம் வீரர்களுக்காகச் சோழ நாட்டிலிருந்து அரிசியும் மற்ற உணவுப் பொருள்களும் போக வேண்டுமாம்! வெட்கக்கேடு! நான் சொல்வது வேறு விஷயம். கொஞ்சம் பொறுமையாயிரு. சமயம் வரும் போது சொல்கிறேன். தயவு செய்து இப்போது என் வாயைப்பிடுங்காதே!"

"சரி, சரி! உனக்கு விருப்பம் இல்லை யென்றால் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். வாயைக்கூடத் திறக்க வேண்டாம். அதோ கொள்ளிடமும் தெரி கிறது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

உண்மையில் சற்றுத் தூரத்தில் கொள்ளிடப் பெரு நதியின் வெள்ளம் தெரிந்தது. சில நிமிஷ நேரத்தில் நண்பர்கள் நதிக்கரையை அடைந்தார்கள்.

ஆடிப் புதுப் பிரவாகம் அந்த மாநதியில் கரை புரண்டு சென்றது. மறு கரை வெகு தூரத்தில் இருப்ப

தாகத் தோன்றியது. மறு கரையிலே யுள்ள மரங்கள் சிறிய செடிகளைப் போலிருந்தன. செக்கச் சிவந்த பெரு நீர் வெள்ளம் சுழிகளும் சுழல்களும்மாக, வட்ட வடிவக் கோலங்கள் போட்டுக் கொண்டு, கொம்மாளம் அடித்துக் கொண்டு, கரையை உடைக்கப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டு, 'ஹோ' என்று இரைந்துகொண்டு, ஜீழ்க்கடலை நோக்கி அடித்து மோறிக்கொண்டு விரைந்து சென்ற காட்சியை வந்தியத்தேவன் பார்த்துப் பிரமித்து நின்றான்.

தோணித்துறையில் ஓடும் ஒன்று நின்றது. ஓடந்தள்ளுவோர் இருவர்கையில் நீண்ட கோல்களுடன் ஆயத்த மாயிருந்தார்கள். படகில் ஒரு மனிதர் ஏற்கெனவே ஏறியிருந்தார். அவரைப் பார்த்தால் பெரிய சிவபக்த சிகாமணி என்று தோன்றியது.

கரையில் வந்து கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து, "சாமி! படகில்

வரப்போகிறீர்களா?" என்று படகோட்டிகளில் ஒருவன் கேட்டான்.

"ஆம்; இவர் வரப்போகிறார். கொஞ்சம்படகை நிறுத்து!" என்றான் கந்தமாறன்.

இரு நண்பர்களும் குதிரை மீதிருந்து கீழே குதித்தார்கள்..

"யோசனை இல்லாமல் வந்து விட்டேனே? இந்தக் குதிரையை என்ன செய்வது? படகில் ஏற்ற முடியுமா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"தேவையில்லை. நம்மைத் தொடர்ந்து இதோ இரண்டு ஆட்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஒருவன் உன் குதிரையை இங்கிருந்து கடம்பூருக்கு இட்டு வருவான். இன்னொருவன் உன்னுடன் படகில் ஏறி வந்து அக்கரையில் உனக்கு வேறு குதிரை சம்பாதித்துக் கொடுப்பான்!" என்றான் கந்தமாறன்.

"ஆஹா! எவ்வளவு முன் யோசனை? நீ அல்லவா உண்மை நன்பன்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"பாலாற்றையும் பெண்ணையாற்றையும் போலத்தான் கொள்ளிடத்தைப் பற்றி நீ நினைத்திருப்பாய். இதில் குதிரையைக் கொண்டு போக முடியாது என்று நீ எண்ணி யிருக்க மாட்டாய்!"

"ஆமாம்; அவ்விதம் உங்கள் சோழ நாட்டு நதியைப்பற்றி அலட்சியமாய் நினைத்ததற்காக மன்வித்து விடு! அப்பப்பா! இது என்ன ஆறு? இது என்ன வெள்ளம்? சமுத்திரம்போல வல்லவா பொங்கி வருகிறது?"

பத்தாம் அத்தியாயம்

குடந்தை சோதிடர்

குடகு நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பொன்னி நதி கன்னிப்பருவம் கடந்த தும் தன் மணுளானதைய சமுத்திர ராஜ விடம் சென்றடைய விரும்பினான். காடும் மேடும் கடந்து பாறைகளையும் பள்ளங்களையும் தாண்டிக்கொண்டு விரைந்து சென்றான். சமுத்திர ராஜனை நெருங்க நெருங்க, நாயகனைக் காணப்போகிறோம் என்ற குதூகலத்தினால் அவள் உள்ளம் வீம்மி உடல் பூரித்தது. இன்னும் சற்றுத் தூரம்

இரு நண்பர்களும் ஒருவரை யொருவர் தழுவிக்கொண்டு விடை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

வந்தியத்தேவன் நதிக்கரை யோரமாகச் சென்று படகில் ஏறினான்.

கந்தமாறனுடன் வந்த ஆள்களில் ஒருவனும் ஏறிக்கொண்டான்.

படகு புறப்படுவதற்குச் சித்தமாயிருந்தது. ஓடக்காரர்கள் கோல்போட ஆரம்பித்தார்கள்.

திடீரென்று கொஞ்ச தூரத்திலிருந்து "நிறுத்து! நிறுத்து! படகை நிறுத்து!" என்று ஒரு குரல்கேட்டது. ஓடக்காரர்கள் கோல் போடாமல் கொஞ்சம் தயங்கி நின்றார்கள்.

கூவிக் கொண்டு ஓடி வந்தவன் அதிவிரைவில் கரைக்கருகில் வந்து சேர்ந்தான். முதற் பார்வையிலேயே அவன் யார் என்பது வந்தியத்தேவனுக்குத் தெரிந்து போயிற்று. அவன் ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பிதான்.

வருகிறவர் வைஷ்ணவர் என்பதை அறிந்ததும் படகிலிருந்த சைவார், "விடு! படகை விடு! அந்தப் பாஷாண்டியுடன் நான் படகில் வர மாட்டேன். அவன் அடுத்த படகில் வரட்டும்!" என்றார்.

ஆனால் வந்தியத்தேவன் ஓடக்காரர்களைப் பார்த்து, "கொஞ்சம் பொறுங்கள். அவரும் வரட்டும்! படகில் நிறைய இடம் இருக்கிறதே! ஏற்றிக் கொண்டு போகலாம்!" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியாவிடமிருந்து நேற்றிரவு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பல விஷயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வந்தியத் தேவன் விரும்பினான்.

சென்றான். காதலனை அணைத்துக் கொள்ளக் கரங்கள் இரண்டு உண்டாயின. இரு கரங்களை விரித்தவாறு தாவிப் பாய்ந்து சென்றான். ஆனால் உள்ளத்தில் பொங்கிய ஆர்வ மித திக்கு இரு கரங்கள் போதுமென்று நோன்றவில்லை. அவளுடைய ஆசைக் கரங்கள் பந்து, இறுபது, நூறு என்று வளர்ந்தன. அவ்வளவு கரங்களையும் ஆவலுடன் நீட்டிக்கொண்டு சமுத்திர ராஜனை அணுகினான். இவ்விதம்

ஆசைக் கணவனை அடைவதற்குச்
சென்ற மணப் பெண்ணுக்குச் சோழ
நாட்டுச் செவிலித் தாய்மார் செய்த
அலங்காரங்கள் தான் என்ன? அடடா!
எத்தனை அழகிய பச்சைப் புடவை
களை உடுத்தினார்கள்? எப்படியெல்
லாம் வண்ண மலர்களைச் சூட்டி
னார்கள்? எவ்விதமெல்லாம் பரிபள
கந்தங்களைத் தூவினார்கள்? ஆஹா!
இரு கரையிலும் வளர்ந்திருந்த புன்னை
மரங்களும் கடம்ப மரங்களும் முத்து
மலர்களையும் ரத்தினப் பூக்களையும்
வாரிச் சொரிந்த அருமையை எவ்விதம்
வர்ணிப்பது? தேவர்கள் பொழியும்
பூமாரியும் இதற்கு இணையாகுமா?

பொன்ளி நதியே! உன்னைப்
பார்த்துக் களிப்படையாத கன்ளிப்
பெண் யார் தான் இருக்க முடியும்!
உன் மணக்கோல ஆடை அலங்காரங்
களைக்கண்டு உள்ளம் பொங்காத
மங்கை யார் இருக்க முடியும்?

கலியாணப் பெண்ணைச் சுற்றி ஊரி
லுள்ள கன்ளிப் பெண்கள் எல்லாரும்
சூழ்ந்து கொள்வதுபோல் உன்னை
நாடிப் பெண்கள் வந்து கூடுவதும்
இயற்கையே யல்லவா!

பொன்ளி தன் மணனைத் தழுவிக்
கொள்ள ஆசையுடன் நீட்டும் பொற்
கரங்களில் ஒன்றுக்கு அரிசிலாறு
என்று பெயர். காவோரிக்குத் தென்
புறத்தில் மிக நெருக்கத்தில் அரிசிலாறு
என்னும் அழகிய நதி அமைந்திருக்
கிறது. அப்படி ஒரு நதி இருப்பது
சற்றுத் தூரத்தில் இருந்து வருகிறவர்
களுக்குச் சொல்லித்தான் தெரிய
வேண்டும். இரு புறமும் அடர்த்தி
யாக வளர்ந்திருக்கும் இனிய பசு
மரங்கள் அப்படி அந்ததியை மறைத்து
விடுகின்றன. பிறந்தது முதல் அந்தப்
புரத்தை விட்டு வெளியேறி அறியாத
அரசகுலக் கன்ளியென்றே அரிசிலாற்
றைச் சொல்லலாம். அந்தக் கன்ளி
நதியின் அழகுக்கு இந்த உலகில் உவ
மையே கிடையாது.

நல்லது; அந்தப்புரம் என்னும்
எண்ணத்தை மறந்து விட்டு நேயர்கள்
நம்முடன் அரிசிலாற்றை நெருங்கி வரு
வார்களாக! சோலையாக நெருங்கி
வளர்ந்திருந்த மரங்களுக்கு கிடையே
புகுந்து வருவார்களாக! அடடா!
இது என்ன அருமையான காட்சி?

அழகுக்கு அழகு செய்வது போலும்
அமுதத்துக்கு இனிப்பு ஊட்டுவது
போலும் அல்லவா இருக்கிறது?

சித்திர விசித்திரமாகச் செய்த
அன்ன வடிவமான வன்னப்படகில்
வீற்றிருக்கும் இந்த வளிதா மணிகள்
யார்? அவர்களில் நடுநாயகமாக, நட
சத்திரங்களுக்கிடையில் பூரண சந்திர
னைப்போல், ஏழுலகங்களையும் ஆளப்
பிறந்த ராணியைப்போல், காந்தியுடன்
ள்ளங்கும் இந்த நாரீமணி யார்? அவ
ளுக்கு அருகில் கையில் வீணையுடன்
வீற்றிருக்கும் சாந்த கந்தரி யார்?
இனிய குரல்களில் இசை பாடி நதி
வெள்ளத்துடன் கீத வெள்ளமும்
கலந்து பெருகச் செய்து கொண்டு
வரும் இந்த கந்தர்வப் பெண்கள் யார்?
அவர்களில் ஒருத்தி மீன லோசனி;
இன்னொருத்தி நீல லோசனி; ஒருத்தி
தாமரை முகத்தாளன்; இன்னொருத்தி
கால இதழ் நயனத்தாளன். ஆஹா!
வீணையை மீட்டுகிறோனே, அவளுடைய
காந்தனை ஒத்த வீரல்கள் வீணைத் தந்தி
களில் அங்குமிங்கும் சஞ்சாரிக்கும் அழ
கைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கலாம்.

அவர்கள் இசைக்கும் கீதத்தின்
இனிமையைத்தான் என்ன என்று
சொல்லுவது? அதைக் கேட்பதற்காக
நதியின் வெள்ளம்கூட அல்லவா தன்
ஓசையை நிறுத்தி யிருக்கிறது? நதிக்
கரை மரங்களில் வாழும் கிளிகளும்
குயில்களும் கூட வாய்திறவா மோனத்
தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனவே! மணிதர்
களாய்ப் பிறந்தவர்கள், கேட்கும் செவி
படைத்த பாக்கிய சாலிகள், — அந்த
அமுத கானத்தைக் கேட்டுப் பரவசம்
அடைவதில் வியப்பு என்ன?

படகில் வரும் அப்பெண்கள் என்ன
பாடுகிறார்கள் கேட்கலாம்:—

மருங்கு வண்டு கீறந்து ஆப்ப,
மண்ப்பூ ஆடை அது போத்துக்
கடுங்கயற்கன் விழித்து ஒக்கி
நடந்தாய் வாழி! காவேரி!
கடுங்கயற்கன் விழித்து ஒக்கி
நடந்த எல்லாம் நீக்கனைவன்
நீருந்து செங்கோல் வையாமை
அறிந்தேன் வாழி காவேரி!

பூவீ சோலை மயிலாம்பு
புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமீ மாலை அருகசைய
நடந்தாய் வாழி! காவேரி!

காய் மாலை அருகைய
நடந்த வேல்லாம், தின்கனவன்
நாம வேலின் திறங்கண்டே
அறித்தேன் வாழி! காவேரி!

இந்த அமுதத் தமிழ்ப் பாடல்களை எங்கேயோ கேட்டிருக்கிறோ மல்லவா? ஆம், சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வரிப் பாடல்கள் இவை. எனினும், இந்தப் பெண்கள் பாடும்போது முன் எப்போது மில்லாத வனப்பும் கவர்ச்சியும் பெற்று விளங்குகின்றன. இவர்கள் பொன்னி. நதியின் அருமைத் தோழிகள் போலும்! அதனாலே தான் இவ்வளவு பரவசமாக உணர்ச்சி தரும்படி பாடுகிறார்கள். அடா! பாடலும் பண்ணும்பாவமும் எப்படிக்கலந்து இழைந்து குழைந்து இவர்களுடைய குரலிலிருந்து அமுத வெள்ளமாகப் பொழிகின்றன? பாட்டாவது, பண்ணாவது, கானமாவது, இசையாவது! அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இது ஏதோ மாயக் கலை! பாடுகிறவர்கள், கேட்பவர்கள் எல்லாரையும் பித்துப் பிடிக்கச் செய்யும் மந்திர வித்தை!

படகு மிதந்து கொண்டே வந்து, மரங்கள் சிறிது இடைவெளி தந்த ஓடத் துறையில் ஒதுங்கி நிற்கிறது. இரண்டு பெண்கள் இறங்குகிறார்கள்.

அவர்களில் ஒருத்தி, ஏழுலகத்துக்கும் ராணி எனத் தரும் கம்பீரத் தோற்றமுடைய பெண்மணி. இன்னொருத்தி வீணைத் தந்திகளில் விரலகளை ஒட்டி இன்னிசை எழுப்பிய நங்கை. இருவரும் அழகிகள் என்றாலும் ஒருவருடைய அழகுக்கும் இன்னொருவருடைய அழகுக்கும் மிக்க வேற்றுமை இருந்தது. ஒருத்தி செந்தாமரை மலரின் கம்பீர சௌந்தரியம் உடையவள். இன்னொருத்தி குழுத மலரின் இனிய அழகை உடையவள். ஒருத்தி பூரண சந்திரன்; இன்னொருத்தி காலைப்பிறை. ஒருத்தி ஆடும் மயில்; இன்னொருத்தி பாடும் குயில். ஒருத்தி இந்திராணி; இன்னொருத்தி மன்மதனின் காதலி. ஒருத்தி வேகவாஹினியான கங்காநதி; இன்னொருத்தி குழைந்து நெளிந்து செல்லும் காவேரி.

வாசகர்களை மேலும் சந்தேக ஆராய்ச்சி நிலையில் விட்டு வைக்காமல் இவர்கள் இருவரும் யார் என்று சொல்லி விடுகிறோம். கம்பீரத் தோற்றமுடைய மங்கைதான் சுந்தர சோழ மன்னரின் செல்வப் புகல்விஞ்சினவ. சரித்திரத்தில் ராஜராஜன் என்று புகழ்பெற்ற அந்நொழிவர்மனின் சகோதரி. அரகினங்குமரி என்றும் இனிய பிராட்டி என்றும்

மக்களால் போற்றப்பட்ட மாதரசி. சோழ ராஜ்யத்தின் மகோத்தமத்திற்கு அடி கோலிய தமிழ்ப் பெரும் செல்வி. ராஜராஜனுடைய புதல்வன் ராஜேந்திரனை எடுத்து வளர்த்து வீரநாதி வீரனாயும் மன்னாதி மன்னனாயும் ஆக்கிய திரப்பெண்மணி.

இன்னொருத்தி குந்தவைப் பிராட்டியுடன் இருக்கும் பாக்கியத்தை நாடி வந்த கொடும்பாளூர்ச் சிற்றரசர் குலப்பென். பிற்காலத்தில், சரித்திரத்திலேயே இணையில்லாத பாக்கியவதியாகப் போகிறவள். இன்று அடக்கமும் இனிமையும் சாந்தமும் உருவெடுத்து விளங்குகிறவள்.

இந்த இரு மங்கை மார்களும் படகிலிருந்து கரையில் இறங்கினார்கள். குந்தவை மற்றத் தோழிப் பெண்களைப் பார்த்து "நீங்கள் இங்கேயே

இருங்கள். ஒரு நாழிகை-நேரத்தில் திரும்பி வந்து விடுகிறோம்!" என்றாள். அந்தத் தோழிப் பெண்கள் அனைவரும் தெய்வத் தமிழ்நாட்டில் பற்பல சிற்றரசர்களின் அரண்மனையில் பிறந்த அரசகுமாரிகள். குந்தவை தேவிக்குத் தோழியாக இருப்பதைப் பெற்றகரும் பேரூகக் கருதிப் பழைய அரண்மனைக்கு வந்தவர்கள். இப்போது தங்களில் ஒருத்தியை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு குந்தவைப் பிராட்டி கரையில் இறங்கிப் "போய்விட்டு விரைவில் வருகிறேன்" என்றதும் அவர்களுடைய கண்களில் ஏமாற்றமும் அகுவையும் தோன்றின.

கரையில் குதிரை பூட்டிய ரதம் ஒன்று சித்தமாயிருந்தது. "வளநீ! ரதத்தில் ஏறிக் கொள்!" என்றாள் தன் தோழியைப் பார்த்து. வானநீ

ஏறியதும் தானும் ஏறிக்கொண்டாள். ரதம் வேகமாய்ச் சென்றது.

“அக்கா! நாம் எங்கே போகிறோம்? எனக்குச் சொல்லலாமா?” என்று வானதி கேட்டாள்.

“சொல்லாமல் என்ன? குடத்தை ஜோதிடர் வீட்டுக்குப் போகிறோம்” என்றாள் குந்தவை.

“ஜோதிடர் வீட்டுக்கு எதற்காகப் போகிறோம், அக்கா? என்னத்தைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக?”

“வேறு எதற்கு? உன்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகத் தான். சில மாத காலமாக நீ இப்படிப் பிரமை பிடித்தவள் போலும் உடல் மெலிந்தும் வருகிறாயா! உனக்கு எப்போது பிரமை நீங்கி உடம்பு தேறும் என்று கேட்பதற்காகத் தான்!”

“அக்கா! தங்களுக்கு ரொம்பப் புண்ணிபுழுண்டு. எனக்கு உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை. என்னைப்பற்றிக் கேட்பதற்காகப் போகவேண்டாம். திரும்பி விடுவோம்!”

“இல்லையடி, அம்மா, இல்லை! உன்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக இல்லை. என்னைப் பற்றிக் கேட்பதற்காகத் தான் போகிறேன்.”

“தங்களைப் பற்றி என்ன கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்? ஜோசியரிடம் கேட்டு என்ன தெரிந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்?”

“எனக்குக் கலியாணம் ஆகுமா? அல்லது கடைசி வரையில் கன்னிப் பெண்ணாகவே இருந்து காலங் கழிப்பேனா என்று கேட்கப் போகிறேன்.”

“அக்கா! இதற்கு ஜோசியரிடம் போய்க் கேட்பானே! தங்களுடைய மனதையே யல்லவா கேட்கவேண்டும்! தாங்கள் சலையை அசைக்க வேண்டியது தான்! இமயமலை முதல் குமரி முனைவரையில் உள்ள ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஓடி வர மாட்டார்களா? ஏன்? கடல் கடந்த தேசங்களிலே யிருந்தெல்லாம் கூட வருவார்களே? தங்களைக் கைப்பிடிக்கும் பேறு எந்த வீர இராஜ குமாரனுக்குக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறதோ? அதைத் தாங்கள் அல்லவா தீர்மானிக்க வேண்டும்!”

“வானதி! நீ சொல்வதெல்லாம் உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டா

லும் அதற்கு ஒரு தடை இருக்கிறது. எந்த தேசத்து அரச குமாரனாவது மணம் புரிந்து கொண்டால் நான் அயனுடைய நாட்டுக்குப் போக வேண்டியவருமல்லவா? எனக்கு இந்தப் பொன்னி நதி பாயும் சோழ நாட்டிலிருந்து வேறொரு நாட்டுக்குப் போகப் பிடிக்கவேயில்லையடி! வேறு நாட்டுக்குப் போவதில்லை என்று நான் சபதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....”

“அது ஒரு தடையாகாது. தங்களை மணம் புரிந்து கொள்ளும் எந்த ராஜ குமாரனும் தங்கள் காலில் விழுந்து கிடக்கும் அடிமையாகவே இருப்பான். இங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்றால் இடுத்துவிட்டுப் போகிறான்.”

“ஆகா! எலையைப் பிடித்து மடியில் வைத்துக் கட்டிக் கொள்வது போல் வேறு தேசத்து ராஜகுமாரனை நம் ஊரிலேயே கொண்டு வைத்துக் கொள்ளவா சொல்கிறாய்? அதனால் என்னென்ன தொல்லைகள் எல்லாம் விளையும் தெரியுமா!”

“எப்படியும் பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்கள் ஒருநாள் கலியாணம் செய்து கொண்டு தானே தீரவேண்டும்?”

“அப்படி ஒரு சாஸ்திரத்திலும் சொல்லியிருக்க வில்லையடி, வானதி! ஔவையாரைப்பார்! அவள் என்றும் கன்னி அழியாத கவிசுவரியாகப் பல காலம் ஜீவித்திருக்க வில்லையா?”

“ஔவையார் இளம் பிராயத்திலேயே கடவுளின் வரத்தினால் கிழவியாகப் போகினாள். தாங்கள் அதைப் போல் ஆகவில்லையே?”

“சரி, அப்படிக் கலியாணம் செய்து கொள்வது என்று ஏற்பட்டால் அநாதையான சோழ வீரன் ஒருவனையே நான் மணந்து கொள்வேன். அத்தகையவனுக்கு ராஜ்யம் இராது. என்னை அழைத்துக் கொண்டு வேறொரு தேசத்துக்குப் போக வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டான்! இங்கேயே, சோழ நாட்டிலேயே, இருந்து விடுவான்...”

“அக்கா! அப்படியானால் நீங்கள் இந்தச் சோழ நாட்டை விட்டுப் போக மாட்டீர்களே?”

“ஒருநாளும் போக மாட்டேன். சொர்க்க லோகத்துக்கு என்னை அரசியாக்குவதாகச் சொன்னாலும் போக மாட்டேன்.”

“இன்றைக்குத்தான் என் மனம் நிம்மதி அடைந்தது.”

“அது என்னடி?”

“நீங்கள் வேறு நாட்டுக்குப் போனால், நானும் உங்களோடு வந்தே தீரவேண்டும். தங்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்க என்னால் முடியாது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சோழ வள நாட்டை விட்டுப் போகவும் எனக்கு மனம் இல்லை.”

“கலியாணம் ஆனால் நீ போய்த் தானே தீரவேண்டும்?”

“நான் கலியாணமே செய்து கொள்ளப் போவதில்லை, அக்கா!”

“அடியே! எனக்குச் செய்த உபதேசமெல்லாம் என்கே போயிற்று?”

“தங்களைப்போலவா நான்?”

“அடிகளளி! எனக்கு எல்லாம் தெரியும்! என் கண்ணில் மண்ணைத் தூவலாம் என்று பார்க்கிறாய்? உனக்குச் சோழ நாட்டில் அபிமானம் ஒன்றும் கிடையாது. நீ ஆசையைத் திருக்கும் சோழநாடு வாளும் வேலும் தாங்கி ஈழநாட்டுக்கு யுத்தம் செய்ய அல்லவா போயிருக்கிறது? உன் அந்தரங்கம் எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தாய்?”

“அக்கா! அக்கா! நான் அவ்வளவு மூடமதி உடையவளா! குரியன் என்கே? காலைப் பனித்துளி எங்கே? சூரியனுடைய நட்புக்குப் பனித்துளி ஆசைப்பட்டால் என்ன பயன்?”

“பனித்துளி சிறியதுதான்! குரியன் பெரியது, பிரகாசமானதுதான்! ஆனாலும் பனித்துளி அப்படிப்பட்ட சூரியனைச் சிறைப்படுத்தித் தனக்குள் வைத்திருக்கிறதோ, இல்லையோ?”

வானதி உற்சாகமும் ஆர்வமும் நிறைந்த குரலில், “அப்படியா சொல்கிறீர்கள்! பனித்துளி கூடச் சூரியனை அடையலாம் என்று சொல்கிறீர்களா?” என்றாள். பிறகு திடீரென்று மனச் சோர்வு வந்துவிட்டது. “பனித்துளி ஆசைப்படுகிறது; சூரியனையும் சிறை பிடிக்கிறது. ஆனால் பலன் என்ன? சிறிய நேரத்துக் கெல்லாம் சரியான தண்டனை அடக்கிறது. வெய்யிலில் உலர்ந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைகிறது!”

“அது தவறு, வானதி! பனித்துளியின் ஆசையைக் கண்டு சூரியன் தன்னுடன் பனித்துளியை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறான். தன் ஆசைக்குகந்த பனித்துளிப் பெண் பிற புருஷர் கண்ணில் படக்கூடாது என்று அவன் எண்ணம். இரவு வந்ததும் மறுபடியும் வெளியே விட்டு விடுகிறான். மறைந்த பனித்துளி மறுபடியும் வந்து உதிக்கிறது அல்லவா?”

“அக்கா! இதெல்லாம் என்னைத் தேற்றுவதற்காகச் சொல்கிறீர்கள்.”

“அப்படியானால் உன் மனதில் குறை இருக்கிறது என்று சொல்லு. இத்தனை நாள் ‘இல்லவே இல்லை’ என்று சாதித்தாயே! அதனால்தான் குடந்தை ஜோசியரிடம் போகிறேன்.”

“என் மனதில் குறையிருந்தால், அதைப்பற்றிக் கேட்கச் சோதிடரிடம் போய் என்ன பயன்?” என்று கூறி வானதி பெருமூச்செறித்தாள்.

குடந்தை ஜோதிடரின் வீடு அந்த நகரின் ஒரு மூலையில் காளி கோயிலுக்கு அருகில் ஒரு தனித்த இடத்தில் இருந்தது. குடந்தை நகருக்குள் புகாமலேயே நகரைச் சுற்றிக் கொண்டு ரதம் அந்த வீடு சென்று அடைந்தது. ரதசாரதி ரதத்தைத் தங்கு தடையின்றி அங்கே ஓட்டிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்ததைப் பார்த்தால், அவள் அதற்குமுன் பலமுறை அங்கே ரதம் ஓட்டிக்கொண்டு சென்றிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

விட்டு வாசலில் ஜோதிடரும் அவருடைய சீடர் ஒருவரும் ஆயத்தமாகக் காத்திருந்தார்கள். ஜோதிடர் மிக்க பக்தி மரிதாயை வந்தவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார்.

“பெருமாட்டி! கலைகளும் திருமகளும் ஒருருவாய் வந்த தாயே! வரவேணும்! வரவேணும்! இந்த ஏழையின் குடிசை செய்த பாக்ஷியம், மறுமுறையும் தாங்கள் இக்குடிசையைத் தீட்டி வந்தீர்கள்!” என்றார்.

“ஜோதிடரே! இந்த வேளையில் தங்களைத் தேடிக்கொண்டு வேறு யாரும் இங்கு வர மாட்டார்கள் அல்லவா?” என்றாள் குந்தவை.

“வரமாட்டார்கள், தாயே! இப்போதெல்லாம் என்னைத் தேடி அதிகம் பேர் வருவதே இல்லை. உலகத்தில் கஷ்டங்கள் அதிகமாகும் போதுதான் ஜோசியர்களைத் தேடி மக்கள் அதிக

மாக வருவார்கள். இப்போது, தங்களுடைய திருத்தத்தை, — சுந்தர சோழக் கோமகனின் ஆட்சியில், — குடிகளுக்குக் கஷ்டம் என்பதே கிடையாது. எல்லாரும் சுக சௌக்கியங்களுடன் சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்றுச் சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்கள். என்னைத் தேடி ஏன் வருகிறார்கள்?" என்று ஜோதிடர்.

“அப்படியானால், எனக்கு ஏதோ கஷ்டம் வந்திருப்பதினால்தான் உம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறீராக்கும்!”

“இல்லை, பெருமாட்டி! இல்லவே இல்லை! நவநிதியும் கொழிக்கும் பழையாறை மன்னரின் திருக்குமார்க்குக் கஷ்டம் வந்தது என்று எந்தக் குருடன்தான் சொல்லுவான்! உலகத்தில் மக்களுக்குக் கஷ்டமே இல்லாமற்போய் விட்டபடியால், இந்த ஏழை ஜோதிடனுக்கு மட்டும் கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. இவனை யாரும் கவனிப்பார் இல்லை. ஆகையால், இந்த ஏழையின் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அம்பிகையைப் போல் வந்திருக்கிறீர்கள். தாயே! குடிசைக்குள்ளே வந்தருளவேண்டும். இங்கேயே தங்களை நிறுத்தி வைத்திருப்பது நான் செய்யும் அபசாரம்!” என்று ஜோசியர் சமத்காரமாகப் பேசினார்.

ரத சாரதியைப் பார்த்துக் குந்தவை “ரதத்தைக் கோயிலுக்குச் சமீபம் கொண்டுபோய் ஆலமரத்தின் நிழலில் நிறுத்தி வை!” என்றான்.

பிறகு ஜோதிடர் வழிகாட்டி மூன் செல்ல, குந்தவையும் வானதியும் அவ் வீட்டுக்குள்ளே சென்றார்கள்.

ஜோதிடர் தம் சீடனைப் பார்த்து, “அப்பனே! வாசலில் ஜாக்கிரதையாக நின்று கொண்டிரு; தப்பித் தவறியாராவது வந்தாலும் உள்ளே விடாதே!” என்று எச்சரித்தார்.

அரச குமாரியை வரவேற்பதற்கு உகந்ததாகச் சோதிடரின் கூடம் அழகு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுவரில் ஒரு மாடத்தில் அம்பிகையின் படம் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கியது. அமருவதற்கு இரண்டு பிடங்கள் சித்தமாயிருந்தன. குத்து விளக்கு எரிந்தது. அங்குமிங்கும் கோலங்கள் பொலிந்தன. ராசி சக்கரங்கள் போட்ட பலகைகளும் ஓலைச் சுவடிகளும் சுற்றிலும் இரைந்து கிடந்தன.

பெண்மணிகள் இருவரும் பிடங்களில் அமர்ந்த பிறகு, சோதிடரும் உட்கார்ந்தார்.

“அம்மணி! வந்த காரியம் இன்னதென்பதைத் தயவுசெய்து சொல்லி அருளவேணும்!” என்றார்.

“ஜோசியரே! அதையும் தங்கள் ஜோசியத்திலேயே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாதா?” என்றான் குந்தவை.

“ஆகட்டும், தாயே!” என்று கூறிச் சோதிடர் கண்ணை மூடிக் கொண்டு சிறிது நேரம் ஏதோ மந்திரம் ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிறகு கண்ணைத் திறந்து பார்த்து, “கோமாட்டி! இந்தக் கண்ணிப் பெண்ணின் ஜாதகம் பற்றிக் கேட்பதற்காகவே இன்று முக்கியமாக வந்திருக்கிறீர்கள். அவ்விதம் தேவி பராசக்தியின் அருள் சொல்கிறது. உண்மைதானா!” என்றார்.

“ஆஹா! பிரமாதம்! உங்களுடைய சக்தியை என்னவென்று சொல்வது? ஆம், ஜோசியரே! இந்தப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்கத்தான் வந்தேன். ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு இவள் பழையாறை அரண்மனைக்கு வந்தாள். வந்து எட்டு மாத காலம் மிகக் குதூகலமாய் இருந்து வந்தாள். என் தோழியருக்குள்ளே இவள்தான் சிரிப்பும் விளையாட்டும் கலகலப்புமாக இருந்து வந்தாள். நாலுமாதமாக இவளுக்கு என்னவோ நேர்ந்திருக்கிறது. அடிக் கடி சேர்ந்து போகிறாள். பிரமை பிடித்தாற்போல் இருக்கிறாள். சிரிப்பையே மறந்து விட்டாள். உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை என்கிறாள். இவள் பெற்றோர்கள் நாளைக்கு வந்து கேட்டால், என்ன மறுமொழி சொல்வது என்றே தெரியவில்லை.....”

“தாயே! கொடும்பாளூர்க் கோமகனின் செல்வப் புதல்விதானே இவர்? இவருடைய பெயர் வானத்தானே?” என்று ஜோசியர்.

“ஆமாம்; உமக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறதே!”

“இந்த அரசினங் குமரியின் ஜாதகம் கூட என்னிடம் இருக்கிறது. சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன்! சற்றுப் பொறுக்க வேணும்!” என்று சொல்லிவிட்டு, ஜோதிடர் பக்கத்திலிருந்த ஒரு பழைய பெட்டியைத் திறந்து சிறிது நேரம் புரட்டினார். பிறகு, அதிலிருந்து ஒரு ஜாதகக் குறிப்பை எடுத்துக் கவனமாய்ப் பார்த்தார். (தொடரும்)

நான்கு நன்மைகள்

மேட்டுர் சந்தன சோப்

பாலைமேக்கது, பரிசுத்தமானது

கவர்ச்சிக்க கார்த்தி அளிப்பது

நும் டாய்ஸை' சோப்

காவோர் ஸூப் சோப்

'சால்புக்ரா' எண்ணெய் சேர்ந்தது
சுகாதாரத்திற்கு இன்றியமையாதது

சுத்தமான சலவைக்கு உத்தமமான

காவோர் பார் சோப்

மேன்மையான 'மேட்டுர் கெமிகல்ஸ்' தயாரிப்புகள்

மேட்டுர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டுர் அணை - செலம்

பூரண விநியோக ஏஜன்டுகள் :

அலைட் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூடர்ஸ் லிமிடெட்
120, அரண்மனைக்காரர் தெரு, சென்னை 6. உலைகள்

நிகைக் கிருட்டு

லக்ஷ்மி ராஜேந்திர சங்கர்

“என்ன காழு? நாலு நாளாக எங்கே போயிருந்தாய்? நீ இல்லாமல் எனக்குப் பொழுதே போகவில்லை!” என் றேன் காழுவைக் கண்டதும்.

“ஆம், உங்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு போகக்கூடச் சாவகாசம் இருக்கவில்லை. ஒன்பது மணி வண்டிக்குப் போவதாக ஆறு மணிக்குத்தான் எனக்குத் தெரியும். நாலு நாள் முன்பு திடீரென்று கந்தரி வந்து ‘காழு! எங்கள் உறவு மனுஷ்யங்கள் கல்கத்தாவி விடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கும்பகோணம் போகிறார்கள். இந்தப் பக்கமெல்லாம் அவர்களுக்குப் புதிக. நீ சற்று அவர்கள் கூடப் போனாயானால் எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும். நாலு நாளைக்குத்தானே! காலேரி ஸ்நானமும் மங்கனாம்பிகையின் தரிசனமும் கிடைக்கும். என்ன சொல்கிறார்கள்?” என்று கேட்டான். ஏதோ தெற்கே போவதென்றால் என்னை ஒரு தனிப் பாசம் பிடித்துக்கொள்கிறது. ஆகவே, உடனே ‘சரி’ என்று கூறிவிட்டேன். நாலு நாள் அந்தப் பக்கம் சுற்றி விட்டு இன்று தான் திரும்பி வந்தோம். சாமான்களை இறக்கியானது ரேராக இங்கு வந்து விட்டேன். எனக்கும் உங்களைப் பார்க்காவிட்டால் மனது கேட்கிற தில்லை” என்றான்.

“கும்பகோணம் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது? என்ன விசேஷம்? யார் யாரைப் பார்த்தாய்?” என்று கேட்டேன்.

“எல்லாரையும் பார்த்தேன். விசேஷம் என்ன? பஞ்சப் பாட்டுத்தான். அரிசிப் பஞ்சமும் சாமான்களின் விலை ஏற்றமும், கறப்பு மார்க்கெட்டின் அகியாயங்களும் சிக்கவில்லை. தரித்திரம் எங்கும் தாண்டவமாடுகிறது!”

“அதைச் சொல்லு! இந்தத் தொத்து வியாதி எப்பொழுதுதான் நம்மை விடப் போகிறதோ? தினம் பேப்பரைப் பிரித்தால், ‘சண்ணை, தரித்திரம், புகம்பம், ரயில் கவிழ்த்தது, குழந்தைகளை விற்றார்கள், கிணறறில் விழுந்தார்கள்’ என்ற செய்திகளைத் தான் பார்க்கலாம். போன இடத்திலாவது ஏதாவது புது சமாசாரம் இருக்கும் என்று எண்ணினால் அதே பல்லிதான் போலிருக்கிறது!” என்றேன்.

“ஒன்றையும் காணோம்! கல்கத்தாக் காரர்கள் ரோம்ப நல்லவர்கள். கணவனும் மனைவியும் சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டு ரோம்பப் பிரிவாயிருந்தார்கள்.

வெளியூரில் வாசம் செய்கிறவர்களுக்கே ஒரு தாராள குணம் வந்து விடுகிறது. கோவில், குளம், சத்திரம், சாவடி ஒன்று விடாமல் பார்த்தோம். அவர் ரொழ்ப்புப் படிப்பாளி. பல விஷயங்களைப் பற்றியும் எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். — ஓஹோ! மறந்து விட்டேனே!” என்று சொல்லிவிட்டு திடீரென்று கிறுத்தினார் காழு.

“என்ன விஷயம்?” என்று கேட்டேன் நான்.

“அன்று ஆடி வெள்ளிக்கிழமை. கோவிலில் ஒரே கூட்டம். திபாராதனை நடந்து கொண்டிருந்தது. திடீரென்று, ‘ஐயோ! திருடன்! திருடன்! பிடியுங்கள்!’ என்று ஒரு கூச்சல் கேட்டது. கூக்குரல் வந்த திசையை எல்லாரும் நோக்கினார்கள். ஒரு பெண், இருபத்தைந்து வயதிற்குக்கும். இரப்பில் இரண்டு வயதுக் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு சின்று கொண்டிருந்தாள். குழந்தை தாயாரின் தோலில் சாய்ந்து கொண்டு ஒரு கையை முதுகுப் புறமாகத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தது. எல்லாரும் கூட்டமாக ஓடி வந்து ‘என்ன, ஏது?’ என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தனர். ‘குழந்தையின் கையில் போட்டிருந்த வளையல் யாரோ கழற்றிக் கொண்டு விட்டார்கள்’ என்று சொன்னார் அந்தப் பெண். இரண்டொருவர் போலீசுக்குத் தெரிவிக்க ஓடினார்கள். எங்களுடன் வந்த கல்கத்தாமமா அந்தப் பெண்ணின் அகழ்டையாகி அழைத்துக் கொண்டு எங்கெல்லாமோ தேடினார். கடைசியில் நகை அகப்பட்டது. பிறகுதான் எல்லோருடைய மனதிலும் ஒரு தினுசாக நிம்மதி ஏற்பட்டது” என்றான் காழு.

“இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் எவ்வளவோ நடக்கிறது. அதுவும் தேர் திரு விழா என்றால் திருட்டைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா? கூட்டங்களில் நகை கட்டு போட்டுக் கொண்டு போவதே அபத்தம் தான்!” என்றேன்.

“ஆமாம்! ஆனாலும் சில வேளைகளில் வேணு மென்றே திருடி விடுகிறார்களே! அதற்கு என்ன செய்கிறது?”

“வேணுமென்று? திருட்டு எல்லாமே வேணு மென்று திருடுகிறதுதான்!” என்றேன்.

“அதைச் சொல்லவில்லை! சில சமயங்களில் நகைக்குப் பார்த்திரமானவர்களை திருடி விடுகிறார்களே, அதைத்தான்

சொன்னேன்!" என்று சிரித்துக் கொண்டே ஒரு புதிர் போட்டான் காழ்.

"நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே!"

"இத்தத் திருட்டைப் பற்றித்தான் கூறுகிறேன். உண்மையில் அந்தக் குழந்தையின் தகப்பனாரே வளையல்கள் கழற்றிக் கொண்டு விட்டார். அதைக் கல்கத்தா மயூரா பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் பேர்லிருக்கிறது! உடனே நேரடியாகச் சென்று கேட்டதில் அவமானமும் துக்கமும் பொங்கக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டாராம். பாவம்! விட்டில் ரேஷனுக்குக் கூடப் பணமில்லையாம். போதாக்குறைக்கு அவருடைய சகோதரிக்கும் கவுட தசையாம். மனைவியின் நகை ஒன்றுவிடாமல் விற்குகிவிட்டது. இனிமேல் குழந்தையின் நகையைக் கேட்டால் கொடுக்க மாட்டான் என்று சினைத்துத் திருடமுயன்றாராம். இயற்கையிலேயே இரக்க குணமுள்ள கல்கத்தா மாமா அதைக் கேட்டு வருத்தப்பட்டு, அந்த மனிதரிடம் சிறிது பணம் இரவல் கொடுத்து, கல்கத்தாவுக்கு வந்தால் வேலை வாங்கிக் கொடுப்பதாக வாக்களித்து விட்டுவந்தார். எப்படி யிருக்கிறது கதை? தரித்திரம் மனிதர்களை என்ன வெல்லாம்தான் செய்யும்படி தூண்டுமோ?" என்றான்.

"இதைக் கேட்கும்போது என் சிறு பிராயத்தில் நடந்த சம்பவம் ஒன்று சினைவுக்கு வருகிறது!" என்றேன் நான்.

"என்ன?" என்று கேட்டான் காழ்.

"அப்பொழுது எனக்குச் சுமார் பத்து வயதிற்குக்கும். அந்த வருஷம் மஹாமகத்துக்கு விட்டிலிருந்த பாட்டிகள். அந்தை, சித்தப்பா, பெரியப்பா உள்பட எல்லோரும் பெரிய கூட்டமாகப் போயிருந்தோம். அந்த நாளில் குளத்தில் ஐவத்துக்குப் பதிலாக இடுப்பளவு சகலிதாவிருக்கும்.

"எங்கள் பெரியம்மா ரொம்ப இறுள்பும் ஹால்யமும் உடையவள். எல்லாசையும் பரிசாசம் செய்து சிரிக்க வைப்பாள். அந்தக் காலத்தில் இந்த நாட்களைப் போல் அளந்து அளந்து பேச வேண்டியதில்லை. எல்லோரும் பேசிச் சிரித்துக் கொண்டு குடியாக இருப்பார்கள்.

"மஹாமகக் காட்சியை வர்ணனை செய்யவே முடியாது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளும் பெண்களும் குழந்தைகளும் சங்கல்பம் சொல்லி ஸ்நானம் செய்வது தேய்விக்கக் காட்சியாகத்தான் ளிருக்கும்.

"எல்லோரும் ஒரு முழுக்கு முழுதி எழுந்தோம். எங்கள் உடம்பும் முகமும் சகலியினால் முடிப் பார்க்க சகிக்காமல் போய் விட்டது. பக்கத்தில் சின்று கொண்டிருந்த பெரிப்பானைப் பார்த்து விட்டு என் பெரியம்மா தன் மாயியாரிடம் 'அம்மா! உங்கள் பிள்ளையைச் சற்றுப் பாருங்கள்! கழுத்தில் ஒரு கயிறிறைக் கட்டி கம் அகத்துத் தொழுவத்தில் கட்டிவிடலாம் போலிருக்கிற தல்லவா?' என்றான்.

"உண்மையிலேயே அவருடைய கற்பும், பெருந்த தொந்தியும் உச்சிக் குடுமியும் சகலியில் தோய்ந்த எருமைபை சினைலுட்டின. மூன்று நாட்களாக ஓயாமல் மனைவியின் அதிகாரத்தையும் பரிசாசத்தையும் கேட்டுக் கேட்டுக் காது கொப்புளித்துப் போன பெரியப்பாவுக்கு ஒரே கோபமும் ஆத்திரமும் வந்தது. விடுவிடென்று கரையை நோக்கி நடந்தார். ஆனால் அதற்குள் இன்னொரு ஸ்நானத்துக்கு சங்கல்பம் ஆரம்பித்து வந்தியார் கூப்பிட்டு விட்டார். பாவம்! மறுபடியும் திரும்பி வந்து சங்கல்பம் ஆரம்பித்தார்.

"மனைவியின் புடவைத் தலப்புடன் வேஷ்டியை ஈடித்து கொண்டுதான் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அதன்படி இரண்டு பேருமாக முழுதி எழுந்தார்கள். அதற்குள்ளாகவே 'ஐயோ! திருடன்! திருடன்! கழுத்துக் காசுமாலையைக் கழற்றி விட்டானே! பிடியங்கள்!' என்று எங்கள் பெரியம்மா கத்தலானாள்.

மாணேஜர்:—ஹெட் கிளார்க் அதற்குள்ளாகவா விட்டுக்குப் போய்விட்டார்? வந்து அவர் என்ன கிழித்தார்?
பியூன்:—இதோ பாருங்கள், இத்தனையும் அவரே தானுங்க, கிழித்தார்!

“அந்தக் காலத்தில் ராமேசுவரம் முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களில் தண்ணீருக்குள் சிலர் மூழ்கியபடியே பெண்கள் முழுமூர் பொழுது அகப்பட்ட நகையை அழக்கிவிடுவார்கள். அது போல் பெரியம்மாவின் காகமாடையை யாரோ கைப்பற்றி விட்டார்கள்.

“மறகணம் பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டு விட்டது. போலீசும் ஜனங்களும் ஏகமாகக் கூடிவிட்டனர். எல்லோருக்கும் பசியும் அலுப்பும் சொல்லித் தீராதது. சிலர் போலீஸில் எழுதி வைக்கவேண்டும் என்றுகள். அப்பொழுது எங்கள் கூடவந்திருந்த மாமா தாத்தா ஒரு ரிடையர் போலீஸில் சூப்ரிண்டெண்ட். அவர், ‘எல்லோரும் விட்டுக்குச் சென்று சாப்பிடுவோம். பிறகு திருட்டைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யலாம்!’ என்று கூறிக் கூட்டத்தை ஒருவாறு விலக்கினார்.

“எல்லோருமாக இறங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வந்தோம். பெரியம்மா பாவம், நாற்பது பவுன் காகமாடையே போனதில், உற்சாகமும் பரிசாசமும் குறைந்து, கடவுளையும் மஹாமகத்தையும் வைய ஆரம்பித்து விட்டாள்.

“மறபடியும் ஒரு முறை சுத்தமான ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு எல்லோருமாகச் சாப்பிட்டோம். ஆனால் பெரியம்மா மட்டும் என்ன சொல்லியும் சாப்பிட மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் செய்தாள்.

“அப்பொழுது மாமா தாத்தா பெரியப்பாவைக் ‘கர கர’ வென்று இழுத்துக் கொண்டு எங்கள் முன்னிலையில் சிறுத்தி

வைத்து இடுப்பில் கட்டியிருந்த துண்டை அவிழ்த்தார். காகமாடையே கொத்தென்று கீழே விழுந்தது. எல்லோருக்கும் ஒரே ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் உண்டாகி விட்டது. ‘என்ன?’ ‘எப்படிக்கிடைத்தது?’ ‘யார் எடுத்தது?’ என்று பல கேள்விகள் ஏக காலத்தில் எழுந்தன. அப்பொழுது மாமா தாத்தா ‘நகை திருட்டுப் போய்விட்டது என்று அழித்ததும் கொஞ்சங்கூடப்பதனும் துண்டை நன்றாக மடித்து இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு இவள் ஒருவள்தான் மின்னாள். அப்பொழுதே எனக்கு இவன்மேல் சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டது. பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கவனித்து வந்ததில் சந்தேகம் ஊர்ஜிதமாயிற்று! அப்பாவி! திருடவாவது தெரிகிறதா! இந்தா அம்மா! மாடையை வாங்கிக் கழுத்திலே போட்டுக் கொள்!’ என்று கூறி மாடையைப் பெரியம்மாவிடம் கொடுத்தார்.

“பிறகு எல்லோருமாகப் பெரியப்பாவைச் சூழ்ந்து கொண்டு ‘அவர் அப்படிச் செய்யக் காரணம் என்ன?’ என்று கேட்டோம். ‘எல்லாம் அவளுடைய கொட்டத்தை அடக்கத்தான்!’ என்றார்.

“நாங்கள் யாவரும் பெரியம்மா என்ன செய்வானோ? பெரியப்பாவை விட்டு விட்டுப் போய் விடுவானோ என்றெல்லாம் பயந்தோம். ஆனால் பெரியம்மா மிகுந்த பெருமையுடன் பெரியப்பாவைப் பார்த்துக் கொண்டே காகமாடையை அணிந்து கொண்டாள்.

“ஆனால் மறுபடியும் சாயங்காலம் பழையபடி மாமியாரை நோக்கி, ‘ஏன்மா! எனக்கென்று இப்படி ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று வைத்தீர்களே? திருடவாவது தெரிகிறதா?’ என்று பரிசாசம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டாள். நாங்கள் எல்லோரும் பலகாலம் இதை நினைத்து நினைத்து சிரிப்போம்!’ என்று கூறி சிறுத்தினேன் நான்.

“இது எவ்வளவோ வேடிக்கையாக இருக்கிறதே! இதுவிரந்தே காலத்தின் மாறுபாட்டைப் பாருங்கள். வேடிக்கையும் வினோதமுமாக இருந்த ஜனங்கள் பட்டினியும், பயமும், கவலையுமாகக் காலம் தள்ளுகிறார்கள். மாணத்துக்காகவும் பணத்துக்காகவும் இன்னும் என்னவெல்லாம் தான் செய்வார்களோ! உம், எல்லாம் காலம் மாறும் பொழுது தானாகச் சரியாகி விடும்! கடவுள் இருக்கிறார்! சும்பகோணமும், கோவிலும், மங்களாம்பிகையின் தரிசனமும் பணத்துக்கு எவ்வளவோ ஆனந்தமாக இருந்தது! சரி, நேரம் ஆகிவிட்டது” என்று கூறிவிட்டு விட்டுக் குப் புறப்பட்டு விட்டாள் காழா!

ஜேரும் பேரும்

தேளி

ஜிவாஹர்லால்ஜிக்கு அறுபதாம் ஆண்டு முடிந்து அறுபத்தொன்றாம் ஆண்டு பிறந்திருக்கிறதாம்.

யாருக்காவது அறுபது ஆண்டு விரம்பி விட்டால் அவர்கள் மிழவர்களாகி விட்டதாகத்தான் நாம் கூறுவது வழக்கம். ஜிவாஹர்லால்ஜி மிழவரா? — சிரிப்புத்தான் உண்டாகும் யாருக்கும் இதைக் கேட்டு. அவரைக் கிழவராகக் கருதவே முடியாது. அவர் விஷயத்தில் முப்பு அரக்கன் தோற்றுப் போய்விட்டான் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

★

ஜிவாஹர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது அவருடைய ஆண்டுவிழா வேகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவது வழக்கம். அன்றையதினம் அருகத்து உறவினர்களிடமிருந்தும் வேறு பல பிரமுகர்களிடமிருந்தும் ஏராளமான பரிசுகளும் தின்பண்டங்களும் கிடைக்கும். அன்று முழுவதும் ஜிவாஹருக்கு ஓரே ஆனந்தமாக இருக்கும். ஆனால் இரவு படுக்கப்போகும்போது அவருக்கு அளவு கடந்த வருத்தம் உண்டாகிவிடும். அழகைகூட வந்துவிடும். "இந்தப் பாழாய்ப்போன பிறந்த நாள் வருஷத்துக்கு ஒருமுறைதானே வருகிறது? அடிக்கடி வந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!" என்று வருந்துவாராம்.

★

சென்ற 6-ம் தேதி ஜிவாஹர்லால் பம்பாயில் பேசுகையில், "நான் இதுவரை ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனது கிடையாது; ஒரு டாக்டராவது தம்முடைய திறமையை என்மீது பிரயோகிக்கும்படியான சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டது கிடையாது" என்று கூறியுள்ளார். அது முற்றிலும் உண்மை. நேருஜி ஒரு ஜல தோஷத்தாலோ, ஜூரத்தாலோ கோயுற்றுப் படுத்ததாக நாம் எப்போதாவது கேள்விப்பட்டதுண்டா? — இல்லவே இல்லை! — இந்தனைக்கும் வாழ்க்கையில் ஆறில் ஒரு பகுதியை அவர் சிறையில் கழித்திருக்கிறார்.

நேருஜி இவ்வளவு ஆச்சரியப்படத்தக்க ஆரோக்யத்துடன் இருப்பது எப்படி? இந்த இரகசியத்தை அவரே வெளியிட்டிருக்கிறார். எவ்வளவு அலுவல்கள் இருந்தாலும் தினம் சிறிது நேரமாவது யோகாசனம் அப்பியாசம் செய்து வருவதினால்தான்.

அறுபது வயது கடந்த இந்தப் பருவத்திலேயும் அவர் எப்படி உழைக்கிறார், எவ்வளவு நேரம் வேலைபார்க்கிறார் என்பதை விளக்கும் பரிசீலனையே பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது பிரமிப்பே உண்டாகும்.

பதவி ஏற்றது முதல் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக அவருக்கு ஒப்பு ஒழிவே கிடையாது. ஒவ்வொரு நாளும் நள்ளிரவையும் கடந்து வேலை செய்வது அவர் வழக்கமாகி விட்டது. இரவு ஒன்றரை மணிக்கு முன்பு அவர் படுக்கப் போவதில்லையாம். சொந்த விஷயங்களைக் கவனிக்கவே அவருக்கு நேரம் இருப்பதில்லை.

ஒரு முறை நேருஜியின் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் அவருடைய காரியதரிசியிடம் சென்று, "நான் பண்டித்தியைப் பார்க்க வேண்டும். தயவுசெய்து அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்" என்றார்.

"ஆகட்டும், நான் முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன். உங்கள் விலாசத்தைத் தெரிவித்தால் நல்லது. நீங்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் காரியதரிசி.

"நான் அவருடைய வீட்டில்தான் தங்கியிருக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தாராம் அந்த உறவினர்!

நான்கு நாட்களாக நேருஜியின் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தும் அவரைப் பார்க்கும்பேசும் அந்த உறவினருக்குச் சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை! நேருஜிக்கு அவ்வளவு வேலை!

★

நேபாளம் இமயமலையை ஒட்டியுள்ள நாடு. மகாவீரர்களாகிய கங்க மக்களின் தாயகம் இது. கங்க மக்களின் வீரம் உலகப் பிரசித்தமானது. யுத்தத்துக்கென்றே பிறந்தவர்கள் அவர்கள். ஆணைப்பட்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையே கண்ணில் வீசலை விட்டு ஆட்டியவர்கள் அவர்கள். ஒரு யுத்தத்தில் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தை அவர்கள் படுதோல்விக் குள்ளாக்கினார்கள்.

அது 1814-ம் வருஷம். லார்ட் டூவல் டிங்ஸ் அப்போது இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்தார். நேபாளம் சுதந்திர நாடாக இருந்தது அவர் கண்ணை உறுத்தியது. உடனே அதன்மீது போர் தொடுத்தார். தாமே திட்டம் போட்டு அந்த யுத்தத்தை நடத்தினார். ஏகாலத்தில் நான்கு திசைகளிலிருந்து நேபாளத்தைத் தாக்கினார். ஆனால் வீரம் மிக்க

கூர்க்களை முறியடிக்க அவரால் முடியவில்லை. அந்த சூத்தத்தில் பிரிட்டிஷ் ராணுவம் படுதோல்வி யடைந்தது. ஜெனரல் கில்லெஸ்பி என்ற ஒரு சேனாபதி தற்புடைய உயிரையே இழந்தார்! மற்றவர்கள் உயிர் பிழைத்தது திரும்புவது பெரும்பாடாகி விட்டது. நான்கு திசைகளிலிருந்து தாக்கியவர்கள் எட்டுத் திசைகள் வழியாக ஓடும்படியாகி விட்டது! கூர்க்களின் வீரம் அத்தகையது.

★

நேபாளம் இயற்கை வளம் மிக்க நாடு. விண்ண அளவும் மலைகள், கண்ணைக் கவரும் மலர் பூத்துக் குலுங்கும் ஆரண்யங்கள், என்றும் வற்றாது ஓடும் ஜீவநதிகள் சிறைந்தது நேபாளம். உடகப் பிரசித்திபெற்ற எவரெஸ்ட் மலைச் சிகரம் நேபாளத்தில் தான் இருக்கிறது.

இதன் ஐனத்தொகை ஏறக்குறைய 60 லட்சம்.

அரிசி, தேயிலை, கரும்பு, பருத்தி, புகையிலை முதலியன இங்கு பயிராகின்றன. முக்கிய நகரங்கள் மூன்று—காட்மாண்டு, ராக்கஸால், பாட்கான். காட்மாண்டுதான் தலைநகரம்.

நேபாளம் பழங்கால கலைமையிலேயே இருக்கிறது. நவீன நாகரிகம் இன்னும் அங்கு எட்டிப்பார்க்கவில்லை யென்றே சொல்லலாம். அங்கு பெரும்பான்மையான இடங்களுக்கு ரஸ்தா வசதியே கிடையாது. மோட்டாரில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும்போதே திடீரென்று அதை கிறுத்திச் சுமந்து கொண்டு போகும்படியான நிலைமை கூடச் சில பகுதிகளில் ஏற்படுமாம்.

ரீதிபதி (சாட்சியைப் பார்த்து):—
என்பீயா! வாதியைப் பிரதிவாதி அடிக்கும்போது நீ வாதிக்கு உதவி செய்யப் போகவில்லையே, ஏன்?

எ: சி:—ஐயா! அவர்களிருவரில் அப்பொழுது யார் வாதியாவார் என்று தெரியவில்லை. அந்நூல் பேசாமல் இருந்துவிட்டேன்!

ஜனாதிபதி ட்ருமனின் தலைமைப் பொருளாதார ஆலோசகர் கார்டன் கிரே சென்ற 12-ம் தேதி வெளியீட்டுள்ள ஓர் அறிக்கையில், தொழில் வளர்ச்சியடையாத தேசங்களை அபிவிருத்தியடையச் செய்வதற்காக அமெரிக்கா 20,00,00,000 டாலர் கொடுத்துவருவென்றுமென்று கூறியுள்ளார். இதைப் பார்த்ததும் ஒரு பழைய வேடிக்கைத் துணுக்கு ரூபகத்துக்கு வருகிறது.

ஒரு சமயம் அமெரிக்க சட்ட சபையில் பாதுகாப்புக்காக எவ்வளவு பணம் செலவழிப்பது என்பதைப்பற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது. "கடற்படைக்கு 20,00,00,000 டாலர் செலவிடவேண்டும்" என்றார் ஓர் அங்கத்தினர். "ராணுவ விஸ்தரிப்புக்காக 30,00,00,000 டாலர் செலவிடவேண்டும்" என்றார் மற்றொரு அங்கத்தினர். "விமானப்படைக்காக 40,00,00,000 டாலர் செலவிடவேண்டும்" என்றார் இன்னொரு அங்கத்தினர். இந்தச் சமயத்தில் சபையில் ஒரு அமளி உண்டாயிற்று. "என்ன?" "என்ன?" என்று எல்லோரும் கேட்டார்கள். ஓர் அங்கத்தினர் எழுந்து, "நான் ஒரு டாலரைக் கீழே போட்டுவிட்டேன். அதை நான் தேடி எடுக்கும் வரை நீங்கள் யாரும் வெளியே போகக்கூடாது" என்றார்.

அமெரிக்கர்களுக்கு ஸ்டீலும் கோடியும் சர்வசாதாரணம். சில சமயம் அவர்கள் உபயோகிக்கும் பூஜ்யங்களுக்கு மதிப்பே கிடையாதோ என்றுகூட எண்ணத்தோன்றும் நமக்கு. ஆனால் வர்த்தகம், கைத்தொழில் துறைகளில் ஒவ்வொரு டாலரையும் கணக்குப் பார்த்துச் சேர்க்கக் கூடியவர்கள். ஆகையினால் தான் இவ்வளவு பணக்காரர்கள் ஆண்கள்.

★

"ஆப்பிரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்தது. ஆனால் நோயாளிதான் இறந்து விட்டான்" என்று சொல்லுவதைப் போலத்தான் இருக்கிறது கண்ட்ரோல் விஷயமும். "வெல்லத்தின் விலை அதிகமாயிருக்கிறது" என்று கூக்குரல் கிளம்பிய தற்காக வெல்லத்தைக் கண்ட்ரோல் செய்தார்கள் சர்க்கார். இப்போது கண்ட்ரோல் இருக்கிறது; வெல்லம்தான் மார்க்கெட்டில் அகப்படவில்லை!

காய்கறிகளின் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்யவும் சர்க்கார் ஏதோ யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்வளவுதான்; அப்புறம் காய்கறிகளை மிழ்வுதலில் தான் பார்க்கும்படியாக இருக்குமோ என்னவோ!

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

“நான் எப்போதும்
‘மக்ளீன்’ களி உப
யோகிக்கிறேன்;
ஏனெனில் வாய்க்கு
ஒரு கிளிப்பும் கவர்ச்சி
சியும் சிது க்குகிறது.
என் பக்கிள சிது
நின்று பாதுகாக்கிறது
என்று பரிசீலனை
கொண்டு கொள்
எனாம்”

மூச்சின் நாற்றத்தை
போக்குகிறது

வாயைச் சுத்திவிடும்
உங்கள் ஈறுகளைப் பாதுகாக்கிறது

மேலே உள்ள கறகம் அகற்றி
பற்களுக்கு வெண்மை
தருகிறது

எல்லாம் செயல்படக்கூடிய ஒரே பற்
பசை மக்ளீன். பற்களை பளபள
வென்று வெணமைவாயிருக்கச்
செய்து, உமிழ நீர் அதிகரிப்பால் பல்
சொத்தை பிடிப்பதைத் தடுத்து,
மூச்சை கசுந்த மணம் கமழுவதால்
செய்து, உபயோகிப்பதற்கு ஆனந்தம்
அளிக்கிறது இது.

பிரத்யேகமான, பிரச் பின்பற்ற முடி
யாத தயாரிப்பு மக்ளீன்ஸ் பெராக்
டைட் பற்பசை. இதன் பரிபூரண
கந்தத்திற்கு உத்தரவாதம்.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
வாங்குங்கள்

MTX 2TM

பொய்யில் உண்மை

கே. ஏ. எஸ்.

அன்று கடற்கரையில் அதிகக் கூட்டம் இல்லை. ஒரு வேளை வானம் மழும் மந்தாமரமாக இருந்தது! அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் என் அடைமறை பெய்தாடொழிய லீட்டில் தங்குவதில்லை.

எனவே ஆர்விலிருந்து திரும்பியதும் காப்பிக் கடனை முடித்தக் கொண்டு, கடற்கரையை அடைந்தேன். மணலின் மேல் தண்ணை விரித்து, அதன்மேல் அமர்ந்து கொண்டு பொழுது போக்குவதற்காகக் கொண்டு வந்திருந்த பத்திரிகையைப் புட்டத் தொடங்கினேன். கண்ணும் கருத்தும் அதில் செல்ல மறுத்தன. எனவே அதை முடி வைத்தவிட்டுச் சுற்றிலும் பார்த்தேன். “சற்று அந்தப் பத்திரிகையை இப்படிக்கொடுக்க முடியுமா?” என்று என் அருகில் அமர்ந்திருந்த ஒருவர் கேட்டார்.

மொனையாகப் பத்திரிகையை அவரிடம் கொடுத்தேன். இரண்டு நிமிஷங்களுக்குள் அதைப் பார்த்துவிட்டு அவர் ‘வந்தன’ க்குடன் திருப்பி அளித்தார்.

வதாவது அவருடன் என் பேச வேண்டுமே, அதற்காக!

“உங்களை அடிக்கடி இங்கு என் பார்த்திடுறேனே! திருவல்லிக்கேணியில்தான் வாசமோ?” என்று கேட்டு வைத்தேன்.

“இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் என் இருப்பதில்லை. இன்று சென்னையில் இருப்பேன். காலை மதுரையில் இருப்பேன்” என்று அவர். பிறகு அதைத் தொடர்ந்து, “என் இப்படிப் பேசும்பொழுது என் உத்தியோகமே ஊர் ஊராகச் சுற்றும் உத்தியோகமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறதல்லவா? சன்யாசியைப் போல் காலத்தைக் கடத்தி வரும் எனக்கு உத்தியோகம் எதற்கு? ஆனால் ஒரு காலத்தில் இப்படி என் வாழ்க்கை மாறிவிடும் என்று என் எண்ணவே இல்லை” என்று.

அவர் பேசியது எனக்கு விளக்கவில்லை. ‘மனிதர் வாழ்க்கையில் விரகத்தி ஏற்பட்டு இவ்வாறு பேசுகிறார்’ என்று எண்ணினேன். மறுபடியும் அவர் பேச ஆரம்பிக்கவே என் சிந்தனை கலைத்தது.

“உங்களுக்கு என் பூர்வ கதையைக் கேட்கும் வரை ஒன்றும் புரியாது. ஆகையினால் இவ்வென்றால் சொல்கிறேன்”

என்று கூறிவிட்டு என் பதிலுக்காகக் காத்திராமல் கதையை ஆரம்பித்தார்.

“பஞ்சாபகேசனும், காணும் மூன்று வருஷங்கள் பழகுவதற்குள் பிராண நிகேதி தர்கனாதி விட்டோம். இருவரும் ஒன்றாக இண்டர் தேரி பி.எ. வகுப்பில் சேர்ந்தோம்.

பஞ்சாபியைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆள் பார்ப்பதற்குச் சுமாராக இருப்பான். எல்ல உழைப்பாளி. எங்களிருவரில் யாருக்குத் தமிழில் முதல் மார்க்கு கொடுப்பது என்பது பற்றிய சர்ச்சைகள் கூடச் சில சமயங்களில் பண்டிதர்க ளிடையே ஏற்பட்டுவிடுவது உண்டு. ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் இருவரும் கன்றாகத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தோம். மற்ற பாடங்களில் சிற்சில சமயம் என் அவனை விட அதிக மார்க்குகள் வாங்குவேன். மற்ற சமயங்களில் அவன் தான் எனக்குமேலிருப்பான். ஆகவே, மாணவர்களும் எங்கள்மேல் தனி மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள்.

தெய்வ பக்தியிலும் எங்கள் ஒருவருக் கொருவர் சளைக்கவில்லை. கோவில்களுக்கு அடிக்கடி செல்வோம். சுருக்கக் கூறினால் எங்களிருவருக்கும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைத் தவிர மற்ற எதிலும் வேற்றமை இல்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் தேதியன்று எனக்குத் தஞ்சாவூரில் உள்ள என் தகப்பனா ரிடமிருந்து தூறு ரூபாய் மணியாட்டர் வந்துவிடும்.

பஞ்சாபியோ பாம ஏழை. மாயவரத்தில் அவன் தாயார் மிகவும் கஷ்ட ஜீவனம் கடத்திவந்தான். எவ்வளவோ கஷ்டப் பட்டுப் படித்தான் அவன். இரண்டொரு இடங்களில் டியூஷன் சொல்லிக் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டான். அவன் நிலையைக் கண்டு இரங்கி காணும் என்னால் ஆன உதவிகளை அவனுக்குச் செய்து வந்தேன். ஹாஸ்டலில் என் அறையில் இல்லை யென்றால் என்னைப் பஞ்சாபியின் அறையில் தான் பார்க்கலாம்.

இந்த உலகத்தில் எதுவும் நிலைத்த நிற்பதில்லை. எங்கள் ஒற்றமை மட்டும் அதற்கு விலக்கா? என் மனதில் மட்டும் எங்கள் ஒற்றமையைப் பின்னப்படுத்தவோ, எங்களைப் பிரிக்கவோ யாராலும் முடியாது என்ற

எண்ணம் பங்காத்தான் இருந்தது. ஆனால்
 வீனியர் பி. ஏ. வகுப்பை அடைந்த நேரம்
 காலத்திற்கும்மேலே பஞ்சாபி எனக்குப்
 பால விசேஷி யாகிட்டான்.

வழக்காக வீனியர் வகுப்புகளுக்குப்
 புதிதாக யாரும் வருவதில்லை. ஆனால் அந்த
 வருஷம் கில் வீனியர் வந்த சேர்தான்.
 மதரஸில் இருந்த அவன் தகப்பனருக்குத்
 திடீரென்று திருச்சிக்கு யாத்திரையிட்டபோது,
 தன் பெண்ணைத் தனியாக அங்கே படிக்க
 அனுப்பிக்கொண்டான். கூடவே அவருக்குத்
 கொண்டு வந்த எங்கை கண்ணாடிகள்
 சேர்த்துவிட்டான்.

ஒரு கம்பினு காரிதானேதான் அவன்
 அந்தக் காரியத்திற்கும் ஆற்றாமையானான்
 என்பது என் அபிப்பாயம். தந்தை பதமை
 என்பார்களே, அந்தப் பதமைக்கு பிறகு
 நேயன் உயிரித்தானே என்ற என்னை
 கும் அவரைப் பார்த்துவிட்டு என்னு
 வாகை.

அவரிடம் மனதைப் பறி கொடுத்தவர்
 களில் என்னுள் ஒருவன் என்ற சொல்வத்
 தெரையவில்லை. ஏதாவது ஒரு சாக்கை வைத்
 தக் கொண்டு அவரிடம் பாலுதைகள் காள்
 போடு முயற்சிக்குகிறேன். ஆனால் அவன்
 என்விடம் போ விருப்பமில்லை பென்ற
 தெரிந்தது. கிஷாய் அத்தான் சிந்தையிலே.
 மற்ற யானையானே ஏதெடுத்தல் பார்த்து
 அவன் பஞ்சாபியிடம் யிடும் சகலமானப்
 பேசும் பழகினான். அவனுள் அவனுடன்
 தானையானப் பழகினான். அடிக்கடி அவன்
 அவனுடைய வீட்டுக்கும் போய்வாத்த
 தியாயிட்டான்.

என் மனதிலிருந்த நேச உணர்ச்சி மீட
 கவே, பொருமை அதன் இடத்தை என்மீகசித்
 தக் கொண்டது. இது மனித இயல்புதான்.
 பெண்களின் சித்திதம் பெரிய பெரிய சாஜ
 வர்களை அழித்திருக்கும்பொழுது எங்கை
 கட்டி என்வாத்திரம்?

பஞ்சாபியைப் பொறுத்த வரையில், என்
 னுடன் எப்பொழுதும் போலவே பழகி வந்
 தான். எப்பொழுதாவது வீனியைப் பற்றி
 அவன் போசு ஆரம்பித்தான் காள் போசு
 வேறு திக்கில் வேண்டுமென்றே திரும்பி
 விடுவான்.

நீசா விடுபுதைக்கு வளருக்கும்
 போய்விட்டு காள் திருச்சி திரும்பி வந்தேன்.
 பிஷாயின் என் யாக்குக வேண்டாம் சீவ
 சாதாரணமாக இருந்ததைப் பார்த்த ஒன்
 வேறுமே யிரித்தானான். அதுதான் வீசா
 கிக்க வந்தவர்களில் பஞ்சாபியும் ஒருவன்.

அவன் தன் முறையாகத் தெரிவித்தான்.
 எனவே, "என் சேக்! இப்படிப் படுமொச
 யாக உன் யாக்குகள் குறையானேன்?"
 என்ற கேட்டான் அவன். அப்பொழுது
 எனக்குக் கொடும் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

"உட்பு கையிலுண்டா, இவ்வாடிட்
 டாக் என்ன?" என்ற உரி மருப்பினான்.

"அதிருக்கட்டும்! உன் கவினியின் அயா
 வந்த....." என்ற அவன் ஆரம்பித்தான்.
 என்னும் கேட்டுக் கொண்டு அங்கே
 உட்கார்ந்திருக்க முடியவில்லை.

"மன்னிக்கணும், பஞ்சாபி! எனக்கு
 வெளியே அவசாயம் போக வேண்டி
 விடுகிறேன்" என்ற உரி விட்டுப் பறித்த
 குக் கூடக் காத்திராயன் காள் வெளியே
 போய்விட்டான். என் மனம் கொதித்தது.
 அந்த யாதிரிச் சமயத்தில் அங்கே எப்படி
 உட்கார்ந்திருக்க முடியும்?

இரண்டு மூன்று நினைக்கக் கழித்த
 உத்த மட்டுக்கு சம்பலம் என்னை மேலும்
 கலக்கிவிட்டது.

மரணியில் உளவி வரலாம் என்ற சொல்பி
 தான். போகும் பொழுது வேண்டு

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

15. பன்மீமாதாஞ்சனம்

விசிப்பில் மலங்கூறு படுக்கவும். இரண்டு கால்களையும் சேர்க்காத போல் ஓட்டவைத்து கீட்டிக் கொள்ளவும். இரண்டு கைகளைத் தலைக்குமேல் கீட்டி, காதுகளை ஒட்டி ஆற்றிபோல் வைத்துக் கொள்ளவும். மூச்சைப் பிடித்து எழுந்த உட்காரவும். கைகளைக் காதுகளை ஒட்டி ஆற்றி போலவை வைத்திருக்க வேண்டும். பிறகு மூச்சை விட்டுக் கொண்டு, மூன்றுக்குக் குவித்து கால் கட்டை வீரிக், கைகளின் ஆங்காட்டி வீரல் கடுவியல் இவை இரண்டையும் கோக்கி போல் மடக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளவும். கைகள் காதுகளை விட்டு விவகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும். பிறகு கைகளை மடக்கி, முகத்தை முழங்கால்களின் சந்த வரை எட்டிக் குவிப்பவும். மடக்கின முழங்கை தளையில் ஓட்ட வேண்டும். இவ்வீரிக் 2, 3 வீராக இருந்து விட்டு, சிவிக்ந்து கால் கட்டை வீரிக் விட்டுக் கைகளை அகற்றிக் காதுகளுடன் ஒட்டிவராதே கைகளை கீட்டி உட்காரவும். பிறகு மெதுவாய்ப் பின்புறம் கைகளை கீட்டிவராதே படுக்கவும். இப்படிச் செய்தால் ஒரு முழுபயிற்சி மோத்தாஞ்சனம் ஆகும். இம்மாதிரி இடையில் களைப்பாகாமல் தொடர்ந்து மூன்றிரண்டு ஆறு தடவை செய்யலாம். இந்த ஆசனத்தை மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். 1. கைகளை கீட்டிப் படுத்த

சிவிக்ந்திருந்து எழுந்து உட்காரவது. 2. கைகளை மூன்று கீட்டிக் கால் வீரிக்ளைப் பிடிப்பது. 3. தலைவைக்கின்ற முகத்தைக் கால் முழங்கால்களுடன் ஒட்டவது. மிகச் சிலரைத் தவிரப் பெரும்பான்மை வானவர்களுக்கு எவ்வாறு பாகங்களும் மூழ்காய்ச்சி செய்ய வராது. அவர்கள் ஒவ்வொரு பாகமாகச் செய்து மூன்றேறலாம். முதல் பாகமாவது படுத்த எழுந்து உட்காரவது மட்டும் தினமும் 6 தடவை யாகச் சில நாள் செய்தபின் இரண்டாவது பாகம் செய்து துவங்கலாம். முதல் பாகம் செய்யவே விருக்கு வராது. கைகளை கீட்டிவரவது எழுந்து உட்கார முடியாத கையை ஊன்றியே எழுந்திருப்பார்கள். விருக்கு எழுந்திருக்கும் போது கைகளை வீசித்தான் எழுந்திருக்க முடியும். அப்பொழுது கைகள் காதுகளை விட்டு விவகி விடும். இவை வெல்லாம் ஆரம்பப் பிழைகளால் இருக்கலாம். விடா மூவற்றியுடன் செய்து வந்தால் சில நாட்கள் தவறுகள் மறைந்து விடும். விருக்கு எழுந்திருக்கும் போது, இரண்டு கால்களும் தூக்கும். அப்படித் தூக்க விடாமல் தளையில் ஊன்ற வைத்து எழுந்திருக்கவே மூலம் வேண்டும். அப்படியும் முடிய விவகியானும் பாதங்களை பீரோ அடியிவாவது மேலே காற்காலி அடியிவாவது விட்டு எழுந்திருந்தால் கால் தூக்காது. ஆட்களைக் கொண்டும் கால்களை அழக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளச் சொல்லலாம். இப்படிச் சில நாள் செய்து வந்தால் கால் தூக்காமலேயே எழுந்திருக்க வரும். இரண்டாவது பாகமாவது கால் கட்டை வீரிக் பிடிப்பது. விருக்கு மூது கெழும்பின் முதல் தவினும் முடியாமல் இருக்கும். இவ்வே செய்து விட வேண்டும் என்ற முறட்டுத் தனமாய்ப் பழக்கக் கூடாது. ஒரே நாளில் சாதித்து, பிறகு வளிக்கிறது என்று விட்டு விடுவதற்குப் பதில், மெதுவாகச் செய்வே மேல். சிலர் 'எனக்குக் கால் கீளம், கைகுட்டை, அதனும் எட்ட வரவில்லை' என்ற சொல்லு வார்கள். அப்படி யாருக்கும் இருப்ப தாய்த் தெரியவில்லை. மூது கெழும்பு கட்டை பாய்க்கிது, விலகா முறட்டு மூல் விவகியோடு இருப்பதனால்தான் காலைத் தொட முடியவில்லை. அவர்களும் தினமும் சித்திரத்துடன் பழகுவான்களானும் மூது கெழும்பு கட்டுத் தளிக்ந்து வளிக்ந்து கொடுக்கும். விருக்கு வறிய பருக்திருப்பதாலும் காலைத் தொட வராது. அவர்கள் சவரா ஆனம், தனராசனம் முதலியவைகளை ஆசா சிவமங்களுடன் செய்துகொண்டு, பிறகு பன்மீமாதாஞ்சனம் பழகு

வார்களானும், வயிற் கரைத்து கால் எட்டிப் பிடிக்க முடியும்.

சிலருக்கு கால் வீரலைப் பிடிக்கும் போது முழங்கால் துக்கியிடும். முழங்கால் அடித்தாள் தான் வீரலைப் பிடிக்க முடியும். பரவாயில்லை; அப்படிப் பிடித்தாவது பிறகு காலில் சலியால் கீட்ட முயற்சிக்கவும். சில கால் செய்து வந்தால் முழங்கால் மடக்காமலேயே பிடிக்க வரும்.

சிலருக்குக் கால் பிடிக்கும் போது, கால், தடை, கரம்புகள் 'கரீல்' என்று இழுக்கும். அப்பொழுது விட்டு மறுபடி மறுபடி செய்து வந்தால் சில காலில் அப்படி வலிப்பது கின்று விடும்.

முன்புறது பாசமாவிய முகத்தை முழங்கால் கழுத்து ஒட்டுவது முன்பு விடச் சற்று சிரமமானதுதான். சிலருக்கு முகம் பாதிவகையதான் செய்றும். சிலருக்கு முகம் செய்றும்போது, முழங்காலும் மடித்து தூக்கும். அப்படி மடித்து தூக்கி முகத்தை எட்டுவது கலையாகவும் தெரையும். ஆனால் சலியை கீசியை மனநில் வைத்து, இக்குறைகளை வெல்லும் சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த ஆசனம் பெண்களுக்குச் கலையால் வந்து விடும். எல்லாப் பெண்களையும் சொல்லவில்லை. விட்டு வேலைகளைக் குனிந்து கீழிக்கு செய்றும் பெண்களுக்குத்தான் மிகச் கலையால் வரும். ஒரு பவனியும் செய்வாயம். சொஞ்சால் இருப்பவர்களுக்குச் சற்று சிரமத்தான். ஆனால் அவர்கள் தான் அவசியம் பழக வேண்டும்.

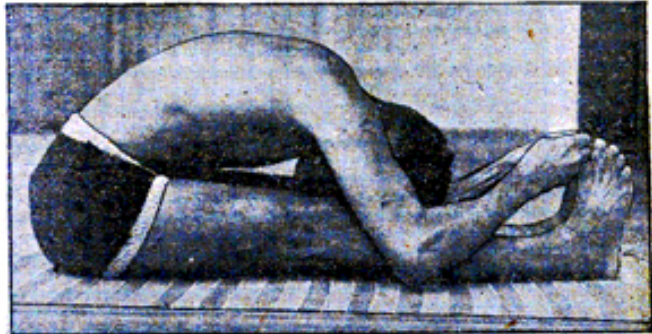
ஆசனம் செய்வதால் இளமை உண்டாகும் என்கிறோம். இளமை, கறு கறுப்பு, ஆரோக்கியம் எல்லாம் முத

கெழும்பின் இளக்கத்தைப் பொருத்திருக்கிறது. எந்த ஆசனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், முதல்கெழும்பின் இளமையைச் சாதகமான பரிநிலாவேயே இருக்கும்.

செய்றப் பார்த்தால் ஒடிவாய், வெண்பூ இரும்பாக்கள். இளமையின்களையுயிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு ஆசனம் வேறு கலையால்ச் செய்ய உருள் என்று சொல்லத் தெரையும். ஆனால் செய்வச் செய்வீப் பார்த்தால் தெரியும். முதல்கெழும்பு வலியை மீறும் கட்டை போல கிற்றும். கால் கட்டை வீரலைக் கூடத் தொட முடியாது.

சிலர் பாரிவங்குச் சற்று கனத்த இருப்பார்கள். அவர்கள் கட்டை மீள்வாமல் முழங்கால் வேவேயே படுத்த விடுவார்கள். ஆசிரிய, பரிவையாகவும் வகையாகவும் கிதானித்து விடக் கூடாது. அவரவர்களின் முதல்கெழும்பின் தன்மை கையப் பொறுத்தத்தான் ஆசனங்கள் பழக வரும். ஆனால் யாரும், எந்த வயதானரும், முதல்கெழும்பு கட்டை பாய்க்கிதானும் ஆசனங்களைப் பழகி இளமையே இருக்க வராம்.

வாசிப்பினால் இருக்கும், சிலர் சோம்ப லுடன் எதிலும் சிரத்தையும் உற்சாகமு மில்லாமல் இருப்பார்கள். ஏதோ தம்முள் விவாதி இருப்பதாகவும் நினைவித்து விடுவார்கள். டாக்டர்கள் உடம்பில் ஒரு விவாதியும் இல்லை பென்று சொல்லிவிட்டாலும் இவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படாது. இன்னும் பெரிய டாக்டர், அவரைவிடப் பெரிய டாக்டர் என்று அவர்களை மெல்லாம் போய்ப் பரிசீலித்துப் பார்ப்பார்கள். ஏதாவது இருந்தால் தானே சொல்லி? முதல்கெழும்பு கட்டை பாய்க்கிதானும் கறுகறுப் பில்லாமல்

மாடு வாய்க்குபயர்:—என் அப்பா, உன் மாடு என்வளவு கறக்கும்? மாடு விற்பயர்:—நம்ம மாடு வேலைக்கு இரண்டு படி பாக் கறக்கும்; ஆனால் நான் படி பாக் விற் களாலுங்க!

இருப்பதற்கு என்ன விபாதி என்று சொல் லுவார்கள்? அவர்களும் உடம்பில் எந்தவித மாற விபாதியும் இல்லை என்று சொல்லி விடுவார்கள். "குளித்து எடையடி வேலை செய். தேசாப்பியாசம் செய், என்வாய் சகியாய்ப் போய்விடும்" என்று எந்த டாக்டராவது சொல்லுவாரா? அப்படிச் சொல்லும் டாக்டர்களை எடி சூனங்கள் போய்விடுவாரா? ஏதாவது உறுதற்புண் டாக் ஒரு மருத்தை எழுதிச் சொடுத்து விடுவார்கள். இவர்கள் தெய்வமே என்று சாப்பிட வேண்டியததாம். ஆனால் பயன்? பூஜ்யம்தான்.

இப்பாவிட உட்கை உதறத்த உர மேற்றி வைத்துக் கொள்ள தென்பது இயற்கைக் கட்டளையாய் இருக்கும்போது சோய்பெரித்தனத்தினால் தருபிடிக்கும் படியாக அவ்வளவு செய்கிறார்களா? கட்டை யாய்ந்த போல முதலெழும்பையும் உட்கையும் மருத்து இனக்கி விடுமா? அப் படி இனக்குறி தென்பே வைத்துக் கொள்ளுவோம். அது முதலெழும்பை மட்டும்தான் இனக்குமா? மற்றப் பாகக் களில் ஏதாய்ப்பு யூட்டுகளை என்ன செய்யும்? மருத்து ஊசி மூலமாகக் குத்தினு ளும் சாப்பிட்டாலும் அது இரத்தத்தினால் உறிஞ்சப்பட்டு, அங்கேய் உள்ள பாகத்

திற்துப் போகும்போது அங்கு வேலை செய்வதது. ஆனால் மற்ற பாகங்களும் பாதிக்கப் படாமல் இருப்பதில்லை. அதைப் போல முதலெழும்பின் இனக்கத்திற்காக மருத்து சாப்பிட்டால், மற்ற ஏதாய்பு களுக்கும்வளவு அது வேலை செய்யும்? மருத்திற்கு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மாத் திரம் தேராய்ப் செய்து வேலை செய்வ வேண்டும் என்ற பகுத்தறிவு இருக்கிற ததா? ஆறறிவு படைத்த மாவிடம் பகுத் தறிவை இழந்து அந்தப் பகுத்தறிவைத் தான் மருத்துக்கிடம் எதிர் பார்க்கிறோம். என்னே விசேஷம்!

பயன்: இந்த பல்விமோத்தானாதத் தில் முதலெழும்பு மூன்றுக்கு கன்றும் வளக்கப்படுவதால் இன்னமையொரு என் தம் உறுதற்பாக இருக்க லுடியும். ஆயின் விருத்தியாகும். விபாதினை அணு காது. இப்படி ஏதாவதாயும். இப்படி வல், முதலெழும்பு முதலியன போகும். வலிந்து அவயவங்கள் கன்றும் அழக்கப் படுவதால் அவை வேலைவைச் சகிவரச் செய்யும்.

இது பெண்களுக்கு மிக மூக்கியமான ஆசனம். பெண்களுக்கு மாதவிடாய் சம் பந்தமான கோய்கள் வரா. ஏதாவது கோய் இருந்தாலும் போகும். கருப்பம் வையும் கன்றும் கக்கப்படுவதால் அது சம்பந்தமான கோளாறுகள் வரா. கசப் பிராவ மூண்டாகும். ஆரோக்கியமான குழந்தைகள் ஐன்க்கும். குறைப் பிர சவம் உண்டாகாது.

✓ ஏழக்கமாய் ஆசனம் பழகும் பெண்கள் கருப்பம் கோண்டால் இரண்டு மாதம் வரை மூன்றுவது பாகலும், மூன்று மாதம் வரை இரண்டாவது பாகலும், ஐந்த மாதம் வரை முதல் பாகலும் செய்யலாம். ஆசனம் பழகாதவர்கள் கருப்பங்கோன் டால் புதிதாய் இதைப் பழக்கடடாது.

(தொடரும்)

சென்னை கவின்மென்ட் ஹவுஸ் (மவுண்ட் ரோடு) ரெகிஸ்டிரேஷன் கிளப் உதவி நிதிக்காக

'எமென்டே' நாடக சபையின் **இழந்த காதல்**

3-12-1950 ஞாயிறு மாலை 6-30 மணிக்கு

மவுண்ட் ரோடு ராஜாஜி ஹாலில் நடைபெறும் உயித்து பி. டி. ராஜன், B. A., (Oxon.) Bar-at-law தலைமை வாய்பாக்க

தகவல்கள்: கு. 25, 10, 8

புதுபதி எ. வி. குடும்பவாசு அம்மா, M. L. A., சென்னை-2

குழந்தை உள்ளம்

தூமகேது

தமிழாக்கம்: ரா. வீ.

“சொர்ணம்! ஜீவா! ஏ ஜீவா! ஓ சொர்ணம்!”

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை. ஒரு நண்பரைச் சிற்றுண்டி அருந்துவதற்காக எட்டேழுக்கால் மணிக்கு அழைத்திருந்தேன். கடியாரத்தில் மணி எட்டு அடித்திருந்தது. இன்னும் சிறிது நேரத்துக்குள் நண்பர் வந்துவிடுவார் என்ற எண்ணத்தில் நான் சொர்ணத்தைக் கூப்பிட்டேன். உங்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ சொர்ணம் எங்கள் வீட்டில் பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களாக வேலை செய்து வந்தான். ஜீவா னந்தம் அவளுடைய ஒரே மகன். அடிக்கடி கூப்பிட்டுப் பழைய தோஷத்தினால் அவன் பெயர் அன்றும் வாய் தவறி வந்துவிட்டது. பதினைந்து பதினறு வயது கூட நிரம்பாத அவன் நிமோனியா நூரம் கண்டு ஒரு மாதத்துக்கு முன்புதான் காலமாகி விட்டான். எப்பொழுதும் சிரித்த முகமாகவே இருக்கும் அவன் அப்படித் திடீரென்று காலம் கையில் கட்டுண்டு விடுவான் என்று யாருமே கனவிலும் கூடக் கருதவில்லை.

மேஜையின் மேல் ஏதோ பொட்டுப் பொட்டாக அழக்காக இருந்தது. என் நண்பரோ மேல் நாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கித் திணைத்தவர். ஆகவே தான் மேஜையையும் அறையையும் சுத்தம் செய்வதற்காக நான் சொர்ணத்தைக் கூப்பிட்டேன்.

கூறுப்புப் புடவை உடுத்திக் கொண்டிருந்த சொர்ணம், புடவைத் தலைப்பை ஒரு விரலினால் மூக்கு வரை கொண்டு போய்ப் பிடித்துக் கொண்டு, பாதி மூக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் பட்டிக்காட்டு கடை நடத்தவாறு அறைக்குள் துறைத்தான். அவளுடைய கையிலே, அணுவுக்கு ஐந்து என்று வீற்கும் பின் ஒங்கித் துடைப்பும் இருந்தது. அவளுடைய கீட்டுப் போக்கான முகம் மிகவும் வாட்டமுற்றிருந்தது. அவளுடைய கோணல் மூக்கும் கணியிழந்த கண்களும் என் இதயத்திலே அதுதாபத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டன. நான் அவளை அசியமும் அறுதாபமும் கலக்த பார்வையில் பார்த்து, “சொர்ணம்! இங்கே கொஞ்சம் சுத்தம் செய்து விட்டுப் போயேன்!” என்றேன். சொர்ணத்துக்குப் பின்னால் அவளுடைய புடவைத் தலைப்பைப்

பிடித்துக் கொண்டு என் கடைக்குட்டி அருணன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“சொர்ணம்! சொல்லேன்! எப்போ வருவான்? நாளைக்கு வந்துடுவானா? நீ சொல்ல மாட்டியா! சொல்லு, சொர்ணம்! வருவானா!”

சொர்ணம் வாய் நிறக்காமல் பெருக்க ஆரம்பித்தான். ஆனால் அருணன் நிறந்த வாயை மூடவில்லை. கேள்விக்கு மேல் கேள்வி கேட்டு அவனைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டேயிருந்தான். சொர்ணம் பெருக்கி விட்டு அங்கிருந்து போகலானான். அருணனும் அவளுடைய புடவைத் தலைப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்தான். நான் அவனைச் சமீகை காட்டி அருகில் அழைத்தேன். அவன் அவளை விட்டு விட்டு என்னிடம் ஓடி வந்தான்.

“இதோ பார், அருண்! நீ இப்படியெல்லாம் கேள்வி கேட்டுச் சொர்ணத்தைத் தொந்தரவு செய்யக் கூடாது, தெரியுமா! ஆமாம், நீ யாரைப் பற்றி வருவானா, வருவானா!” என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தாய்!” என்று கேட்டேன்.

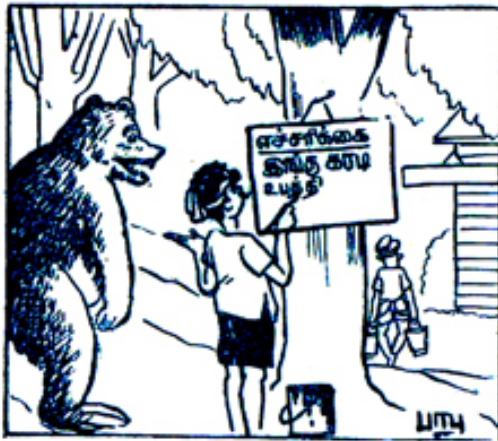
“படத்திலே ஜீவா இருக்கான், பாகு! அவனைத்தான்!” என்னுள் அருணன்.

“படமா! என்ன படம்!”

“ஏன் அப்பா! சொர்ணம் தன் அறைக்குள்ளே ஒரு படம் ஒளிச்சு வச்சிருக்காரே! அது ஜீவாவின்னுடைய படம் தானே!” என்று கேட்டான். அப்பொழுது அவனுடைய கண்களில் குறுப்புத்தனம் தாண்டலமாயிற்று. எல்லாம் தெரிந்தவனைப்போல இலேசாகச் சிரித்துக்கொண்டான். பிறகு பயந்தவன்போல் பின்னால் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டான். அப்புறம் தன் வாயின் மேல் ஒரு விரலை வைத்து ‘உஷ்!’ என்று ஐதாடை காட்டி என்னைப் போலாமல் இருக்குமாறு உத்திரவிட்டான். பிறகு என் காதருகில் தன் வாயைக் கொண்டு வந்து, காதுதோடு காதாக, “நீ யாரிடமும் சொல்லவில்லை யென்று சொன்னால், நான் உனக்கு ஒரு ரகசியம் சொல்லு சிறைன்” என்றான்.

நான் ‘சொல்லவில்லை’ என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை அசைத்தேன்.

அப்புறம் காரியம் கெட்டு விடும்" என்றார். பிறகு என் முதுகை இறுக்கி கட்டிக்கொண்டு தெய்வீகச் சிரிப்புச் சிரித்தான் அருணன்.

சிறிது நேரம் கழித்து யாரிடமும் சொல்லி விடாதே! சொன்னதை என்ன பாடு படுத்தறேன், பாடு!" என்றான் மறுபடியும் அருணன்.

"ஆனால் அருண்! நீ இப்படி யெல்லாம் அசட்டுப் பிரட்டுன்னு பேசக்கூடாது. நீ குழந்தை. அதனுடைய உணக்குத் தெரியவில்லை" என்று சொல்லியவாரே, என் முதுகை இறுக்கி கட்டியிருந்த அவனுடைய கைகளை அன்புடன் விடக்கொண்டேன்.

சொர்ணம் அதே சமயம் திரும்பி வந்து, "தம்பி! வெளியிலே போய் சுற்றிவிட்டு வர வோம். வருகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

அருணன் இலேசாகச் சிரித்துக்கொண்டே, "எனக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு! நீ என் பேச்சை ஒட்டுக் கேட்கிறதற்காக வந்திருக்கியா!" என்றான்.

"அப்படியென்ன ரகசியம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய், தம்பி!"

"அப்பா! சொல்லாதே! சொர்ணத்தினிடம் சொல்லிவிடாதே!" என்று சொல்லிக்கொண்டே அருணன் என் கழுத்தை இன்னும் இறுக்கி கட்டிக்கொண்டான். அப்புறம் எழும்பி எழுப்பிக் குளிக்கலானான். அன்றைய ஆனந்த மயமான சந்திப்பத்தில் துயரத்தின் சாயை படருவது என்றை என்னவோ செய்தது. நான் சொர்ணத்தைப் பார்த்து "சொர்ணம், நீ போ! அருணன் இங்கேயே இருக்கட்டும்" என்றேன். சொர்ணம் அடுத்த கணம் அங்கிருந்து வெளியே போய் விட்டான்.

"அப்பா! சொர்ணம் என்றை எத்தகாகக் கூப்பிடுகிறார், தெரியுமா!" என்று கேட்டான் அருணன்.

"தெரியாதே!" என்றேன் நான்.

"ஜீவாவுக்கு என் அத்தனை வயசாயிருந்த பொழுது, ஒரு தடவை சொர்ணம் அவளை அடித்து விட்டாளாம். அத்தக் கதையைச் சொல்லுவதற்காகத்தான் கூப்பிடுகிறார், அப்பா!" என்றான் அருணன்.

நான் மெதுவாக அவனுடைய கைகளை அகற்றி, "இதோ பார், அருண்! பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் விஷமம் பண்ணக்கூடாது. நம் வீட்டுக்கு விருந்தாளிகள் வரப்போகிறார்கள். நீ இப்படி யெல்லாம் விஷமம் பண்ணினால் அப்புறம் அவர்கள் உன்னை அசுடு என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அதனுடைய சமத்தாக, படுத்தாயல் உட்கார்ந்திருக்கலாம். என்ன, நான் சொல்லுகிறது புரிந்ததா?" என்றேன்.

விருந்தாளிகள் வந்திருக்கும் பொழுது குழந்தைகள் கொஞ்சமாகச் சாப்பிடுவது, மெதுவாகப் பேசுவது, இலேசாகச் சிரிப்பது முதலிய கெட்டிக்காரத்தனமான காரியங்களை ஐந்து சிமிஷ நேரத்துக்காவது செய்ய முன் வந்தால், அவர்களைக் கோவிலில் வைத்துத் தான் கும்பிடவேண்டும். ஏனெனில் குழந்தைகள் ஒரு சிமிஷம் இருந்த யானிரியாக இன்னொரு சிமிஷம் இருப்பதில்லை. ஆகவே நான் சமூகத்தில் பழகுவதற்கும் தோரணமாக

"ஏய்! 'உபத்திரவத்' துக்கு என்ன 'ர' போடுகிறது?"

"சொர்ணம் அந்தப் படத்தை நம்ம வீட்டிலேருந்து திருடி எடுத்துக்கொண்டு விட்டான் போலிருக்கு, அப்பா!" என்றான்.

என் வக்கீல் நண்பர் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் அவல் நாட்டு வாசம் செய்த பின், இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாக என்னுடைய வீட்டுக்கு வருவதாக இருந்தார். ஆகவே, என் வீட்டுக்கு குழந்தைகள் எல்லாம் அழகாக 'டிரஸ்' செய்து கொண்டு கொம் மானத்துடன் இங்கும் அங்கும் ஓடி ஆடி விளை யாடிக்கொண்டிருந்தன. வேலைக்காரர்களும் தயாராக நண்பரின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். என் மனைவிகூடப் பறக்கப் பறக்க அவல்காரம் செய்துகொண்டு தயாராயிருந்தான் என்றால் அதிமம் சொல்லுவாரென்றால் எல்லா இடமும் துப்புரவாக அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. குளியலின் கிரணங்களை 'பச்சைப் பிசை' என்று கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்த மரங்களுக்குத் தங்க மூலம் பூசி அழகு செய்து வைத்திருந்தன. எங்களுடைய மகிழ்ச்சியில் பங்குபொட்டுக் கொள்வதற்காகப் 'பிராவுன்' நாயும் வாலைக் குழைத்துக்கொண்டு எங்கள் அருகிலேயே வின்று கொண்டிருந்தது.

"அப்பா! இன்னொரு விஷயம் உனக்குச் சொல்லிட்டுமா?" என்று கேட்டான் அருணன்.

"என்ன!" என்று கேட்டேன் நான்.

"என் அப்பா! ஒன்று ஜீவா வருவான்; இல்லாவிட்டால் நான் அவனிடம் போய் விடுவேன் என்று சொர்ணம் சொல்லுகிறார். நான் சொர்ணத்துக்குப் பின்னாலே அவனுடைய புடவைத் தகைப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, பூனை போலி.....அப்பா! அவனிடம் சொல்லி விடாதே! நானும் அவர் பின்னோடு வரப்போகிறேன் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்து போய்விட்டால்..... அப்பா! அவனிடம் சொல்லிவிட மாட்டாயே! நீ சொல்லிவிட்டால்

இருப்பதற்கும் உள்ள 'குட்மார்னிங்' 'தாங்க் யூ', 'நோ ஸார்', 'எஸ் ஸார்', போன்ற ஆங்கில வார்த்தைகளில் சிலவற்றை அருணனுக்கும் கூடச் சொல்லிக் கொடுத்து வைத்திருந்தேன்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் என் நண்பர் சேதுராமன், "என்ன மிஸ்டர் நாதன்! ஹெள தே யூ? (என்ன, சொன்கியமா!) என்று கேட்டுக் கொண்டே உன்னை நுழைந்தார்.

அருண் 'குட் மார்னிங் ஸார்!' என்று சொல்லிக் கையைத் தூக்கி நெற்றியில் வைக்கும் அழகைப் பார்த்துவிட்டு என் நண்பர் வயிறு புண்ணாகும்படி சிரித்தார். பிறகு நாய்கள் லோகாபிரமமான பேச்சில் ஈடுபட்டோம். தருணம் பார்த்து அருண் அங்கிருந்து நழுவி விட்டான். அவன் அங்கிருந்து எப்பொழுது 'டிமீக்கி' கொடுத்து விட்டுச் சென்றான் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. நண்பர் சேதுராமன் விடைபெற்றுக் கொண்டு விட்டுக்குப் புறப்படுவான் போழுது அவன் நீண்ட வாகனவதான் சென்றார்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அருண் அவர்களை வந்தான். அவன் கண்களிலிருந்து பெருமிக நீர் கன்னத்தின் வழியே ஓடிக்கறையை உண்டு பண்ணியிருந்தது. அவனுடைய வாடிய முகம் உள்ளத்தின் துயரத்தைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது பொய்யா மொழிதான்! சந்தேகம் இல்லை.

"எண்டா அருண்! நீ இவ்வளவு நேரம் எங்கே போயிருந்தாய்!" என்று கேட்டேன். என் குரலில் கடுமை தாண்டவமாடுவதைக் கண்ட அவன் முதலில் சற்று பயந்தான். பிறகு துணியை வரவழைத்துக் கொண்டு, "நான் ஜீவாவிடம் என் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு வருமாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன்!" என்றான்.

'இந்தக் குழந்தைக்கு என்ன வந்துவிட்டது? சொர்ணம் எங்கே?' என்று இவ்வாறு மூளை யைக் குழப்பிக் கொள்ளலானேன். அதற்குள் அவ் வழியே கண்களில் பெருமிகிருந்த நீரைத் துடைத்தவாறு சொர்ணம் வந்தான். எவ்வளவோ துடைத்தும் அவனுடைய கண்களிலிருந்து பெருக்கெடுத்து ஓடிக் கொண்டிருந்த நீர் குறைபவில்லை.

"இதோ பார், சொர்ணம்! உனக்கு ஊருக்குப் போக வேண்டும் என்றால் பத்துப் பதின்மூன்று காட்கள் வேண்டுமானால் போய் விட்டு வா! ஜீவாவின் நீண்டவாகனம் பிழியப் பிழிய அழுதகொண்டு, இரவும் பகலும் சின்னக் குழந்தையையும் அழவிடுவது என்றால், இந்த விட்டில் நீ குப்பை கொட்ட முடியாது. ஆமாம், சொல்லிவிட்டேன்!" என்று மிகவும் கண்டிப்பான குரலில் கூறினான்.

சொர்ணம் கண்களிலிருந்து நீர் சொட்டத் தரையைப் பார்த்தவாறு சின்னம்.

"எண்டா! நீ இத்தனை நேரம் எங்கே போயிருந்தாய்! ஏதாவது சாப்பிட்டாயா, இல்லையா! இல்லையென்றால் போய்ச் சாப்பிடு!" என்று அருணனையும் அடட்டினேன்.

சுந்திரா

இளம் மனைவி (கோபத்துடன்):—
என்னைப் 'பார்க்'குக்கு அழைத்து
வந்து விட்டு நீங்கள் பாட்டுக்குப்
பேப்பர் படிக்கிறீர்களே!

கணவன் (பேப்பர் விற்கும் பைய
னைப் பார்த்து):—தம்பி! இந்த அம்
மாளுக்கு ஒரு பத்திரிகை கொடு!

"எனக்கு ஒன்றும் சாப்பாடு வேண்டாம்,
அப்பா!" என்று அருண்.

சொன்னதினிடம் எனக்கும் கூடத்தான்
அனுதாபம் உண்டு. இருந்தாலும் எல்லா
மனிதர்களையும் போல, 'பாவம்! ஜீவா
போய் விட்டான். பெற்றமனம் என்ன பாடு
படும்!' என்று சொல்லி தாய் அனுதாபம்
காட்டுவதைத் தவிர என்னும் வேறு ஒன்றும்
செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் சின்னக் குழந்
தைக்கு வாழ்க்கை வேறு, உண்மை வேறு,
கடைமுறை வேறு என்றெல்லாம் என்ன
தெரியும்? பிரிப் படும் துயரத்தைத் தன்
துயரமாகப் பாலிக்கும் தன்மை குழந்தை
களிடம் இருப்பது போலப் பெரியவர்களிடம்
ஏது! வேலையாள் சாப்பிடவில்லையா! தானும்
சாப்பிடவில்லை, வேலையாள் தூங்கவில்லையா!
தானும் தூங்கவில்லை என்று இருக்கும்
குழந்தைகளின் மனநிலைக்குமே அலாதி.
அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத இல்லை.
அருண் சொன்னத்துக்காக இவ்வாறெல்லாம்
இன்னல் படுவதைக் கண்ட எனக்குக் கோபம்
கோபமாக வந்தது. எதற்கும் ஒரு எல்லை
வேண்டும். எல்லை மீறி நடப்பது என்பது
பித்தர்களுக்கும் பிரேமையில் உழலும் காதலர்
களுக்கும் வேண்டாமான ஒருவேளை அழகா
யிருக்கலாமே யொழிய, மற்றபடி சாதாரண
மானவர்களுக்கு அழகாயிருக்கலாம்! அனாவுக்கு
மீறியினால் அ மி ர் த மும் விஷம் என்று
தெரியாமலா சொல்லியிருக்கிறீர்கள்!

"என்டா, நீ சாப்பிடப் போவதில்லையா!"
என்று குரலில் இன்னும் அதிகக் கடுமையை
வரவழைத்துக் கொண்டு கேட்டேன்.

கண்களிலிருந்து நீர் சோட்டியவாறே,
அருண் மேலை யருகில் வந்தான். பிறகு
அதன் மேலிருந்து ஒரு தட்டை எடுத்து
வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தான். அவன்
வாலிலிருந்து ஒரு வார்த்தைகூட வெளி வர
வில்லை. அவன் கண்ணீர் ததும்பிய விழிகள்
சொன்னதையே பார்த்தவாறிருந்தன.

"இந்தா! இவனுக்கு ஒரு இட்டி டிள்
கொண்டு வந்து போடு. சர்க்கரையும் தேய்
பும் கொண்டு வா. அருண்! சீக்கிரம்
சாப்பிட்டு விட்டு இந்தக் காப்பியைக் குடி!
ஆறிப்போய் விடப் போகிறது!" என்றேன்.
பிறகு சொன்னதைப் பார்த்து, "சொன்னம்!
இங்கேயெல்லாம் நன்றாகத் தடைத்துச் சுத்தம்
செய்!" என்று உத்தரவிட்டேன். சொன்னம்
பேசாமல் சுத்தம் செய்த ஆரம்பித்தான்.

இந்தக் காலத்தில் எந்தக் காரியத்தை எடுத்த
தாலும் அதற்கு ஒரு கால வரையறை உண்டு
பண்ணியிருக்கிறீர்களே! அதேபோல, அந்
தஸ்து, வயது இவற்றின் தாராதரத்துக்
கேற்றவாறு, ஒருவன் செத்துப் போனால் இவ்
வளவு நாட்கள்தான் துக்கம் கொண்டாட
லாம். அதற்கு மேல் துக்கம் கொண்டாடக்
கூடாது என்று ஏன் ஒரு சட்டம் பிரப்பித்து
விடக் கூடாது! அப்படி ஒரு சட்டம் பிரப்
பித்தால்தான் உலகம் உருப்பட முடியும்.
அன்பை எல்லையின்றி ஏராளமாகப் பகிர்
தளிக்கும் குறை இயல்பாகவே எல்லாக் குழந்
தைகளிடத்திலும் உண்டு. குழந்தைப் பருவத்
தில் கற்கும் விஷயங்களைப் பொறுத்தவரை
கடைமுறையில் இம்மிக்கூடப் பேசாமல் இருக்
கக் குழந்தைகள் கற்றுக் கொண்டு விடுகின்
றன. ஆகவேதான் இம்மாதிரி தவறுகள்
ஏற்பட நேடுவாகின்றன. எதற்கும் சட்
டம் என்று ஒன்று இருப்பதுதான் கல்வது.
இவ்வாறு நான் சிந்தனையில் ஆழ்க்கிறுக்
தேன். அருண் எழுந்து விட்டான்.

"என்டா அருண்! சாப்பிட்டு விட்டாயா!"
என்று கேட்டேன்.

"எனக்குச் சாப்பிடவேண்டியிருக்கவில்லை!"
என்று பதிலளித்தான் அவன்.

"வேண்டியிருக்க வில்லையா! என்டா!
இங்கே வா! ஒன்றும் சாப்பிடாமல் எப்படிப்
பட்டினியாகக் கிடக்க முடியும்!" என்றேன்.

"எனக்கு ஏதாவது தின்னவேண்டியிருந்தால்
தானே! ஒன்றுமே வேண்டாம் போலிருக்கிறது!"

"ஒன்றும் வேண்டாம் போலிருக்கிறதா!
அது தான் ஏன் என்று கேட்கிறேன்!"

"ஏனென்றால் சொன்னதின் அழகை
இன்னும் சிந்தனையில்!"

"சொன்னதின் அழகைக்கும் நீ சாப்பிடு
வதற்கும் என்னடா சம்பந்தம்!" என்று
கோபத்துக் கொள்ளலாமா என்று முதலில்
தோன்றிற்று. ஆனால் அடுத்த கணமே
குழந்தை ஒரு மாடுபெரும் உண்மையைச்
சொல்லுவதாக எனக்குத் தோன்றியது.

அதே சமயம் சொன்னம் தலை குவிந்தவாறே
வாசற்படி யருகில் வந்து சீங்குள். "எச
மான்!" என்ற குரல் அவனிடமிருந்து வந்தது.

"என்ன!" என்று கேட்டேன் நான்.

"எசமான்! இன்று ஜீவாவுக்குத் திவசம்
கொடுக்கணும். பஞ்சாங்கக்கார ஜூபாவைப்
போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரவேணும்! போய்
வரட்டுமா!" என்று கேட்டான்.

"ஜீவாவுக்கு மாசத் திவசம் இன்றைக்குத்
தாவு!" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம், எசமான்!"

நான் வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை.
அதற்குள் உள்விருந்து, "சொன்னம், நீ போய்
விட்டு வா!" என்ற குரல் வந்தது.

இமயத்திலுள்ள பூக்களின்
குளுமையான பரிமளத்தைப்
போல் மலர்ச்சியைத்
தருவது

குளுமையும் மலர்ச்சியும் தரும் ஹிமாலயா பூக்கொ
டையல்ட் பெளடர் இமயத்திலுள்ள பூக்களைப்போல்
பரிமளம் கொண்டது. அது உங்கள் சருமத்தை
பட்டுப்போல் மிருதுவாக்குகிறது. அதன் மெழ்ச்சி
தரும் நீடித்து நிற்கும் பரிமளம் உங்களை நன்றாழ
வதும் கவர்ச்சியாகவும் மலர்ச்சியுடனும் இருக்கச்
செய்கிறது.

ஹிமாலயா பூக்கொ டாய்ல்ட் பெளடர்

இன்னுமொரு நேர்த்தியான **இராஸ்மிக்** தயாரிப்பு

ராஜா

தப்பினான்!

உ நவீனன் உ

3. ஏமாந்த 'சோணகிரி'!

கேTணியில் அடைத்த குரங்கு போல ராஜா, அந்தக் காரின் பின்பக்க வீட்டில் தள்ளப்பட்டதத் தவித்துக்கொண்டே சுவாரி செய்தான்.

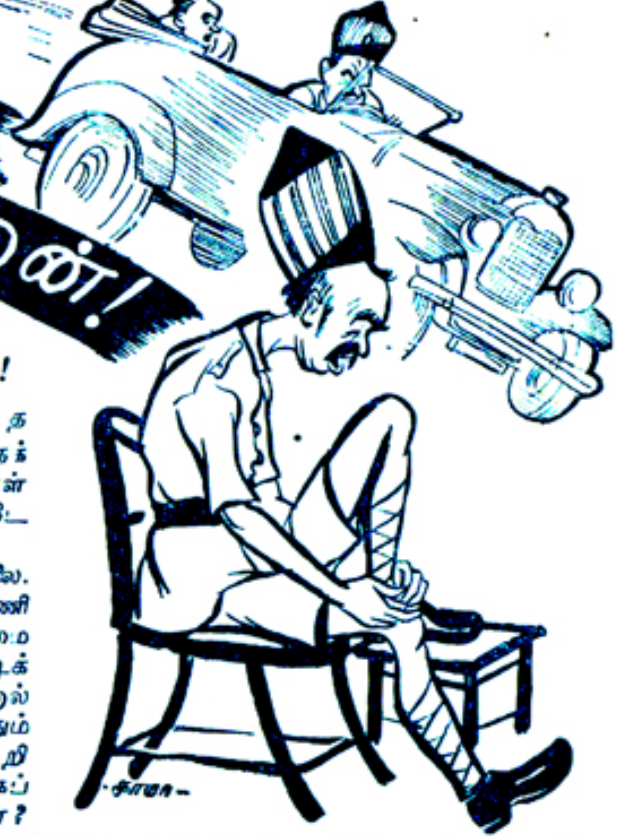
உடல் நடுக்கம் குறைபவில்லை. என்ன என்னமோ எண்ணினான். சிவராமன், தன் அநுமை நண்பன் சோனி பாலனை அடிக்கப் போனது நியாயமானால் தான் சிவராமனை அடித்ததும் நியாயந்தான் என்று தோன்றியது. ஆனால் சிவராமனின் தகப்பனார் எப்படிப்பட்டவரோ?

பிள்ளையின் பேச்சை கேட்டுவிட்டுத் தன்னை ஒன்றுமே கேட்காமல் ஜெயிலில் போட்டு விட்டால்?

நினைத்துப் பார்த்தபோது ராஜாவுக்குக் குலை நடுக்கம் ஏற்பட்டது. எப்படியாவது தப்பி ஓடி விட்டால் என்ன என்ற மின்னல் யோசனை ஒன்றும் உதித்தது. அதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஒன்றும் வாய்த்தது.

கடற்கரை ஸ்டேஷனுக்கு அருகே பீச் ரோடில் அந்தக் கார் போய்க் கொண்டிருந்தபோது எதிர்பாராத

விதமாக முன்பக்கத்துச் சக்கரம் ஒன்றில் காற்று 'புல்' என்று போய்விட்டது. போலீஸ்காரன் இறங்கிச் சக்கரத்தைப் பார்வை இட்டான். அது தான் தருணமென்று ராஜா முன்போல இறங்கி எதிரில் இருந்த கடற்கரை ஸ்டேஷனுக்குள் ஓடி துறைந்து விட்டான்! சற்று அங்கே பதுங்கி இருந்து விட்டு,

அந்தப் போலீஸ்காரன் தன்னைத் தேடி விட்டுப் போனபிறகு விட்டுக்குத் திரும்பிவிடவே அவன் நினைத்தான். ஆனால் அதே போலீஸ்காரன் தன்னைத் தேடிக் கொண்டு விட்டுக் கும் வந்து விட்டால்?

ராஜாவுக்கு விட்டுக்குத் திரும்ப இஷ்டமில்லை. கொஞ்ச நாள் சென்னையை விட்டு மறைந்து இருந்தால்தான் தேவலை என்று தோன்றியது. அரக்கோணத்துக்கு அருகே ஒரு குக்கிராமத்தில் அவன் பாட்டி இருப்பது நினைவுக்கு வந்தது.

பையைத் தொட்டுப் பார்த்தான். எட்டணு வீற்குள் சில்லறை சலசல வென்று குலுங்கிற்று. சட்டென்று 'பார்க்' ஸ்டேஷனுக்கு ஒரு டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு, கிளம்பிக் கொண்டிருந்த மின்சாரயில் ஒன்றில் ஓடிப் போய் ஏறிக் கொண்

டான். பின்னால் போலீஸ்காரன் துரத்திக் கொண்டு வருகிறானே என்ற பரிதி மட்டும் குரையவில்லை. 'பார்க்கில்' இறங்கிச் சென்றால் ஸ்டேஷனுக்குள் துறையும் வரையில் பல கடவைகள் மீரண்டு மீரண்டு பார்த்தான். நெஞ்சு படபட வென்றது. ரயில் ஏறும்போது எங்கிருந்தாவது அந்தக் காள்ஸ்டபிள் பாய்ந்து வந்து, "டேய் பயலே! என்னை ஏமாற்றி விட்டு ஊரை விட்டு ஓடி விடவா பார்க்கிறாய்? இவருக்குப் போலீஸிலே பதினைந்து வருஷ சர்வீஸ்!" என்று கர்ஜித்துக் கொண்டே உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் மட்டும் போகவில்லை. சென்டிரலுக்கு அருகே நின்று கொண்டிருந்த பீட் காள்ஸ்டபிளைப் பார்த்தபோது ராஜுவுக்குக் கையும் காலும் உதறிற்று. ஒரே ஓட்டமாக ஸ்டேஷனுக்குள் ஓடினான். பிளாட்பார்மடிக்கட் ஒன்று எடுத்துக் கொண்டான். அங்கே

நின்றிருந்த ஒரு காரேஜுக்குள் ஏறி உட்காரும் வரையில் அவனுக்கு நிம்மதி இல்லை. வண்டி நகர்ந்த பிறகுதான் ராஜு நிம்மதியாகப் பெருமூச்சு விட்டான். "என்னை ஒழுங்காகப் பிடித்துக் கொண்டு போகத் தெரியவில்லையே! பெரிய பெரிய திருடனை எல்லாம் அந்தப் போலீஸ்காரன் எப்படிப் பிடித்துக் கொண்டு போகப் போகிறான்? சுத்ச ஏமாந்த சோணகிரி" என்று சொல்லி அந்தப் போலீஸ்காரனைக் கேலி செய்து சிரிக்கக்கூட ராஜுவுக்கு அளவு கடந்த தைரியம் பிறந்து விட்டது.

4. சக்கு சொன்னான்!

ராஜுவின் சைக்கிளைத் தன் விட்டு ஒரேழியில் வைத்து விட்டுப் படி இறங்கினான் பாலன்.

"ஏண்டா, பாலா! சாப்பிடாமல் கூடப் பதை பதைக்கிற வெய்யிலில் எங்கே ஓடுகிறாய்?" என்று அவன் அம்மா வாசல் வரை வந்து கேட்டதைக்கூட அவன் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. சாப்பாடு, அம்மாவின் கேள்வி, கொளுத்தும் வெய்யில் இவைகளா முக்கியம் அவனுக்கு?

'ராஜு என்னவானானோ! எவ்வளவு அடிகள் வாங்கிக் கொண்டானோ! எந்த அறையில் அடைபட்டு மயங்கிக் கிடக்கிறானோ!' என்று தவித்துக்கொண்டே அவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனைப் பார்க்க வேகமாக நடந்தான்.

பிச் போலீஸ் ஸ்டேஷன் 'ஹோ' வென்றிருந்தது. யாரோ வொரு கிழட்டுக் கான்ஸ்டபிள் அரைத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். அவனுக்கு எதிரே சுவரில் பளபளவென்று கத்திகளும், துப்பாக்கிகளும் சொருகி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பாலன், ஸ்டேஷனுக்கு அருகே வந்து எட்டிப் பார்த்தான். யாராவது "என்னடா பார்க்கிறாய்? என்ன வேணும்?" என்று கேட்டால் என்ன

பதில் சொல்லுவது என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

ராஜுவை அங்கே காணோம்! எங்கே அவனை அழைத்துக்கொண்டு போயிருப்பார்கள்? தேரே ஜெயிலுக்கே கொண்டு போயிருப்பார்களோ? அல்லது நன்றாக அடித்து மூலை முடுக்கில் போட்டு வைத்திருப்பார்களோ? அல்லது 'இனிமேல் சிவராமனை அப்படி அடிக்காதே' என்று மன்னித்து விட்டுக்கு அவனை அனுப்பி

இருப்பார்களா? அவன் விட்டுக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம்.

பாலன் தவித்தான். கண்கள் மட்டும் போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் துருவிப்பார்த்தபடி இருந்தன.

"ஐயோ, அப்பா!" என்ற முனகல் கேட்டது. பாலனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. அது ராஜுவாக இருக்குமோ என்று நினைத்து, உடம்பெல்லாம் கிடு கிடு வென்று நடுங்க மெதுவாக ஜன்னல் கம்பிகளின் இடுக்கில் எட்டிப் பார்த்தான்.

நல்லவேளை! அது ராஜு அல்ல; யாரோ வொரு கைதி; உடம்பெல்லாம் கட்டுக்கட்டப் பெற்றிருந்தான். பாலன், அவன் வலி பொறுக்க முடியாமல் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தான். ராஜுவும் அப்படித்தான் எங்கேயாவது புலம்பிக் கொண்டிருப்பானோ!

ஏமாற்றத்துடன் திரும்பினான் பாலன். ராஜுவைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் விட்டுக்குத் திரும்ப அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. ஒருவேளை சிவராமன் விட்டுக்கே அவனை அழைத்துக் கொண்டு போயிருந்தால் என்ற நினைவு வந்தது. விறுவிறுவென்று போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சிவராமன் அப்பா குடி இருந்த தெருவுக்குத் திரும்பி ஈடந்தான் பாலன். சிவராமன் விட்டு வாசலில் அந்தக்கார் ஒன்று

பூனை:—அடடா! என்ன ஆச்சரியம்! நாய்க் குடைகள் தாமராகவே நடக்கின்றனவே! இந்த அதிசயத்தை நம் நண்பர்களுக்கெல்லாம் சொல்ல வேண்டும்!

ரின்று கொண்டிருந்தது. பாலன் அதைப் பார்த்து விட்டு வேகமாக ஓடி அருகே வந்தான். அவன் அருகில் வருவதற்குள் அதில் யாரோ இரண்டு மூன்று போலீஸ்காரர்கள் ஏறிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அதிலும் ராஜு இல்லை!

அந்த வீட்டுக்கு எதிரே வந்தான் பாலன். வாசற் திண்ணையில் சிவராமன் தங்கை சக்து தான் மட்டும் 'காரம்' ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். சிவராமனையோ, அவன் அப்பாவையோ காணும்!

சக்குவைக் கேட்டால் என்ன? "சக்கு!" என்று பாலன் கூப்பிட்டான். "ரொம்ப நீராக்கியன்போல வந்து விட்டாயே! நீதானே எங்கள் அண்ணாவை ராஜுவை விட்டு அடிக் கச் சொன்னாய்! நல்ல வேளையாக நீயே வந்து மாட்டிக் கொண்டாய்! ராஜுவை 'அனுப்பின இடத்துக்கு' உன்னையும் அனுப்பச் சொல்லுகிறேன் இரு" என்று கறுவிக் கொண்டே எழுந்து வருவானோ என்று பாலனுக்கு உள்ளூற பயம்.

ஆனால் சக்கு சிரித்துக் கொண்டே எழுந்து வந்தாள். "பாலா! யாரைத் தேடுகிறாய்? ராஜுவையா?" என்று அவளே கேட்டபோது, "ஆமாம்! ராஜு எங்கே?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான் பாலன். அவன் உடனே பதில் சொல்லமாட்டாளா என்று தவிச்சான்.

"எல்லாம் கேள்விப்பட்டேண்டா, பாலு! எங்கள் அண்ணாவுக்கு நன்றாக

வேணும்! அவன் என்னத்துக்குப் பாவம்! உன்னை வர்ப்புச் சண்டைக்கு இழுக்கிறான். 'எளியவரை வலியார் வாட்டினால், வலியாரைத் தெய்வம் வாட்டும்' என்று எங்கள் வாத்தியார் அம்மா சொல்லி யிருக்கிறான்....."

என்று சக்கு சொன்னது பாலனுக்குப் பிடித்திருந்தாலும், 'ராஜு எங்கே?' என்று உடனே சொல்லாமல் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது அவனுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை.

"சக்கு! அதெல்லாம் சரி; ராஜு, எங்கே? அதை முதலில் சொல்லு" என்று கேட்டான் பாலன்.

"அதைத்தான் சொல்லப் போகிறேன்! ராஜுவைப் பிடித்துக் காரில் போட்டுக் கொண்டு சிவராமனும், போலீஸ்காரனும் 'பிச்' ஸ்டேஷனுக்கு அருகே வந்தபோது கார் 'டயர்' 'பஞ்ச'ராகி விட்டதாம். ராஜு தப்பி ஓடி விட்டானாம்! எங்கப்பாவிடம் வந்து சொல்ல அந்தப் போலீஸ்காரன் சங்கோஜப்பட்டுக்கொண்டு பேசாமல் இருந்து விட்டான். எங்கப்பாவும் அரைக் கேட்க இங்கே இல்லை! அவர் ஒரு காரியமாக வெளியூருக்குப் போய் விட்டார். சிவராமன் என்னிடம் சொன்னான். எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது! ஏண்டா பாலா, உனக்கு ஹிஸ்டரி யிலே எவ்வளவு மார்க்?" என்று மூச்சு விடாமல் சொன்னான் சக்கு.

"நூற்றுக்குப் பத்து 'மார்க்' குறைச்சல்!" என்று கூறிவிட்டு ஒரு குதி குதித்துக் கொண்டு குதூகலமாக ஓடினான் பாலன். (தொடரும்)

அவன் பதில்!

ஒரு நாள் டிராயிங் மாஸ்டர் வகுப்புக்கு வந்ததும் கரும் பலகையில் இரண்டு பறவைகளின் படங்களை வரைந்தார். பிறகு மாணவர்களைப் பார்த்து, "பிள்ளைகளே, இவை என்ன பறவைகள் என்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்" என்றார்.

ஒருவருக்காவது சொல்லைத் தெரியவில்லை. எல்லோரும் திடு திடு என்று விழித்தனர். உபாத்தியாயருக்கும் மிக்க ஏமாற்றமாக இருந்தது.

"சரி, நானே சொல்லுகிறேன். நான் இப்பொழுது கரும் பலகையில் எழுதியுள்ள பறவைகள், காக்காயும்

குருவியுமாகும். பிள்ளைகளே, இனிமேல் நீங்கள்நான் இவற்றில் எது காக்கை, எது குருவி என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்" என்றார்.

அப்பொழுதும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் மௌனமாயிருந்தனர். உபாத்தியாயருக்கு மிக்க ஏமாற்றமாக இருந்தது. "இன்னும் கூடவா தெரியவில்லை?" என்று மிக்க மனக் கசப்புடன் கேட்டார்.

அதற்குள் ஒரு பையன் எழுந்திருந்து, "தேரித்துவிட்டது ஸார்! குருவிக்குப் பக்கத்தின் இருப்பதுதான் காக்கை, ஸார்" என்றான்!

ஊமைத் துரையின் வீரக் கதை

சென்ற சில காலமாகத் தமிழகத்தில் கட்டப் பொம்மன், ஊமைத் தரை என்னும் சந்திர வீரர்களைக் குறித்து அதிகமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது; எழுதப்பட்டும் வருகிறது. வீர பாண்டியக் கட்ட பொம்மன் துக்கில் இறந்த அக்ரீடாபர் 16வாளைத் தமிழ் மக்கள் அந்த மகா வீரனுடைய கீளைவு காணாகக் கொண்டாடினார்கள். வீரபாண்டிய னுக்கும் ஊமைத் தரைக்கும் தக்க ரூபகச் சின்னம் அமைக்க வேண்டும் என்ற பலரும் சூதுகிரூர்கள். பாத காட்டின் சந்திரப் போராட்ட சரித்திரம் வீரபாண்டியன் — ஊமைத் தரை வரலாற்றின் ஆரம்பமாக வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அனுப்பி, அதைப் பாத சந்திர சர்க்கார் ஒப்புக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய புத்தணர்ச்சியைத் தமிழர்களிடையே இக் காலில் வளர்த்து வருகிறவர் ஸ்ரீ சிவஞான சிராமணியார் என்றால், அந்த உணர்ச்சிக்கு விதை விதைத்தவர் கிரேஜ் பண்டித் ஜெகதீ பண்டியாஜி ஆவர்.

கட்டப் பொம்மன் — ஊமைத்தரை வம்சத்தில் தோன்றியவரான திரு ஜெகதீ பண்டியனார் இறந்த தமிழறிஞர்; ஆரிய தமிழ்ப் புலவர். அத்துடன் ஆங்கிலப் புலமையும் வாய்ந்தவர். மதவையில் திருவள்ளுவர் கீளையும் அமைத்தது "திருக்குறட் குமரேசுவெம்பா" முதலிய பல இலக்கிய தூங்களை வெளியிட்டவர்.

அத்துடன் தமிழ் காட்டுக்கு வேறு யாரும் செய்ய முடியாத அரும் பெரும் தொண்டை இப்போது இவர் ஆற்றி யிருக்கிறார். பாஞ்சாலக்குறிச்சி வீரபாண்டியக் கட்டப் பொம்மனின் வரலாற்றை 3500 இனிய புடல்கள் உள்ள "வீரபாண்டியம்" என்னும் காலிய தூலாக இவர் முதலில் வெளியிட்டார். பின்னர், கவிதைவிலை அமைத்த காலியத்தை எல்லாரும் படித்துப் பயன் அடைய முடியாத என்ற கண்டு, கட்ட பொம்மன்-ஊமைத்தரை ஆசிரியர்களின் வரலாற்றை வசன காலியமாக எழுதி வெளியிட முன் வந்திருக்கிறார்.

"பாஞ்சாலக் குறிச்சி வீர சரித்திரம்" முதற்பாகம் சில காலத்தக்கு முன்பு வெளியாயிற்று. இதில் வீரபாண்டியக் கட்டப் பொம்மனின் சரித்திரம் தெள்ளிய, சக்தி வாய்ந்த வசன கட்டையில் எழுதப்பட்டிருக்

தது. இப்போது இரண்டாம் பாகம் வெளியாகி யிருக்கிறது. இதில் ஊமைத்துரை வரலாறு அடக்கி யிருக்கிறது.

கும்பினியாரின் ஆட்சியைக் குடகெடுத்த வெள்ளையரை வரட்ட அடிக்க வீர கொண்டு எழுந்தான் ஊமைத்தரை. சிறை விலிருந்து வெளிப்பட்டு, இடித்து பட்ட பாஞ்சாலக் குறிச்சிக் கோட்டையைப் புதுப் பித்த வெள்ளையிராடு போர் தொடுத்தான். அண்ணன் கட்டபொம்மனை வஞ்சகப் போர் புரித்து கொன்ற வெள்ளையரைப் பழிவாக்கினைத்த அடனது தீர உள்ளம் வெதும் பியது; ரூத் தோள்கள் தள்ளித் தடித்தன. படைவர்களில் எண்ணிறந்த பேர்களை வீர சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தான். அவனை உயிருடனே பிணமாகவோ பிடிக்க வேண்டும் என்னும் வெள்ளையின் ஆசையில் மண் விழுத்தது. இறுதியில் ஊமைத்தரை மாயமாக மறைத்து வடகாடு யாத்திரை சென்ற இமலயத்தை அடைந்தான்.

"ஊமைத்துரை என்னும் பேரைத் தோன்றும் அங்கே கீமைத்துரைகள் வளம் நடுங்கித் தோமத்தை நாடியே தென்திரை தோக்காமல் கீத்தம் கண்துவர் மெத்தடியே!"

என்றெல்லாம் கம் தமிழ்ப் பெருமக்கள் இந்த வீர சகோதரர்களின் வரலாற்றை காட்டுப் பாடலில் இசைத்து, கீதிகளிலும், தெருத் திண்ணைகளிலும், ஆலய மண்டபங்களிலும், சந்த சதுக்கங்களிலும் உற்சாகமாகப் பாடி வந்தார்கள். காட்டு வீரநிலைக்கு முதன் முதலில் வித்து ஊன்றியவர்கள் கட்ட பொம்மனும் ஊமைத்தரையுத்தான்.

இந்த வீர சகோதரர்களின் சரித்திரத்தை கவிராஜ பண்டிதர் ஜெகதீ பண்டியனார் வீரச் சுவை ததும்பும் இனிய தமிழ் கட்டையில் இயற்றி அளித்திருக்கிறார்.

"இத்தேசத்திலிருந்த எல்லாப் பாண்டியக் கார்க்களையும் போல் அடக்கி, ஓடுக்கி, உணக்கி, இணக்கியிராமல் யாண்டும் உணக்காமுடி மன்னனாய் கிமிர்த்து கிண்துர் என்றதான் இவர் மேல் கும்பினியார் பிணக்கி மூண்டு பெருக்கடுகுகள் செய்ய தேர்ந்தனர்; தென்னை மடைலம் முழுவதும், தன்னுடைய எல்லையாகக் கொண்டு தது கண்மையோடு பெருகி வருகின்றனவே

என்றதான் அவன் மீது முறுகி முறுகி கறவு கொண்டு கடுக்கேடுகள் சருதி வந்தனர்” என்பவை போன்ற கவிராஜ பன்மதரின் ஆவேச வீர வாசகங்கள் படிப்பவரின் உள்ளத்தை உந்திவிடும்; அந்த உள்ளத்தில் உறுதி பொக்கி உரிமை ஓங்கும்.

ஆசிரியர் ஜெகதீச பாண்டியனார் இச்சச் சரித்திரத்தை வெறும் கதையாகப் புனைந்து தம் மனத்தக்குத் தோன்றிய படி எழுதி விடவில்லை. பாஞ்

சாலம் குறிச்சிப் போரில் ஈடுபட்ட மவன் னைக்காரத் தளகர்த்தரின் கூறியிருக்கும் அபிப்பிராயங்களைத் திரட்டி, ஆங்காங்கு சான்றுகளைக் காட்டியிருக்கிறார்.

அஞ்சாத கெஞ்சினரும் அஞ்சி மிலையும்படி ஐச்சித் தாளில் கோட்டை கட்டி முடித்த ஊமைத்தரையின் திரச் செயலைப் பற்றிக் கூறும் ஆசிரியர், குப்பினித் தளகர்த்தர் மேஜர் மெக்காவே அப்பொது எழுதிய குறிப்பையும் மொழிபெயர்ப்புடன் தந்திருக்கிறார்:-

“After a sleepless night, we marched the next morning and reached a plain close to Panjalam-Curichy by nine O'clock, when to our utter astonishment, we discovered that the walls, which had been entirely levelled were now rebuilt and fully manned by about fifteen hundred Polegars”

“முதல் காள் இரவு உறக்கம் இல்லை; மறகாள் காலையில் படைகளை எழுப்பிப் பாஞ்சாலம் குறிச்சியை அடைந்தோம். அப்பொழுது மணி ஒன்பது; அங்கே சாங்கக் கண்ட காட்டி வக்களுக்குப் பெரிய ஆச்சரியமா யிருந்தது. தரையோடு தரையாகத் தகர்த்தத் தட்டப்பட்டுக் கிடந்த கோட்டை மதில்கள் மீண்டும் ஆக்கப்பட்டு கெடிய அரண்களாய் கிலவி கின்றன. ஆயிரத்த ஐந்தாய் போர்வீரர்கள் அட லாண்மையோடு ஆயத்தமாய் கின்றனர்.”

இன்னும், பாஞ்சாலம் குறிச்சி வம்சத்தின் வீரத்தக்கும் தியாகத்தக்கும் ஒப்பற்ற அத்தாட்சியாக விளங்கும் வெல்வத் தரையின் வாசகம் அவரின் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊமைத்தரையின் சம்பி தரைச்சிங்கம் கல்லசீரன்; யாண்டும் அஞ்சாத கெஞ்சினன்; ஊமைத்தரையைப் போலவே அவனும்

ஜெகதீச பாண்டியனார்

சிறிது கொன்னிக் கொன்னிப் பேசுவான்; அந்த வீரன் தக்கில் ஏற்றப்பட்டபொது கவலை சிறிதும் இன்றி மிகவும் கம்பீரமாக கின்றதைக் கண்டி ஆங்கிலேயரும் அதிசயித்த வியத்தனர். அது குறித்த ஜெனரல் வெல்வத் தரை பன்மதரி எழுதியுள்ளதைக் கேளுங்கள்:

“He was at last doomed to grace a gallows, in reward for the most disinterested and purest patriotism.”

“சிறிதும் தன்னைக் கருதாத பரிசுத்தமான தேசபிமானத்தின் பெரிய வெருமதியான அரிய மகிமைமையோடு தாக்குமரத்தில் அவன் மாண்டு பட்டான்” என்று இந்நூலில் பல இடங்களில் ஆசிரியர் எதிரிகளின் வாய் மொழிச் சான்றுகளைக் கொண்டே கம்மலரின் பெருமையைச் சிறக்கச் செய்திருக்கிறார்.

ஊமைத்தரையின் வீரத்தைப் பற்றி ஜெனரல் வெல்வத் தரை சொன்னதைக் கேட்கும்பொது கமக்கு அவன் மீதுள்ள மதிப்பு அதிகமாகிறது:

“One of the most extraordinary mortals I ever knew.”

“கான் அறிந்த வவரினும் இவர் மிகவும் அதிசயமான ஒரு அற்புத மனிதர்.”

கும்பெனி அதிகாரிகளும் படைத் தலைவர்களும் எழுதியவற்றை ஆசிரியர் இவ்வீதம் கையாண்டிருக்கிறார். ஆயினும், அவர்களுடைய கூற்றக்களை அப்படியே ஒப்புக் கொண்டு விடவில்லை. பிறைகளைக் கண்ட விடத்தில் கண்டித்திருக்கிறார். உதாரணமாக, தரைச்சிங்கத்தை ஊமைத்தரை என்ற தவறாக எண்ணிய ஆங்கிலேயர் ஊமைத்தரையைத் தாக்கிலிட்டு விட்டதாக எழுதி வைத்தனர். இது தவறு என்பதையும், ஊமைத்தரை கும்பெனியாரிடம் சிக்கவேயில்லை என்பதையும் தக்க ஆதாரங்களுடன் சிறுபித்திருக்கிறார்.

இந்தால் சமீபகாட்டில் கடத்த ஆதி சகத்திரப் போரின் அரும் பெரும் வரலாறு. ஆதலின், சமீப மக்கள் போற்றிப் படித்து வருக்கால சந்ததிகளுக்கு அரிய பொக்கியமாகத் தரவேண்டிய புத்தகம்.

பிரகாரம்:—திருவள்ளூர் சிபியம், 127, மேல யாசி வீதி, மதரை; விலை: ரூ. 5.

தலை தீபாவளிப் பேட்டி

(நமது விசேஷ விடாக்கண்ட நிருபர்)

“கங்கா ஸ்நானமாயிற்று! தலை தீபாவளி யெல்லாம் கழுமகாய் நடந்தேறியதா!” என்று நான் செல்லமுத்து அப்பரை விசாரித்துக் கொண்டே உள்ளே துழையும்போது அவர் உற்சாகமில்லாமல் ஒரு பிடி ஒம்ப்பொடியை வாயில் போட்டு நொறுக்கித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தார்.

“கழுமகத்திற் கென்ன குறைச்சல்! நன்றாக நடந்தேறியது தலை தீபாவளி! அதைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் நீ முன்னமேயே இங்கு வந்திருக்க வேண்டும்!” என்றார் செல்லமுத்து அப்பர் சலிப்புடன்.

“ஏன்! புதுமாய்பிள்ளை ஏதாவது தகராறு செய்தாரா, என்ன!” என்று கேட்டேன்.

“ஆமாம்! அவருக்குத் திடீரென்று வைர மோதிரத்தின் மேல் ஆசை பிறந்து விட்டதாம். அதுவும் என் கையிலிருக்கும் மோதிரத்தின்மீது தனிப்பட்ட ஆசை விழுந்து விட்டதாம். அது அவர் விரலில் தீபாவளியன்று ஏறவிட்டால் கங்கா ஸ்நானம் செய்யும்போது அவருடைய தலை ஆடாமல் நின்று வேலை நிறுத்தம் செய்து விடுமென்று பயமுறுத்தி விட்டார்!”

“ஒருவேளை அவருடைய அம்மா, அக்கா முதலியவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த பாடமா யிருக்கிறீர்களும்! அவர்களும் கூட வந்திருக்கிறார்களோ!” எல்றேன்.

“நல்ல வேளை! அவர்கள் பட்டணத்திலிருக்கும்போதே அவ்வளவு தூரத்திலிருந்து இங்கு அவரை ரேடியோ மாதிரி கண்டீரோல் செய்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் கிட்டவே யிருந்து விட்டால் கேட்க வேண்டாம்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே இன்னொரு பிடி ஒம்ப்பொடியை வாயில் போட்டுக் கொண்டே பஷணத்தட்டை என்னிடம் கீட்டினார்.

“கவலையால் முதலிலேயே தீபாவளிப் பஷணங்களைக் கொடுக்க மறந்து விட்டேன்!” என்று அவர் சொன்னபோது, “பரவாயில்லை! கொஞ்சம் உள்ளே போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன்!” என்று சொல்லிவிட்டுச் சமையலறையை அடைந்தேன்.

“வாடாப்பா! விடாக்கண்டா! கங்கா ஸ்நானமாச்சா! என்று வரவேற்றுள் செல்லமுத்து அப்பரின் தர்மபத்தினி சின்ன பார்வதி அம்மாள்.

“நன்றாய் ஆயிற்று குழாய் ஸ்நானம்! தலை தீபாவளி யெல்லாம் கொண்டாட்டம்தானே!”

“கொண்டாட்டம்தான் ஒரு சின்ன விஷயத்தைத் தவிர!” என்றான் அவன்.

“அது என்ன சின்ன விஷயம்!”

“மாப்பிள்ளை ஆசைப்பட்டு ‘இவர்’ கையிலிருக்கும் மோதிரத்தைக் கேட்டான். அதைக் கொடுக்க இவருக்கு மனதாகவில்லை. ஏதோ

நிறிக! ஆசைப்பட்டு வாயைவிட்டுக் கேட்டால் இவருக்குக் கொடுத்தால் குறைந்தா போய் விடும்! அதவும் ஒரே பெண்ணின் தலை தீபாவளி!” என்றார் சின்னபார்வதி அம்மாள்.

“என்ன நீங்கள் அப்படிச் சொல்வீர்கள்! அவர் கையிலிருக்கிறது வைர மோதிரம்போல் இருக்கிறது! வைர மோதிரம் என்றால் கம்மாவா! நானாறு ஐந்தாறு ரூபாய் இருக்குமே!”

“இவர் கையை விட்டுக் கொடுக்கிறாரா என்ன!” என்றான்.

“அதென்ன அப்படிச் சொல்வீர்கள்! இவர் பணம் கொடுக்காமல் மாப்பிள்ளையா பணம் கொடுக்கப் போகிறார்!”

“அப்பா! விடாக்கண்டா! உனக்கு அந்த மோதிரத்தின் விஷயம் தெரியாது! அவர் என் தலை தீபாவளியின்போது அபித்தகத்தை நினைக்கும்போது இந்த மாப்பிள்ளை ரொம்ப சாது என்றே சொல்ல வேண்டும்!” என்று சின்ன பார்வதி அம்மாள் ஆரம்பித்த போது நான் காதைத் திட்டிக் கொண்டேன்.

“என் தலை தீபாவளிக்கு இவர், இவருடைய அம்மா, அப்பா, தங்கைகள், தங்கைகள், தம்பிகள் எல்லாரும் ஒரு பட்டாளமாய் வந்து விட்டார்கள். இவர்களுக்கு வேளைக்கு வேளை யிருந்து வைத்துச் சமாளிப்பதே ஒரு பெரிய காரியமா யிருந்தது. அது மட்டுமல்ல; வந்தவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வஸ்துவின் மீதும் திடீரென்று ஆசை விழுந்து விட்டது. இத்தனைக்கு வந்திருந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சாதாரண புடவைத் துணிமணிகள் வாங்கித்தான் வைத்திருந்தது. ‘இவருக்குத் தனிபாக இரட்டை மயில் முக்குப் போட்ட சரிகை வேஷ்டியும் ஒரு தங்க மோதிரமும் கூட எடுத்து வைத்திருந்தது. ஆனால் திடீரென்று என் மாமனுக்கு என் தகப்பனுர் வைத்திருந்த வெள்ளிப் பூண் போட்ட கைத் தடிமீது ஆசை விழுந்து விட்டது. என் மாமி யாருக்கு, என் தாயாருக்காக எடுத்து வைத்திருந்த பட்டுக் கொரகாட்டுப் புடவை மீது அப்பர் அப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. மற்றும் சில்லறை தேவதைகளுக்குச் சில்லறை சாமான் கள்மீது போகும் ஏற்பட்டு விட்டது.....”

“என்ன ஏற்பட்டு விட்டது இவருக்கு!” என்று ஆவதுடன் கேட்டேன்.

“ஒன்று மில்லை! ஆசைதான்! என் தகப்பனுர் போட்டுக்கொண்டிருந்த இரண்டு மோதிரங்களில் ஒரு வைர மோதிரம் இவர் கையில் ஏறவிட்டால் கங்கா ஸ்நானம் செய்யும்போது அவருடைய தலை ஆடாமல் நின்று வேலை நிறுத்தம் செய்து விடுமென்று பயமுறுத்தி விட்டார்!”

“உங்களைப் பார்க்கும்போது உங்கள் தகப்பனரும் மிகவும் நல்லவராக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறதே! பேசாமல் உடனே கழற்றிக் கொடுத்திருப்பார்!”

“அப்படி வாய்க்கிக் கொண்டிருந்தால் தேவலாயே! என் தகப்பனர் வைர மோதிரத்தை உடனே கழற்றிக் கொடுக்கவே செய்ப்பதற்குச் சர்க்கேயும் வந்து விட்டது. கொடுத்தது வெறும் கல் மோதிரம். அதனால் தான் என் தகப்பனர் ஆட்சேபணை யில்லாமல் கொடுத்திருக்கிறார் என்று சினைத்து விட்டார்கள். அதனால் அந்த மோதிரம் வேண்டாம். கையிலிருக்கும் ‘நீல’ வைர மோதிரத்தைக் கொடுக்கும்படி கேட்டார்கள். என் தகப்பனர் முதலில் தான் கொடுத்தது வைர மோதிரமென்றும் மற் றொன்று வெறும் கல் மோதிரம்தானென்றும் எவ்வளவு சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. அந்த இரண்டாவது மோதிரமே வேண்டுமென்று குறித்தார்கள். சரியென்று என் தகப்பனாரும் முதலில் கொடுத்ததைத் திருப்பி வாய்க்கிக் கொண்டு இரண்டாவது மோதிரத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்து விட்டார். அந்த மோதிரத்தைத்தான் இந்த மாப்பிள்ளையும் இப்போது வாய்க்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தீபாவளிக்கென்று இவர் பெருமையாய் அதைப் புதிதாகிப்போட்டுக் கொண்டதால் வந்தது ஆபத்து!”

“அட! இப்போது இந்தப் பழைய கல் மோதிரத்திற்காகவா இவர் இவ்வளவு அங்க வாய்ப்புப் படுகிறார்!”

“அது இவருக்கு ரொம்ப ‘ஆதி’ வந்ததாம்! க் கொஞ்சம் மாப்பிள்ளையிடம் நயமாகச் சொல்லி வாய்க்கிக் கொடுத்துவிட்டேன். அதற்குப் பதிலாக என் கையிலிருக்கும் பச்சைக் கல் மோதிரத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன். உண்மையாக அது வைர மோதிரமில்லை என்றும் சொல். உனக்குப் புண்ணியமுண்டு!” என்று சொல்லிக் கொண்டே சின்ன பார்வதி அம்மாள் தன் விரலிலிருந்த பச்சைக் கல் மோதிரத்தைக் கழற்றி என்னிடம் நீட்டினாள்.

“உங்கன் பெண் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை என்னிடம் ஒப்புவிக்கிறீர்களே.....” என்று நான் சொல்லிக் கொண்டே யிருக்கும் போது வெங்கிட்டு அடையல் இரட்டை வால் ஓடி வந்தான்.

“என்டாப்பா! வெங்கிட்டு! யார் மேல் ஊசிப் பட்டாலைக் கொளுத்திப் போட்டு விட்டு ஓடி வருகிறார்!” என்று கேட்டேன்.

“விடாக்கண்ட மாமா! என்னை அவ்வளவு அசடு என்று சினைத்துக் கொண்டீர்கள்! நான் யார் மேலாவது பட்டாலைக் கொளுத்திப் போட்டால் அவர்கள் என்னைத் துர்த்தும்படியாகவா போடுவான்! ஓரே வங்காதகனம் தான்.....சொல்ல வந்ததை மறந்து விட்டேனே!” என்று தன் தாயார் பக்கம் திரும்பி, “அம்மா! மேலே அத்திம்பேர் யானை வேடி மாதிரி வேடிக்கிறார். அக்கா புன்வானம் மாதிரி சேறிக் கொண்டிருக்கிறார். ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது!” என்று சாவ தானமாகச் சொன்னாள்.

உடனே சின்ன பார்வதி அம்மாள் என் பக்கம் திரும்பி “அப்பா விடாக்கண்டா! தகராறு மோதிரத்தைப் பற்றித்தானிருக்கும். நான் அந்தப் பெண்ணை நயமாக விஷயத்தைச் சொல்லிக் கேட்கச் சொன்னேன். அது ஏதோ உளறி யிருக்கிறது போலிருக்கிறது. உடனே போயேன்!” என்று துரிதப்படுத்தினாள்.

களைத்துக் கொண்டே நான் மாடியுறையில் துழைந்தபோது மாப்பிள்ளை நவீதிரஞ்சென் னுமுறைத்துக் கொண்டு என்னைப் பார்க்கவில்லை. இவ்வ முகத்துடன் என்னை வரவேற்றார்.

“வாரும், விடாக்கண்டரே!” என்று புது மாப்பிள்ளை கச்சிதமாய். ஆனால் கந்திர கோலமும் என்னைப் பார்த்த பார்வையிலிருந்து நான் பூணை வேளையில் புருத்த கரடியென்று அவள் சினைக்கிறார் என்பது தெரிந்து விட்டது.

நான் சினைத்துவந்த சிலைமைக்கும், இப்போது இருக்கும் சிலைமைக்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருந்தது. இந்த சிலைமை சாதகமாயிருந்ததால் மோதிர விஷயத்தை மெதுவாக மாப்பிள்ளையிடம் பிரஸ்தாபித்தேன்.

“அதுதான் ஒரு நீர்மானத்துக்கு நான் வந்து விட்டேனே!” என்று மாப்பிள்ளை. நீர்மானம் இன்னதென்று தெரியாமல் நான் திகைத்தேன். மாப்பிள்ளை மேலும் சொன்னார்: “நான் மோதிரத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன். ஆனால் திருப்பிக் கொடுப்பது என் மாமனாரிடமில்லை. இப்போதுமில்லை!”

“பின் எவரிடம்! எப்போது!”
“கொடுப்பது என் மாமனாரின் வாரிலான வெங்கிட்டுவிடம். இன்னும் கமார் பதினெட்டு வருஷங்கள் கழித்து!” என்று மாப்பிள்ளை.

மறுபடியும் நான் விரித்தேன்.
“எனக்கு மாப்பிள்ளையாக வெங்கிட்டு வந்த பிறகு அவன் தலை தீபாவளிக்கு வரும்போது அவனிடம் இந்த மோதிரத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதாக உத்தேசம்!” என்று என்னிடம் கூறிவிட்டுத் தன் புது மணியை நோக்கி, “சரிதானே, கந்திர கோலம்!” என்று கொஞ்சலாகக் கூறியபோது ‘இனிமேல் அங்கிருந்தால் ஆபத்து’ என்று எண்ணிப் பச்சைக் கல் மோதிரத்தையும் அங்கேயே நழுவிவிட்டு நானும் அவ்விடத்தை விட்டு நழுவிவிட்டேன்.

முதலாளி (கோபத்துடன்):—
அங்கே யார் உரக்கக் கத்தறது?
குமாஸ்தா:—நம்ம ராமன் மாம்பழ வியாபாரியோடு பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான்!
முதலாளி:—மாம்பழத்துக்கு இய்கிருந்து கத்தினால் போதுமா? டெனிபோனில் பேசச் சொல்லுப்பா!

உள்ளம் குளிர்ந்தது

வசு

(சென்ற வரத் தேடீச்சி)

சென்றவரில் நாங்கள் இருந்த பங்கு னாவுக்கு அடுத்த பங்களா வெகு நாட்களாகக் காலியாகவே இருந்து வந்தது. அன்று நாள் 'வேடிஸ் கிளப்பு'க்கப் போய்விட்டு வருப்போது அங்கே ஆள் நடமாட்டமிருந்தது. அந்த வீட்டுக்கு குடிவந்திருப்பவர்கள் யார் என்று அறிய என் ஆவல் துடித்தது. நாள் தெரிந்துகொள்ள சினைத்த ஆவலைப் பூர்த்தி செய்வதுபோல் உள்ளே யிருந்து நவநாகரிகமான பாணியில் உடைக ளணிந்த யுவன் ஓவனும் அவனைத் தொடர்ந்து அவனுக்கு எவ் விதத்திலும் குறையாத ஒரு யுவதியும் வெளிப்பட்டார்கள். 'சரியான ஜோடி தான்' என்றன என் உதடுகள் என்னை யு மறியாமலேயே. அவர்கள் பங்களாவின் கம்பவுண்டைத் தாண்டி வெளியே வந்த தும் சாலை யி லிருந்த வெளிச்சத்தில் அவர்கள் இருவரையும் கண்குப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது எனக்கு. அந்த யுவனை அதற்கு முன் எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகம் மட்டும் வந்தது. மண்டையைக் குழப்பக் கொண்டு யோசனை செய்தேன். ஆமாம், இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு எங்கள் கிராமத்திற்கு இயற்கைக் காட்சி களைப் படம் பிடித்ததாக ஒரு சிலி மாக் கம்பெனியுடன் வந்திருந்தான். எங்கள் தெருவில் தான் தங்கியிருந்தான். அப்பப்பா! அ பொழுது அவன், தன் னுடைய பேச்சினாலும் வெளித் தோற் றத்தினாலும் எங்களுடைய ஊரையே ஒரு கலக்குக் கலக்கி விட்டான். அவன் பார்ப்பதற்கு இயற்கையில் அவ்வளவு அழகனல்ல. செயற்கை அழகால் அவன் மேனியை மினுக்கி விட்டுக் கொண்டிருந் தான். அத்துடன் சாமத்தியமாகவும் சாதுர்யமாகவும் பேச வேறு கற்றுக் கொண்டிருந்தான். இதை யெல்லாம் சினைத்த வண்ணம் என்னுடைய பங்களா வுக்குள் நுழைந்தேன் பன் கட்டில் என் கணவர் அவருடைய அத்தையுடன் சின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப் பொழுதுதான் நான் பார்த்து விட்டு வந்த அடுத்த வீட்டு யுவனின் வெளித் தோற் றத்தையும் இவருடைய வெளித் தோற் றத்தையும் கிராசியிட்டுப் பார்த்தது என் மனம். இவரும் அவனைப் போல் நாகரிக மோஸ்தரில் சிவகையைச் சிங்காரித்துக் கொண்டு மேல் காட்டு உடைகளையும் அணிந்துகொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டால்...? இயற்கையாகவே அவனைவிட அழகாக இருக்கும். இவர் முன் அவன் தோற்றம்

எம்மத்திரம்? எண்ணங்கள் கட்டுக் கடங்ளமல் போய்க் கொண்டிருந்தன. ஆனால் என் ஆதங்கம் இந்த ஐன்மத்தில் தீர்ந்துவிடுமா? துக்கம் கெஞ்சை அடைத் துக் கொண்டு வந்தது. மனக் குரங்கு சேஷ்டை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் அதுவாகவே அலுத்துப்போன பிந்தானே அதன் ஆப்பாட்டங்கள் அடங்கும்? மாடியி லிருந்த என் அறைக்குப் போய்த் தலைஉணியில் முகத்தைப் புதைத்த வண் னம் தாரை தாரையாக அழுத தீர்த் தேன். எவ்வளவு நேரம் அங்கீகரி யி லிருந் தேனோ தெரியாது. என்னைத் தோனைத் தொட்டுயாரோ உலுக்கியது போலிருந் தது. திருப்பிப் பார்த்தேன். அவர்தான் சின்று கொண்டிருந்தார்.

"என்ன பவானி, கண்ணெல்லாம் கலங்கி யிருக்கிறதே உனக்கு என்ன உடம்பு?" என்றார் பதட்டத்தோடு.

எனக்கிருந்த மனக் கிளர்ச்சியில், "எனக்கு உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை. என் மனது தான் உங்களுடைய க்ரகாடக மான தோற்றத்தைப் பார்க்கும்போதெல் லாம் பரிதவிக்கிறது" என்று சொல்லத் தோன்றியது. அதற்கு எனக்குத் தைரியம் ஏது? ஆமாம், என் மன விருப்பத்தை எடுத்துச் சொல்ல வாய்க்க அருமையான சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விட்டு விட்டேன். "ஒன்றுமில்லை, கிளப்பில் பந்துவினைபாடு ம் போது பந்து கண்ணில் பட்டுவிட்டது" என்று ஒரு பொய்யைச் சொன்னேன்.

"அப்படியானால் ஒரு கண்ணில்தானே பட்டிருக்கவேண்டும்? இரண்டு கண்களும் கலங்குவானேன்?" என்றார் பரிவுடன்.

'இதென்ன தொல்லை' என்று சினைத் துக்கொண்டு "ஒரு கண்ணில் ஏற்கெனவே தாசி விடிந்திருந்தது" என்றேன். மறுபடி யும் ஒரு பொய்யைச் சொன்னேன்!

"அப்படியானால் இப்பொழுதே டாக்ட ரிடம் போய்விட்டு வரலாம்" என்றார்.

"எதற்கும் விடிந்தபின் பார்த்துக்கொள் ளலாம். அதற்குள் கண்கள் சரியாகப் போனாலும் போய்விடலாம்" என்றேன். அவருடைய வற்புறுத்தலின்பேரில் 'சாப் பிட்டேன்' என்று பெயர் பண்ணி விட்டு மறுபடியும் என் அறையை அடைந்தேன். நல்லவேளையாகப் பொழுது விடிந்ததும் கண்கள் நன்றாகத்தெளிவடைந்துவிட்டன.

4

61ந்த வேளையில் அடுத்த வீட்டு மகானுபாவன் என் கண்ணில் பட்டானோ அந்த சிம்மம் முதல் என் மன சிம்மதி

குறைந்து கொண்டே வந்தது. எனக்கு வீட்டில் இருப்புக் கொள்ளவு மில்லை. வெளிப்பே போய்விட்டு வருவதற்கு உற்சா கமுமில்லை. இந்த இரண்டுங்கட்டான் கிலைமையில் ஒரு வாரம் கழந்தது. அன்று வெள்ளிக்கிழமை. வழக்கமாக ஆறு மணிக்கு வரும் என் கணவர் அன்று காலை ஸ்ரீ சிருத்து ஐந்து மணிக் கே விட்டுக்கு வந்து விட்டார். வந்ததும் என்னடம் " இரவு ரயிலுக்கு டெல்லிக்குப் போகிறேன். என்னுடைய 'டாக்டர்' பரீட்சை சம்பந்தமாக டெல்லியிலிருக்கும் என் னுடைய பழைய ஆசிரியர்களைக் கண்டு பேச வேண்டியிருக்கிறது. அந்நகரமாக இரண்டு வாரத்திற்குள் திரும்பி விடுவேன் " என்று சொன்னார்.

அவர் டெல்லிக்குப் போனது முதல் ஒவ்வொரு சமயம் நானே என்னையே கேட்டுக் கொள்ளுவேன். கதைகளிலே கதாநாயகி விரும்புவதுபோல் கதா நாயகன் கடைசியாகத் திரும்பி விடுவான் அல்லவா? அதுபோல் அவர் டெல்லியிலிருந்து திரும்பி வரும்போது நடையுடையாவணிகளில் ஒரு நாகரிக யுவனாக ஏன் திரும்பக்கூடாது? ஆனால் அடுத்த கணமே என் உள்ளம் அடி அசட்டி கதை வேறு; வாழ்க்கை வேறு. அவைகளுக்கு உள்ள வேற்றுமை மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை ஒத்தது என்று உனக்குத் தெரியாதா? என்று அறிவுறுத்தும்.

இரண்டு வாரங்களில் திரும்பி விடுவதாகச் சொன்னவர் மூன்று வாரமாகியும் திரும்பி வராததைக் கண்டு நான் கவலைப்பட்டேக் கொண்டிருக்கும்போது அவரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அதில் டெல்லியிலிருந்தே 'டாக்டர்' பட்டத்துக்கு அவர் எழுத வேண்டிய புஸ்தகத்தை எழுதுவதில் ஈடுபட்டிருப்பதாயும், திரும்பி வர இரண்டு மாதங்களாவது ஆகுமென்றும், அதற்குள் நான் விரும்பினால் பிறத்தகத்துக்கு ஒரு தடவை போய் விட்டு வரமாறு எழுதி யிருந்தார். எனக்கு இருந்த மனோகிலையில் எங்கிருந்தாலும் ஒன்றுதான் என்று கினைத்துக் கொண்டு, சென்னை யிலேயே அவர் வரும் வரை தங்கியிருக்கப் போவதாக அடுத்த நாள் எழுதியிடத் தீர்மானித்தேன்.

அடுத்த நாள் காழ்து வியந்ததும் நான் பாடியிருந்து கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அடுத்த பங்களாவிலும் எங்கள் பங்களாவிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்த வேலைக்காரி என்

அத்தையிடம் ஏதோ பரபரப்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். நான் கீழே வந்ததும் அவள் என்னை வந்து, " அந்த பங்களாவிலே ஒரு ஐயாவும் அம்மாவும் இரந்தாங்க பாருங்க, அவங்க புருசனும் பெஞ்சாறியுமில்லீங்களாம். அந்த ஐயாவும் முன்னாலேயே கனியானாமி யருக்காம். இந்த அம்மா பம்பாயிலே படிச்சுக்கிட்டிருந்ததாம். அந்த அம்மாவைச் சினிமா விலே சேத்து விடுகிறன்னு சொல்லி ஏய்ச்சு அவங்க வீட்டுக்குத் தெரியாமல் பட்டணத்துக்குக் கூட்டிக்கிட்டு வந்திருக்காரு. அந்த அம்மா வீட்டிலேயே யிருந்து வந்தபோது நாலாயிரம் ரூபாய் தங்க நகையைக் கொண்டு வந்தாங்களாம். இந்த ஐயா நாலு நாளைக்கு முன்பே விட்டை விட்டு அந்த நகை அவ்வளவையும் எடுத்துகிட்டுப் போயிட்டாராம். இதுக்குள்ளே அந்த அம்மாவோ சொந்தக்காரங்க அந்த அம்மாவை எங்கெல்லாமோ தேடிப் பார்த்து தேற்று தூங்கே இருக்காங்கன்னு தெரிந்து கொண்டு அவங்களை விட்டுக் கூட்டிக் கொண்டு போயிட்டாங்க. போலீஸ்காரங்க அந்த ஐயாவைத் தேடிக்கிட்டிருக்காங்க " என்றாள்.

வேலைக்காரி சொன்ன வந்ததைக் கேட்டதும் எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அடுத்த வீட்டிலிருந்தவள் வெளித் தோற்றம் நாகரிக மடைந்திருந்ததே தவிர அவனுடைய உள்ளம் கள்ளம்

வழிப்போக்கன்:—என்ன அப்பா! கோயில் மணி அடிக்கிறதே, என்ன விசேஷம்?

மணி அடிப்பவன்:—நான் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கிறேன், மணி அடிக்கிறது!

நிறைந்திருந்ததை நிரைக்க எனக்கு வியப்பாக இரந்தது. கடையுடை பாவனைகளில் அவைப்போல் என் கணவர் இல்லையென்று நான் பல தடவை ஏங்கியதை நிரைத்ததும் அவமானத்தால் என் மனம் குன்றியது. என் எண்ணங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாக என் கணவரை டெல்லியிலிருந்து அப்பொழுதித வரவழைத்து அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் போலிருந்தது.

அவசரமாகப் பல்லைத் துலக்கிக் காப்பி சாப்பிட்டுவிட்டு மாடிக்குச் சென்றேன். என் புருஷனுக்கு அவர் எவ்வளவு சேக்கிரம் டெல்லியிலிருந்து திரும்ப வரமுடியுமோ அவ்வளவு சேக்கிரம் திரும்பி வரும்படி கடிதம் எழுதித் தபாலில் சேர்த்தேன்.

அத்துடன் சின்றுவிடவில்லை. அன்று குளித்து விட்டு வந்ததும் ஈரத் தலையுடன் நிரைக்கண்ணாயின் முன்பு போய் சின்று என்னுடைய கோணவகிடை தேர் வகிடை மாற்றிக் கொண்டேன். வழக்கத்திற்கு மாறாக நெற்றியில் ஐகிணுப் போட்டுக்குப் பதில் குங்குமத்தை இட்டுக் கொண்டேன். புடவையைக் கொக்கவல் வைத்துக் கட்டிக்கொண்டேன். கூடத்துச் சுவரில் மாட்டியிருந்த என் கணவர் படத்துக்கு கமஸ்காரம் செய்துவிட்டு ஒருகாளு மில்லாத திருகாளாக என் அத்தையுடன் கோவிலுக்குப் போனேன். அம்பிகையின் சந்தியில் சின்றுகொண்டு என் கணவர் என்னிடம் கொண்டிருக்கும் அன்புக்குச் சிறிதும் களங்கம் வரக்கூடாது என்று உள்ளம் உருக வேண்டிக் கொண்டு வீடு திரும்பினேன்.

5

திபாவளிக்கு இன்னும் இரண்டே வாரம்தான் இருந்தது. அதற்குள்ளாவது அவர் டெல்லியிலிருந்து திரும்பவேண்டுமே என்று ஏங்கியது என் மனம். எங்கள்

வாழ்விலே ஒரு நாளான தலை திபாவளி நாளாயிற்றே அது! அப்பாவிடமிருந்து அவரைத் தலை திபாவளிக்கு அழைத்திருந்த கடிதத்தை டெல்லி விலாசத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு அவரிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்தக் கொண்டிருந்தேன். டெல்லியிலிருந்து பதிலும் வந்து சேர்ந்தது. அதில் அவர், 'டாக்டர்' பட்டம் பெற்றுவிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தைத் தெரிவித்துவிட்டு, திபாவளிக்கு மூன்று நாளைக்கு முன்பு டெல்லியிலிருந்து புறப்பட்டு ஆகாய விமானத்தில் திருச்சிக்கு வந்து, அங்கிருந்து ரயிலேறி என்னுடைய கிராமத்துக்கு வந்து சேருவதாயும் அதற்கு முன்னரையே அத்தையுடன் புறப்பட்டுச் சென்றாயிலிருந்து என்னை என் கிராமத்துக்குப் போகச் சொல்லி எழுதியிருந்தார்.

திபாவளிக்கு எங்கு நாளைக்கு புன் என் புகக்கத்து அத்தையும் நானும் என் பிறந்த ஊர் போய்ச் சேர்ந்தோம். என்னுடைய தோற்றத்திலிருந்த மாறுதல்களைப் பார்த்ததும் என் தாயாருள்பட எல்லோருமே ஆச்சரியமடைந்து விட்டார்கள். சினிமாப் பாட்டுகளை முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்த என் வாய் சிவகாமியம்மன்ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுவதில் ஆர்வம் கொண்டது. திரை நட்சத்திரங்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை வாசித்து இப்புற என் மனம் பாரத நாட்டுப் பத்தினிப் பெண்ணியின் நியாக வாழ்க்கையைப் பற்றிப் படிப்பதில் வியத்துப்போயிற்று. வெட்டிப்பேச்சு பேசிப் பொழுது போக்கிய பழக்கம் செட்டும் சீருமாக குடும்பத்தை நடத்தும் வழிகளைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்யும் வழக்கத்துக்கு இடம் கொடுத்து விவகிக் கொண்டது.

தலை திபாவளிக்கு ஐவுளி வாழ்குவதற்காக அப்பாவுடன் கடைக்குப் போகாத வேலைகளில் விட்டில் தாயாருக்குத் திபாவளித் தின்பண்டங்கள் செய்வதற்கு உதவி செய்தேன்.

அடுத்த நாள் பொழுது விடிந்தால் திபாவளி. திருச்சியிலிருந்து வரும் ரயில் எங்கள் ஊருக்கு இரவு ஓடபதரை மணிக்கு வரும். அப்பா காலா காலத்தில் வண்டியைப் போடச் சொல்லி ஸ்டீடஷனுக்குப் புறப்பட்டார். இரவு பத்தரை மணிக்கு வண்டி விட்டுக்குத் திரும்பியதும் அப்பா மட்டும் வண்டியிலிருந்து இறங்கியதும் எனக்குப் 'பரீ' என்றது. "அப்பா! 'அவர்' வரவில்லையா?" என்று நான் அவரைக் கேட்கும்போதே தக்கம் என் நெஞ்சை அடைத்தது. அதற்கு அப்பா 'இவ்வளவு பொறுமையில்லாதவளாக இருக்கிறாயே? ரயிலே தாமதமாக இன்று நாலு மணிக்குத்தான்

வரப் போகிறதாம். சாப்பிட்டுவிட்டு மறு படியும் ஸ்டேஷனுக்குப் போகிறேன்” என்று சொன்னதும்நான் நான் சற்று ஆவ்வாச மடைந்தேன்.

மணி ஐந்தடித்ததும் தூங்காமலேயே தூங்கி எழுந்திருந்து பல்லுத் தேய்த்து விட்டு, தலையை வாரி, தெற்றியில் திலக மிட்டிக்கொண்டு வழிமேல் விழிவைத்து வாசல் நினைவில் நின்று கொண்டு அவர் வரவை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அப்பா! தெருக் கோடியில் வண்டி வரும் சத்தம் கேட்டது. அம்மாவை ஆரத்தி கரைத்துக் கொண்டு வரும்படி துரிதப்படுத்தினேன். வண்டியி லிருந்து அப்பா இறங்கினதும் அப்பாவைப் பின்பு தொடர்ந்து ‘அவர்’ இறங்கினார். அவரைப் பார்த்ததும் என் உண்கணியே நம்ப முடியவில்லை. அவருடைய கட்டுக்குடுமி இருந்த இடத்தில் அழகாகக் கத்தரித்து விடப்பட்டு அலை அலையாக வாரி விட்டிருந்த ‘கிராப்’ காட்சியளித்தது. கடுக்கன் போட்டிருந்த காதுகள், அகலகணிக் கணந்துவிட்டுத் தங்க பிரேம் போட்ட முக்குக் கண்ணாடியைத் தாங்கி நின்றன பஞ்சு கச்சமும் ‘குளோஸ்’ கோட்டும், ‘பான்ட்’ டெக்கும், ‘புஷ்’ கோட்டுக்கும் இடம் கொடுத்திருந்தன. என்னுடைய சந்தோஷமும் ஆச்சர்யமும் அளவு கடந்து போய்விட்டது. ஆரத்தி எடுத்ததும் அவர் உள் கூடத்திற்கு வந்து அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த என்னிடம் “அவ் துரை மாதிரி காட்சி யளிக்கிறேனே என்று பார்த்தாயா? காரணம் விமான நிலையத்திலிருந்து ஸ்டேஷனுக்கு நேராக வந்தவிட்டுதேன். உடையை மாற்று வதற்கு நேரமில்லை” என்றார்.

குசல பிரச்சனங்கள் முடிந்ததும், அப்பா, குடியோதயத்திற்கு முன்பே கங்கா ஸ்நான மாக வேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்தவே, என் கணவரும் நானும் அதற்குத் தயாராக மனையில் போய் உட்கார்ந்தோம். வெளியிலே நாதஸ்வரக்காரன் மங்களகானம் வாசிக்க, என் மனம் மகிழ்ச்சியால் மலர, இருவரும் கங்கா ஸ்நானத்தை முடித்துக் கொண்டோம். புது ஆடை அணிந்து பெரியவர்களை நமஸ்கரித்தபின் அவர் மாடிக்குச் சென்றார். அம்மா கொடுத்த கஞ்சு மருந்தை அவரிடம் கொடுக்க அவரைத் தேடி மாடிக்குச் சென்றேன். அவரிடம் மருந்தைக் கொடுத்தேன். “ஆமாம், இப்படி ஒரே அடியாக மாறிப்போய் விட்டீர்களே” என்றேன்.

“ஏன் இந்த மாறுதல் உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?” என்றார்.

“இல்லை இல்லை. நீங்கள் இந்த மாறு தல்களை நான் சென்னைக்குக் குடித்தனம்

வந்ததும் செய்து கொண்டிருந்தால் நீங்கள் இந்தமாதிரி யெல்லாம் இல்லையே என்று நான் ஒரு காலத்தில் ஏக்கம் கொண்டதற்கு இடமிருந்திருக்காது அல்லவா?” என்றேன்.

அதைக் கேட்டதும் அவர் சிரித்துக் கொண்டே “அப்படி உவாழிக்கு! நீ எதிர் பார்த்தபடியே நான் மாறிப் போயிருந்தால் உன்னுடைய சல்லாபம் இன்னும் அதிகமா யிருந்திருக்கும். நீ என்னைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பாய். நான் உன்னைப் பிரதக்ஷினம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பேன். இதற்குள் ‘டாக்டர்’ பட்டம் எனக்கு எட்டாமலேயே பறந்துபோயிருக்கும். ‘டாக்டர்’ பட்டம் கிடைக்காமல் போனால் அடுத்த மாதம் முதல் சர்க்காரில் யார் எனக்கு டெல்லியிலேயே ஐந்துறு ரூபாய் சம்பளம் போட்டுக் கொடுத்திருப்பார்கள்?” என்றார்.

“அடேயப்பா, உங்களை நான் என்னமோ என்று நினைத்தேன். இவ்வளவு குறம்புத்தனம் உங்களுக்கு எப்பொழுதுதான் வந்ததோ?” என்றேன்.

அதற்கு அவர் “நீ மாத்திரம் இலேகப் பட்டவளா என்று? நான் கத்த கர்நாடகம் மாதிரி காலேஜுக்குப் போய் வந்து கொண்டிருக்கிறபோது நீ காலில் ஜோடணிந்து, கையில் பந்து மட்டை ஏந்தி, காது வேலக்குகள் அசையக் கண்டவர் மயங்கும்படிப் பந்தாடி பரவச மடைந்து கொண்டிருந்தாயே, அது உனக்குக் குறம்புத்தனமாகப் படவில்லையாக்கும்” என்றார் கேலியுடன்.

இதற்குள் கீழே இருந்து காப்ரி சாப்பிட அம்மா என்னை அழைக்கவே, அவரும் நானும் ஒன்றுமறியாத சாதுக் குழந்தைகள் போல் கீழே இறங்கிப் போனோம்.

முதல் டாக்டர்:—நான் இப்போது மூளை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.

2-வது டாக்டர்:—ஏதாவதும் பலன் கிடைத்ததா?

முதல் டாக்டர்:—கிடைத்தது. ஆபரேஷன் செய்து முடித்ததும் நோயாளி என்னையே பந்து ரூபாய் உடன் கேட்டார்!

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனஸ் சாஹ் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சொரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனஸ் சாஹ் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே நீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை கிடையாது. இலவசமான விபரங்கள் அடங்கிய காட்லாகிற்கு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6 - 12 - 0

(தயார் செய்ய இலவசம்)

வீனஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (K.M.)
தயால் பேட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

அவள் சிபார்சு

லோத்ரா

ஸ்திரீகளுக்கு

குடிக்கப்படுகின்ற ஒளகம்

குடிக்கக்கூடிய மோனாசுரமும்
கர்ப்ப சிதவையும் தடுத்து
மலட்டையும் கீக்கவல்லது.

எல்லா வீனஸ்களிடமும் கிடைக்கும்

கேஸர் குடிசை விமலேட்.
மதராஸ் 14.

நாஸஸ்

காபிதூள்

உங்கள் பிரியமான பானம்

எங்கும் கிடைக்கும்

NCZ-10 TM.

பாதத்திலுள்ள புண்கள் நான்கு நாட்களிலேயே தகருகின்றன

குத்து வலியும் நமைச்சலும்
7 நிமிஷங்களில் நிறுத்தப்படுகிறது

உங்கள் பாதங்கள் அதிகமாக வெறுப் படைபுறாது நமைச்சல் ஏடுக்கிறதா? வெடித்துக் காயமடைகின்றனவா? பாதங்களின் மேலும் வீரக்களுக்கிடையிலும் கொப்பளித்து வெத்திருக்கிறதா? மேலும் கொப்புளங்களை உண்டாக்குகின்றனவா? சந்தம் களியும்படி பாதங்கள் புண்ணாகின்றனவா? இது ஏதோ கிருமி அல்லது நோயில் ஏற்படும் அழகம் என்பதையும் இவற்றை ஒழித்தாலன்றி உபாதைகளிலிருந்து விடுதலை பெற முடியா தென்பதையும் நீங்கள் உணர வேண்டும்.

முகவரிணத்தையே அழிக்கிறது

கனிப்புக்களோ தைலம் உடனே அதிக குணத்தை அளிப்பதில்லை. உபாதைக்கு மூல காரணத்தை அவை கொள்ளுவதோ வேண்டி வதோ கிடையாது. அதிருஷ்டவசமாக, டாக்டர்கள் பொதுக் செய்யும் திக்ஸோடெசீம் இருக்கிறது. ஒரு பிரபல ஆய்வை எழுதி நிபுணர் தயாரித்தது; பிரபல மருத்து வியா பாரிகளால் இறக்குமதி செய்யப் படுகிறது. திக்ஸோடெசீம் உங்கள் பாத உபாதையைக் கட்டாயம் போக்கின்றும் என்பதற்கு உத்தர வாதம். அதன் மூன்று முக்கிய குணங்க ளாவன: (1) பாதங்களில் ஏற்படும் உபாதைக்கும், படைக்கு மூலகாரணமான கிருமி களையும், அவற்றை வளர்க்கும் இதர புழுக் களையும் கொன்றுவிடுகிறது. (2) நமைச்சலை நிறுத்தி, எழுமத்தை மேலே நிமிஷங்களில்

குளிர்வுதச் செய்து லிதமனிக்கிறது. (3) எழுமத்தைக் கத்தமாகவும், மழமழப்பாகவும் மிருதுவாகவும் செய்கிறது.

பரிசீலனைக்கு உத்தரவாதம்

இன்றே திக்ஸோடெசீம் வாங்குங்கள். இன்றிரவே ஒருமுறை போட்டுப் பர்த்தால் மறுநாள் காலை அற்புதமான தேச்சி ஏற் படும். நாறு நாட்களில் பாதங்களில் ஏற்படும் உபாதைகளும் தீத்துவிடும் உங்கள் எழுமக் கத்தமாகவும், மழமழப்பாகவும் மிருதுவாகவும் ஆகும். தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் போட்டால் உங்கள் பாதங்களில் ஏற்படும் நமைச்சல், கொப்புளங்கள், குணமடையா விட்டால் திக்ஸோடெசீம் மதிப்பை நிழத்த தாகிறது. இந்த உத்தரவாதத்தின் பேரில், நீங்கள் செய்யவேண்டியதெல்லாம் இதுதான். ஏழு நாட்களுக்கு திக்ஸோடெசீம் போட்டு பரிசீலனை செய்து பாருங்கள். உங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படாவிட்டால், காலைப் பெட்டியைத் திருப்பிக்கொடுத்தால் பணத்தைத் திரும்பப் பெருளீர்கள். உங்கள் மருத்து வியாபாரஸீயிடம் இன்றே திக்ஸோடெசீம் வாங்குங்கள். அதற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தரவாதமே உங்களைப் பாதுகாக்கும்.

டன்லப்

ஆர்.எச்.எஸ் டீராக் & பஸ் டயர்கள்

கனமும் பலமும் கொண்ட ரிப்புகள்
வைட்வால் பழுதடையாமல் காக்கின்
றன. புது டீரெட் மாடல்—டன்லப்
முதல் முதலாக டயர்களுக்குப் பற்கள்
ஏற்படுத்தியதிலிருந்து இடைவிடாது
சேய்த ஆராய்ச்சியின் பலன்—பத்திர
மாக ரிப்புகள் ஓட்டுவதற்கு உத்தரவாத
மளிக்கிறது.

வெரியவை-கனமானவை-பக்திரமானவை-
லேட்கீஸ் இணைப்புள்ளவை.

825319

பியூரிடி பார்லி எட்டு

மடங்கு அதிக வேலை புரியும்

பியூடி பார்லி, அரிபார்லித் தந்தனைப் பூரணம் உதவு மிகுந்த வகையில் அடங்கியது. ஒரு கட்டில் பியூடி பார்லி, எட்டு கட்டில் அரி பார்லிக்கு சமமானது. தனி அறு மணிமுதல் வங்கிநிலம் புத்தம் புது நிலையில் இருக்கும். மெனலில் அது கனடா மூலப்படி விட்டபடி உய்க்கலில் கிடைக்கின்றது. இதுபேத தரிசுக்கலில் குறித்த கருதி தயாரிக்கலாம். சீக்கியாச பார்லி வர்லி தயாரிப்பு பத்தி, இன்னும் உய்யும் மட்டத்திற் பியூடி பார்லி உதவு மிகுந்தவகையில் மானக கலாத்த. இது உயர் மிகுந்தவகையில் மானக கலாத்த. இது உயர் மிகுந்தவகையில் மானக கலாத்த. இது உயர் மிகுந்தவகையில் மானக கலாத்த.

பியூரிடி பார்லி

மடங்கு அதிக வேலை புரியும் (எட்டு) மீட்டர், தயார் பெட்டி 664, கல்கத்தா.

NR 67M

நல்லதுமா சளி ஒரே நாளில் அகற்றப்படுகிறது

மெண்டாகோ கண்டு பிடிக்கப்பட்டது முதல் 1 கத்தினர், கவலை இழப்பினும் ஆண்டு வினாள் யாரும் அவநியுதவேண்டாம். மெண்டாகோ உபயோகித்தால் இன்னுக்களும் முதலான புகையும் வேண்டாம். குறிப்பிற் 5 மெண்டாகோ மாத்திரைகளை ஆகாரத்துடன் பிட்டு 10 நிமிஷத்தில் உடலினால் சளி வேலை கரைகிறது. கவலை நரக்கலாம். தாய்ப்புக்கு விச்சாத்தி கவலைப் பிடுகு தன்மை. விருவிருப்பு ஏற்படும்.

கிடைப்போல் அளித்த நித்திரை மது மாவினும் அவநியுத ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் முதல் முதலில் மெண்டாகோவை கொண்டு கவலைத்தனர். இரவே பத்த நித்திரை செய்தனர். என்னும் கறுமறனர். திட ஆரோக்கியமாகவும் 5 முதல் 10 மும் இன்னம் மடைத்ததாகவும் உண்டிற் றனர். காரணம் ஆண்டுகளினால் ஏற்படும் மடங்குகளை மெண்டாகோ இவற்றைவிட சிக்கிறது. (1) சளிவாயும் கோதிரையையும் சக்குகிறது. (2) கவலை மார்க்கத்தினால் உதவகைக்குப் பால் அளிக்கிறது. (3) உயிற்று விருவிருப்பையும் சத்தபுடிபயம் அளிக்கிறது.

இத்து வருஷமாக ஆண்டுமே இக்கியாச கவலைக்க சத்தி யளித்து கவலை மிகுந்தவையும் உண்டாக்குகிறது. ஆண்டுகள் உடலில் தேகத்தைப் பண்படுத்துகிறது. ஆர். என்.பவர் எழுதுகிறார்: "ஆண்டு வினாள் என் உயிரே போய் மடைபினும் பவுண்டு குறைந்த விட்டது. இழப்பு, மலம், மாசடைப்பு, தூக்கமே இல்லை. கவல்தான் எதிர்பார்த்தேன் மெண்டாகோ இரவேமேயே எனக்கெடுத்த பிடிப்பை ஆண்டுமா மார்க்களி தேயம்

விருவித்தது. கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஆண்டுமாவே இல்லை. மிளம். ஏ. டி.பி. எழுதுகிறார்: "கடந்த 25 வருஷமாக எனக்கு ஆண்டுமே உண்டு. மெண்டாகோவை உபயோகித் தநிலிருந்து இரவில் தன்மை தூக்கம். பிற்பாடு ஆண்டுமா உண்டாகவே இல்லை." மிளம். ஜி. எ. லி. எழுதுகிறார்: "மெண்டாகோவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட தன்னுள்ள வாழ்த்து கிறேன். கடந்த 35 வருஷங்களாக இராத தூக்கத்தையே அந்நவர என்போன்ற ஏழை ன்நிக்கு ஆண்டுகள் அளித்த அரிதா மெண்டாகோவை. தூக்கமின்ற ஆண்டுகளினால் உருகிப் போகிறேன். இந்த கஷ்டங்களை வேல்வால் இப்போது மறந்துவிட வேண்டுமென்று உணருகிறேன்.

மெண்டாகோ கண்டு பிடிக்கப்பட்டது முதல் வேலை சார்பிட்டது போதத்ததுடன் கவல்த ஆண்டுகளையே ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ அதிவினாள் வேலைவள உணர்ச்சி, பால் இவற்றை அளிக்கிறது. வாயில் உத்திரவாதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ உபயோகித்துப் பார்த்து தீர்மானியுங்கள். மெண்டாகோ சார்பிட்ட பின் பூதன குணம் பெற்று, திருத்தி யளிக்கலையும் வேற்றுப் பெட்டியை அனுப்பினால் மூத்த தொகையும் வாயில் செய்யப்படுமாம். இன்றே மருத்து விவர பார்லி மிகுந்து மெண்டாகோ வாங்குங்கள். இன்றே மருத்து அங்குறிங்கள். மறுதான் கவலை எய்திமேயே தேம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

Mendaco

மெண்டாகோ தேன் பதையும் பாகங்கள், உத்திர வாதம் உங்களுக்குப் பிடிபடும் மருத்து அளிக்கிறது. மேலும் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

நாராயணன் கிப்ஸ் உபயோகிக்கிறான்—அவன் பற்கள்
வெண்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கின்றன

நாராயணன் கிப்ஸ்
டென்டிப்ரேட் ப்ரீசைஸ்
யீரூம்புகிறான். அவன்
பிற வயதிலிருந்தே
அதை உபயோ
கித்து வருகிறான்.

காலைதான் மாலை
தான் எல்லா பற்கள்
ஆம் கிப்ஸ் டென்டிப்ரேட்
ப்ரீசைஸ் தேய்க்கிற
ான். மேலும் நேரமாக
—ஒரு பக்கமிருந்து
மறுபக்கமாக அவை.

அவன் பற்கள் பிர
காசமாகவும் வெண்
மையாகவும் ஒழுங்கா
கவும் இருக்கின்றன.
அது கிப்ஸ் டென்டிப்ரேட்
ப்ரீசைஸ்தான்!

நீங்களும் கிப்ஸ் உபயோகிக்கிறீர்களா?

சாம்பல், கஃ, இவைபோன்ற இதர
கரகரப்பான பண்புகளும் வந்துக்
கும் பற்களுக்கும் சூடுகளுக்கும் ஹானி
விளைவிக்கக்கூடும். துறையோல் மிடுது
வான கிப்ஸ் டென்டிப்ரேட் பற்களுக்
கோ அல்லது சூடுகளின் மிடுதுவான
பாகங்களுக்கோ ஒருபொழுதும் கெடு
தல் செய்யவில்லை. கிப்ஸ் தீய்க்கும் எப்
பொழுதும் ஒழுங்கான பற்களைப்பெற
உதவுகிறது. வாய்க்கும் கவாசத்தீர்
கும் புதுமணத்தை அளிக்கின்றது.
மேலும் அதன் 3 கவர்ச்சிகரமான வர்
ணங்களிலுள்ள டப்ரிகளின் வதை
தேரித்தெடுத்தாறும் உபயோகிக்க
மிகவும் சுவைகரியமாயிருக்கும்.

கிப்ஸ் டென்டிப்ரேட்

ஒழுங்கான முறையில் பற்களை
வெண்மையாக சுத்தம் செய்கிறது

விநியோகசாற்பம்—பலநாட்கள் நடத்துவதும்